

KONTRA

**Μαχητικά οι
εκπαιδευτικοί, άγρια
καταστολή από την
κυβέρνηση**

ΣΕΛΙΔΑ 10

**Κοκορομαχίες
εντός του μαύρου
μνημονιακού μετώπου**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Μνημονιακή
κανονικότητα**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Ο φέρων των
νεοναζιστών προσπαθεί
απεγνωσμένα να σώσει
μια χαμένη παρτίδα**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

**Brexit: Η ελπίδα
πεθαίνει τελευταία, η
ατίμωση όχι**

ΣΕΛΙΔΑ 5

Κάτω η σκευωρία του ΣΥΡΙΖΑ με τη
Διεθνή της «αντιτρομοκρατίας»

**Λευτεριά στους εννιά
αγωνιστές από την
Τουρκία**

ΣΕΛΙΔΑ 12

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 991 - 19 Γενάρη 2019

www.eksegersi.gr

**ΔΙΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΚΟΚΟΡΟΜΑΧΙΑ
για την «κουτάλα» της
μνημονιακής διαχείρισης**

Scripta... Verba...

Η σημερινή απόφαση του Πρωθυπουργού αποτελεί υπόδειγμα πολιτικού θάρρους και θεσμικής υπευθυνότητας. Τώρα προέχει να συγκροτηθεί η μεγάλη προοδευτική συμμαχία που θα θωρακίσει την αναπτυξιακή προοπτική της οικονομίας, θα κλείσει με εθνικά επωφελή τρόπο τις ιστορικές εκκρεμότητες με τους γείτονες και θα εποπλώσει τις πληγές της κρίσης.

Αλέξης Χαρίτσης

Να υποθέσουμε ότι η έως τώρα κυβερνητική συμμαχία κάθε άλλο παρά προοδευτική ήταν;

Αυτή η κυβέρνηση δεν μπορούσε να προχωρήσει όταν είχε πλειοψηφία στη Βουλή, έστω ετερόκλητη αλλά πάντως πλειοψηφία. Φανταστείτε τι θα γίνει τώρα με αυτόν τον τραγέλαφο. Με τους βουλευτές που πάνε και έρχονται. Ποιος θα πάρει σοβαρά τη χώρα υπό αυτές τις συνθήκες; Αυτό είναι το θέμα!

Κωστής Χατζηδάκης

Όταν σε έχει διαψεύσει μόλις η Μέρκελ, θα έπρεπε να φάξεις για κάποιο πιο έξυπνο επιχείρημα. Αλλά, φευ...

Η έξοδος από το μνημόνιο αλλά βεβαίως και το Μακεδονικό ζήτημα οδηγούν σε μία πλήρη αναδιάταξη του πολιτικού σκηνικού. Το δίλημμα πρόοδος ή συντήρηση ξαναγίνεται κυρίαρχο και επανέρχεται στην πολιτική ατζέντα με πολύ ισχυρούς όρους.

Αλέξης Χαρίτσης

Αφού κυβερνήσαμε τέσσερα χρόνια με τον Καμμένο, τώρα θέλουμε να κυβερνήσουμε με το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι.

Υποκλίνομαι στον Πρωθυπουργό, τον Ανδρα, τον Ηγέτη, τον Ανθρώπο.

Αντζυ Σαμίου

Να τα βλέπει ο Καμμένος και να σκάει.

Ζούμε την απόλυτη αντιστροφή όσων βιώσαμε το 2015. Ο κ. Τσίπρας είχε τότε πολύ μεγάλη στήριξη εντός Ελλάδος και καμία υποστήριξη εκτός. Τώρα διαθέτει πολύ μικρότερη στήριξη εντός και μεγάλη εκτός. Η Γερμανίδα καγκελάρια δεν το έκρυψε, ούτε στις δημόσιες ούτε και στις κατ' ιδίαν συναντήσεις που είχε εδώ στην Αθήνα. (...) Και στις ΗΠΑ, όμως, οι έξι (δεν νομίζω να είναι παραπάνω) άνθρωποι που αποφασίζουν για τα ελληνικά πράγματα διακηρύσσουν τη στήριξή τους στον κ. Τσίπρα.

Αλέξης Παπαχελάς

«Η στήριξη των έξω σπανίως μεταφράζεται σε κάτι... μέσα», καταλήγει ο Alexis, χτυπώντας στην πλάτη τον Κούλη.

Η Γερμανία εμπιστεύεται τις διαδικασίες που προβλέπονται από το ελληνικό Σύνταγμα για την επίλυση μιας τέτοιας κυβερνητικής κρίσης.

Στέφαν Ζάιμπερτ

Καταλάβαμε, καταλάβαμε...

ΡΙΠΕΣ

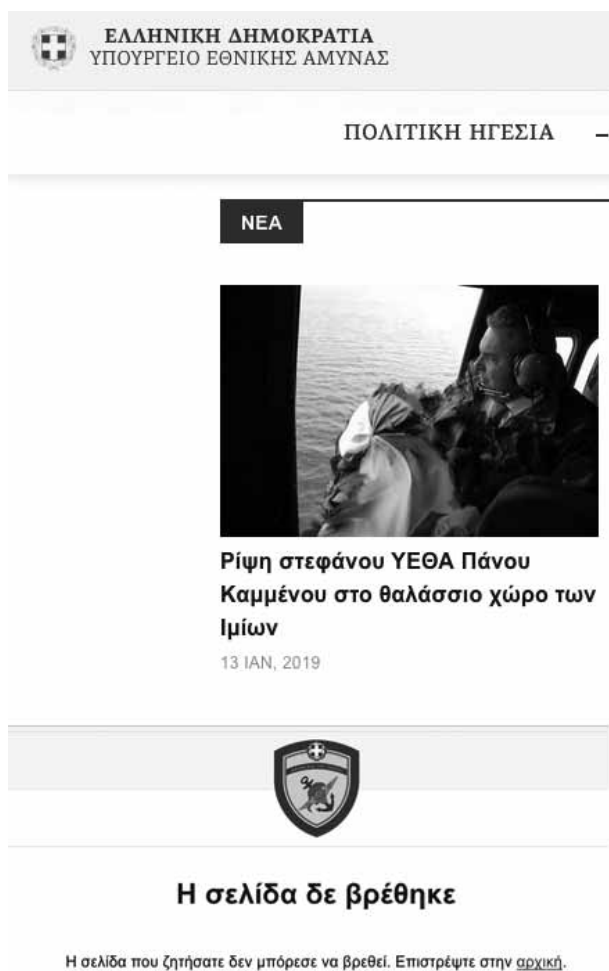
◆ Ελπίζουμε ότι το πολιτικό διαζύγιο δε θα οδηγήσει και σε πολιτιστικό διαζύγιο ◆ Ολοι θέλουμε να ξαναδούμε Πολάκη και Καμμένο να συνεορτάζουν τα γενέθλιά τους ◆ Μπορεί να μη συμμετέχει η ορχήστρα της αεροπορίας, αλλά ο Σταμάτης Γονίδης δεν κωλύεται ◆ Μπορεί να παρευρεθεί και να ρίξει τους αναστεναγμούς του ◆ Και βέβαια, θέλουμε να ξαναδούμε Παππά και Καμμένο να ραίνουν με άνθη τον μέγα Γιάννη Πλούταρχο ◆ Αυτά είναι πολιτιστικές κατακτήσεις της παρελθούσας τετραετίας, που δεν πρέπει να εγκαταλειφθούν στην αδηφάγο πολιτική αντιπαλότητα ◆ Αφού προτάξαμε τα του εθνικού πολιτισμού, επανερχόμαστε στην πολιτική ◆ Για να εξάρουμε τη δήλωση του υφυπουργού Κουίκ, ότι δε θα διευκολύνει την επιστροφή εκείνων που κατέκλειψαν την Ελλάδα ◆ Εντάξει, για μερικούς μήνες μόνο, αλλά ο

υφυπουργός έχει αρχές ◆ Αυτές τις αρχές εκτίμησε ο Τσίπρας και τον κράτησε στην κυβέρνηση στον τελευταίο ανασχηματισμό, μολονότι δεν τον είχε προτείνει ο Καμμένος ◆ Όπως ο ίδιος ο υφυπουργός Κουίκ αποκάλυψε ◆ Η ΝΔ, όσο να 'ναι μια μικρή διάσχιση την υπέστη ◆ Είναι στημένο το πράγμα, λένε ◆ Πότε το ανακάλυψαν; ◆ Γιατί μέχρι και την Κυριακή το πρωί ζητούσαν μετ' επιτάσεως από τον Τσίπρα να πάει σε ψήφο εμπιστοσύνης ◆ Δηλαδή, του ζητούσαν να υλοποιήσει το στημένο; ◆ Μάλλον νόμιζαν ότι δεν έχει τους 151 ◆ Τόσο ηλίθιοι! ◆ Εμείς δεν το λέμε τώρα ◆ Το έγραψε στο προηγούμενο φύλλο η εφημερίδα μας ◆ Οτι ο Τσίπρας τους πέταξε το τυράκι κι αυτοί το έχασαν σαν ποντικάκια που βγήκαν από τη φωλιά για πρώτη φορά ◆ Είμαστε Λερναία Ύδρα και επιβιώνουμε, δηλώσε ο Καμμένος ◆ Ξέρω, γελάτε, αλλά

καλού-κακού μην το δένετε κόμπο ότι ο Καμμένος τελείωσε ◆ Ξέρετε πόση βλακεία κυκλοφορεί εκεί έξω ◆ Ειδικά στο χώρο της ψεκασμένης, εθνοκάπηλης Ακροδεξιάς ◆ Δε θέλει πολύ αυτή η βλακεία να ξεραστεί στην κάλπη και να ξεπεράσει -έστω και λίγο- το 3% ◆ «Πρέπει να αλλάξουμε τη σχέση της κοινωνίας με το μέλλον και τη σχέση της κοινωνίας με τα παιδιά της και τα εγγόνια της», είπε ο Βενιζέλος ◆ Το γνωστό σύνδρομο μεγαλοπρέπειας, που καθυστερεί να το «κοιτάξει» ◆ Παρά λίγο να το ξεχάσω ◆ Προτού πάει στο Μαξίμου, ο Καμμένος ανέβασε ένα βιντεάκι με έπαρση της ελληνικής σημαίας στο Γράμμο ◆ Προφανώς, για να θυμίσει την «εθνική νίκη εναντίον των εαμοκομμουνιστοσλάβων» ◆ Μετά πήγε στη μητρόπολη και μετάλαβε ◆ Και μετά ο Τσίπρας τον έχρισε... ανατικατάστατο ◆ Θα μου πείτε και τον

Μπαρουφάκη τον είχε χρίσει asset και ξέρουμε τι ακολούθησε ◆ Οπότε η στήλη αναμένει τη στιγμή που θ' αρχίσει το πάρτι με το σκληρό ροκ ◆ Κάτι μας λέει ότι δε θ' αργήσει ◆ Τι θα κάνει, δηλαδή, ο Καμμένος στην αντιπολίτευση, θα λέει καλά λόγια για τον Τσίπρα; ◆ «Το έθνος υποκλείνεται» ◆ Πάντοτε άσος στην ορθογραφία ο Καμμένος ◆ Μα καλά, κανένας δεν κοιτάζει τα τουίτ του πριν τα ανεβάσει; ◆ Προφανώς, κανένας ◆ Ο γάλλος μποξέρ που τουλούμισε τους μπάτσους υπερασπίστηκε μια γυναίκα που χτυπούσαν οι θρασυδεδίλοι ◆ Γι' αυτό και οι γάλλοι εργαζόμενοι του το ανταποδίδουν μαζεύοντας λεφτά για την υπεράσπισή του ◆ Αντιλαμβάνεστε το δράμα του παραιτηθέντος υφυπουργού Μαυραγάνη; ◆ Πήγε με το «Ασημένιο Βέλος» μέχρι την Κατερίνη ◆ Και δε θα κάνει ποτέ ως VIP το υπόλοιπο της διαδρομής ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

«Η σελίδα δε βρέθηκε»! Αμα όμως πήγαινες στην ενότητα «Πολυμέσα - Βίντεο», έβρισκες και μπορούσες να παρακολουθήσεις την υπερπαραγωγή με τις... ηρωικές στιγμές, όπως τις αποτύπωνε το τηλεοπτικό συνεργείο του ΥΕΘΑ.

Κα έχει μεγάλη πλάκα, να ψηφίσει ο Παπαχριστόπουλος τη συμφωνία των Πρεσπών και μετά να παραιτηθεί από

βουλευτής, όπως έχει πει. Την έδρα θα πάρει ο Κουίκ, ο οποίος δε θα έχει κανένα πρόβλημα να ανεξαρτητοποιηθεί ή να προσχωρήσει κατευθείαν στον ΣΥΡΙΖΑ. Τότε ο Καμμένος θα μείνει με τέσσερις βουλευτές και θα πάψει να είναι πρόεδρος κοινοβουλευτικής ομάδας. Γι' αυτό ψάχνει από τώρα κάποιον από τους ανεξάρτητους (Φωκάς, πρώην λεβεντικός και πάντα... παοκτζής) για να συμπληρώσει την πεντάδα.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν, είναι και θα παραμείνει κόμμα της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, το μοναδικό κόμμα της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, το οποίο κατάφερε να ανατρέψει τους συσχετισμούς και να αναδειχθεί στην κυβέρνηση μιας ευρωπαϊκής χώρας. (...) Όταν έχουμε μπροστά μας πολύ κρίσιμα ιστορικού μεγέθους διακυβεύματα, η δημιουργία ενός προοδευτικού μετώπου απέναντι στις δυνάμεις της οπισθοδρόμησης, απέναντι στις δυνάμεις του εθνικισμού, απέναντι στις δυνάμεις οι οποίες προσπαθούν να μας κρατήσουν δεμένους στο παρελθόν, είναι αναγκαία και θα πάρουμε όλες τις απαραίτητες πολιτικές πρωτοβουλίες το επόμενο διάστημα, για να είναι αυτό το μέτωπο όσο δυνατόν πιο ευρύ και να συμπεριλαμβάνει όσο δυνατόν περισσότερους.

Αλέξης Χαρίτσης

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

19/1/1865: Θάνατος Πιερ Ζοζέφ Προυντόν
19/1/1915: Συλλαλητήρια σε Πάτρα και Βόλο για τιμή ψωμιού
19/1/1978: Βόμβες σε τέσσερα αυτοκίνητα Βορειοαμερικανών (ΕΛΑ) 20/1: Μάλι: Ημέρα εθνικού στρατού, Βουλγαρία: Ημέρα γιαγιάς
20/1/1981: Δύο βόμβες σε γραφεία ΔΕΗ 20/1/2013: Βομβιστικό χτύπημα στο «Mall Athens», δύο τραυματίες (σύμπραξη αναρχικών οργανώσεων Αγρία Ελευθερία και Υποκινητές Κοινωνικών Εκρήξεων)
21/01: Πολωνία: Ημέρα γιαγιάς
21/1/1830: Η Ελλάδα ανακηρύσσεται ανεξάρτητο κράτος
21/1/1988: Απόπειρα κατά αξιωματικού ΔΙΑ Τζορτζ Κάρρος (17Ν)
22/1/1905: «Κόκκινη Κυριακή»: ο ρωσικός στρατός διαλύει ειρηνική διαδήλωση 30.000 εργατών (Αγία Πετρούπολη)
22/1/1933: Με εντολή Βενιζέλου

η χωροφυλακή χτυπά 3.000 απολυμένους εργάτες (Νάουσα), τέσσερις νεκροί, είκοσι τραυματίες
22/1/1955: Βίαια επεισόδια στη Βουλή σε συζήτηση για φακέλους και διώξεις αριστερών
22/1/1972: Πρώτη δίκη ΠΑΚ, επτά καταδίκες
22/1/1973: Εντεκα καταδίκες για απόδραση Παναγούλη
22/1/1979: Συλλαμβάνονται εννιά βομβιστές Οργανώσεως Εθνικής Αποκαταστάσεως για αιματηρές επιθέσεις σε κινηματογράφους (δύο εν ενεργεία αξιωματικοί στρατού)
23/1/1905: Συγκρούσεις λόγω εκλογών, δύο νεκροί, πολλοί τραυματίες (Τρίκαλα)
23/1/1969: Δεύτερη δίκη «Ρήγα Φεραίου» και ΠΑΜ, οκτώ καταδίκες
23/1/1989: Εκτέλεση εισαγγελέα Αρείου Πάγου Α. Βερνάρδου (1η Μάη)
24/1/1977: Επιστολή-βόμβα Εθνικής Σοσιαλιστικής Οργάνωσης Πανελλήνων

στην εφημερίδα «Αυγή» 24/1/1983: Φυλακίζονται 32 μέλη Ερυθρών Ταξιαρχιών
24/1/1991: Βόμβες σε γραφείο γάλλου στρατιωτικού ακολούθου και σε υποκαταστήματα ξένων τραπεζών (17Ν)
24/1/1995: Βόμβα στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο (τελευταίο χτύπημα ΕΛΑ)
25/1/1945: Συλλαλητήριο 100.000 Θεσσαλονικέων κατά αγγλικής επέμβασης, τρομοκρατίας και δολοφονιών στην Αθήνα. Ζητούν δημοκρατική, αντιπροσωπευτική διακυβέρνηση και τιμωρία εθνοπροδοτών
25/1/1985: Εκτέλεση στρατηγού Rene Ontran, επικεφαλής πωλήσεων οπλικών συστημάτων (Action Direct)
25/1/2008: Επίθεση στο ΑΤ Πεύκης καίει δύο περιπολικά, δύο συμβατικά αυτοκίνητα και μία μοτοσικλέτα, ενώ σπάζεται η τζαμαρία του τμήματος.

Κοκορομαχίες εντός του μαύρου μνημονιακού μετώπου

Η πρόσκληση-πρόκληση του Τσίπρα προς τον Μητσοτάκη για τηλεοπτική αντιπαράθεση των δυο τους πάνω στο θέμα της Συμφωνίας των Πρεσπών είναι το νέο όπλο στην προπαγάνδα των συριζαίων. Δεν ξέρουμε αν το είχαν σχεδιασμένο ή αν τους προέκυψε, όμως το μόνο βέβαιο είναι πως την πάσα τους την έδωσε ο ίδιος ο Κούλης, με την πανικόβλητη αντίδρασή του στη Βουλή. Αντί να απαντήσει στον Τσίπρα «όποτε θέλεις» (και μετά να βάλει τους δικούς του να χαλάσουν τη δουλειά - προσχήματα θα έβρισκαν όσα ήθελαν), αυτός απάντησε «εδώ» (μόνο στη Βουλή, δηλαδή) και ο Τσίπρας τον «γλέντησε» κανονικά, για να ακολουθήσει μπαράζ την ίδια και την επόμενη μέρα. Μέχρι και το διάσημο βίντεο του Αλέφαντου που φώναζε «ντιμπί, ρε Σαμαρά» θυμήθηκε ο Παππάς. Αν ζούσε ο πατέρας Μητσοτάκης (μπρρ!), μάλλον θα μονολογούσε «δεν κάνει το παιδί, δεν κάνει».

Στόχος των συριζαίων είναι να δείξουν ότι ο Μητσοτάκης φοβάται τον Τσίπρα. Φάνηκε αυτό και από την ομιλία του Τσίπρα στη Βουλή, που ήταν δομημένη σε αυτή τη βάση και με συνεχή χρήση του πρώτου ενικού προσώπου. Οι «σύμβουλοι επικοινωνίας» εισιηγούνται στον ΣΥΡΙΖΑ να χρησιμοποιήσει το «προϊόν» Τσίπρα απέναντι στο «προϊόν» Μητσοτάκης. Θέλουν να περάσουν στον ψηφοφόρο τη λογική της επιλογής του καλύτερου... τι απορροπαντικού. Αυτό είναι μια ακόμα απόδειξη του ότι **δεν έχουν καμιά προγραμματική διαφορά** και γι' αυτό προσπαθούν να κοροϊδέψουν τον κόσμο με κοκορομαχίες που θ' αναδείξουν τον «πιο μάγκα αρχηγό».

Σ' αυτό το επίπεδο ο Τσίπρας μέχρι στιγμής κερδίζει κατά κράτος. Αυτό, όμως, δεν αντανακλάται πάντοτε και στο εκλογικό σώμα, το οποίο χρησιμοποιεί και άλλα κριτήρια. Κάποιες φορές αρκεί ακόμα και ο θυμός για ένα κόμμα και έναν πολιτικό για να παραβλέψει το εκλογικό σώμα την ατομική υπεροχή αυτού του πολιτικού έναντι του βασικού του αντιπάλου. Βρισκόμαστε μπροστά σε μια τέτοια συνθήκη; Εμείς δεν είμαστε σε θέση να απαντήσουμε, όμως το γεγονός ότι οι προπαγανδιστές της ΝΔ επαναλαμβάνουν συνεχώς αυτό το επιχείρημα (με απλά λόγια: ο Τσίπρας υπερτερεί ρητορικά και επικοινωνιακά του Μητσοτάκη, όμως ο κόσμος έχει σιχαθεί τα ψέματά του και θα τον τιμωρήσει) μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι τέτοια συνθήκη δεν υπάρχει, αλλά προσπαθούν να τη δημιουργήσουν, κάνοντας πλύση εγκεφάλου στους ψηφοφόρους. Πράγμα που μπορεί να τους γυρίσει και μπούμερανγκ.

Πάνω σ' αυτό το πλαίσιο, το

εντελώς α-πολιτικό (ποιος είναι πιο έντιμος, πιο μορφωμένος, πιο υπεύθυνος, πιο θεσμικός κτλ.) προσπάθησε ο μηχανισμός της ΝΔ να δομήσει και τη σύγκρουση του τελευταίου δεκαπενθήμερου απ' αφορμή το διαφανόμενο -και τελικά ολοκληρωθέν- διαζύγιο του Τσίπρα με τον Καμμένο.

Αρκεί μια ματιά στα δημοσιεύματα των δεξιοφυλλάδων και ιδιαίτερα στη χολή που έσταζαν τα γραπτά διάφορων «Πρετεντέρηδων» για να καταλάβει κάποιος ότι ο τρόπος με τον οποίο οργανώθηκε το διαζύγιο Τσίπρα-Καμμένου και ο απόλυτος έλεγχος των κινήσεων και των πρωτοβουλιών από τον Τσίπρα, κάθε άλλο παρά ευχαριστούσε τη ΝΔ. Δεν τους έφταιξε κανένας άλλος όμως. Μόνο τους έτρεξαν να καταπιούν το δόλωμα που τους πέταξε ο Τσίπρας.

Επί περίπου δύο εβδομάδες, από τότε που άρχισε να διαφαίνεται ότι το διαζύγιο Τσίπρα-Καμμένου επισημαίνεται και ιδιαίτερα από τότε που ο Τζανακόπουλος -εκτελώντας σχέδιο, όπως εκ των υστέρων φάνηκε- πέταξε την παρόλα περί κυβέρνησης μειοψηφίας που θα στηρίζεται σε ανοχή της Βουλής, Κούλης και στελέχη της ΝΔ είχαν σκαρφλώσει στα κάγκελα και φώναζαν στον Τσίπρα, «δεν μπορείς να προχωρήσεις με κυβέρνηση μειοψηφίας, αυτό θα συνιστούσε θεσμική εκτροπή, να πας σε ψηφοφορία για ψήφο εμπιστοσύνης». Τι έκανε ο Τσίπρας; Αυτό που του ζητούσαν. Ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή, αφού βέβαια είχε εξασφαλίσει ότι έχει 151 βουλευτές. Θα μπορούσε να έχει και 152, όμως το «ντιλ» με τον Σαρρίδη ουδέποτε ολοκληρώθηκε κι αυτός ο... αδάμας της πολιτικής καταψήφισε την κυβέρνηση, στην οποία στα τέλη του Δεκέμβρη είχε προσφέρει ψήφο εμπιστοσύνης υπερψηφίζοντας τον προϋπολογισμό.

Όταν ο Τσίπρας ζήτησε ψήφο εμπιστοσύνης, άρχισαν άλλες υστερίες: σικέ διαζύγιο, αποστάσεις, κυβέρνηση κουρελού κτλ. Κυβέρνηση κουρελού σίγουρα, με αποστάτες από άλλα κόμματα, όμως και η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ μπορούν να χαρακτηριστούν κόμματα κουρελούδες, αφού έχουν εντάξει στις κοινοβουλευτικές τους ομάδες βουλευτές από το Ποτάμι και από τον Λεβέντη. Πόση ζημιά να κάνουν στον ΣΥΡΙΖΑ μ' αυτό το επιχείρημα;

Εκεί που θα την πατήσουν σίγουρα είναι στα περί σικέ διαζυγίου Τσίπρα-Καμμένου. Γιατί ο Καμμένος θ' αρχίσει σύντομα το «πατρντί» ενάντια στον ΣΥΡΙΖΑ, με τον τρόπο που αυτός ξέρεi και που τον χρησιμοποιεί σταθερά εδώ και δεκαετίες. Δεν μπορεί να κάνει μονομέτωπο

ενάντια σε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, πρέπει να επιτεθεί και στον ΣΥΡΙΖΑ (ήδη έριξε τις πρώτες βολές, κατηγορώντας ακόμα και τον Τσίπρα -κατάμουτρα, μέσα στη Βουλή- ότι του είπε δυο φορές ψέματα, με τον Τσίπρα να κουνάει αρνητικά το κεφάλι του). Οπότε τα περί σικέ διαζυγίου σίγουρα θα καταρρεύσουν.

Δηλαδή, έχουμε μια πραγματική ρήξη Τσίπρα-Καμμένου, χωρίς κανένα σημείο συνεννόησης; Η ρήξη είναι πραγματική. Ήξεραν και οι δύο ότι θα ερχόταν, γι' αυτό και έκαναν ένα παζάρι, ώστε -στην αρχή τουλάχιστον- να γίνει η ρήξη εντός ενός συμφωνημένου πλαισίου. Ο Τσίπρας δεν είχε ανάγκη να πάρει «παίχτες» με «υποσχετική» από τον Καμμένο. Τους είχε στο τσεπάκι του με «ελευθέρως» και τη μερίδα του λέοντος θα την έπαιρνε έτσι κι αλλιώς. Ο Καμμένος ήθελε τουλάχιστον δύο απ' αυτούς, για να μπορεί να έχει κοινοβουλευτική ομάδα και να μιλάει σαν αρχηγός, σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής. Ο Τσίπρας δέχτηκε να γίνει αυτό κι έτσι έχουμε το «τρελό», να διαγράφονται μεν οι Κουντουρά-Κόκκαλης (τάχα επειδή διατήρησαν τα υπουργεία), να παραμένουν όμως στους ΑΝΕΛ οι Παπαχριστόπουλος-Ζουράρις, που έδωσαν ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση, την οποία καταψήφισαν οι ΑΝΕΛ! Στον υπέροχο κόσμο της πολιτικής διαπλοκής, του παζαριού και του «πάρε-δώσε», θα το βλέπαμε και αυτό. Ο Τσίπρας δεν είχε καμιά δυσκολία ν' απαντήσει στα περί σικέ διαζυγίου. Με αρκετή δόση σοφιστείας, βέβαια, που είναι πάντοτε απαραίτητο συστατικό του αστικού πολιτικού λόγου.

Ανεξάρτητα από τα περί κουρελούς που λένε ο Μητσοτάκης με τη Φώφη, ο Τσίπρας έχει μια νέα κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Στην πραγματικότητα, new entry είναι μόνο ο Δανέλλης, όμως κι αυτοονού η μεταγραφή δεν εξέπληξε κανέναν. Οι πάντες την περίμεναν, όπως μέχρι πριν από λίγο καιρό περίμεναν και του Θεοχάρη, τον οποίο τελικά τον «έκλεισε» ο Κούλης, είτε επειδή οι συριζαίοι καθυστέρησαν είτε επειδή τον θεωρούσαν «παλτό» και δεν τον ήθελαν στην «ομάδα» τους.

Το βέβαιο είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ ξεφορτώθηκε τον Καμμένο και ταυτόχρονα έκανε μια αμφίπλευρη διεύρυνση: προς τα δεξιά (έως ακροδεξιά) και προς το κέντρο. Κοινοβουλευτικά, οι μεταγραφές είναι δεξιές και ακροδεξιές. Παπακώστα, Κουντουρά, Κόκκαλης, Παπαχριστόπουλος, Κουίκ, Χρυσοβελώνη, ναύαρχος Αποστολάκης, συγκροτούν μια μεγάλη δεξιά-ακροδεξιά ομάδα. Προς το κέντρο δεν είναι μόνο ο Δανέλλης, αλλά και διάφορα «ορφανά» του Σημίτη

και του Γιωργάκη, που κινούνται εξωκοινοβουλευτικά και μαζί με την πασοκική συνιστώσα του ΣΥΡΙΖΑ (Κοτσακάς, Σπίρτζης, Κουρουμπλής, Τόσκας, Κοτζιάς και σία) συγκροτούν έναν συμπαγή πασοκικό-σοσιαδημοκρατικό πόλο. Ίσως ακολουθήσουν κι άλλοι, όπως ο Κύρκος του Ποταμιού και άλλοι που αυτή τη στιγμή δε φαίνονται.

Μ' αυτή την αμφίπλευρη διεύρυνση και με στόχο τον περιβόητο «μεσαίο χώρο», που ο Μητσοτάκης τον προσεγγίζει με όλο και μεγαλύτερη δυσκολία, λόγω των συνεχών ακροδεξιών τρικλοποδιών που του βάζει ο Σαμαράς, ο Τσίπρας εμφανίζεται ως ο «νέος Ανδρέας» και ήδη επανέφερε το γνωστό ψευτοδίλημμα του παρελθόντος: «πρόοδος εναντίον συντήρησης». Μην έχετε καμιά αμφιβολία ότι από άλλους συριζαίους θ' ακούσουμε και τα... επικολυρικά για τη μάχη των δυνάμεων του φωτός ενάντια στις δυνάμεις του σκότους.

Μην έχετε, επίσης, καμιά αμφιβολία ότι με τους σημερινούς 151 ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να πορευτεί ακόμα και μέχρι τον Οκτώβρη, αν χρειαστεί. Τις Πρέσπες θα τις περάσει τις επόμενες μέρες, είτε με 151 (μπορεί και παραπάνω) είτε με 149 τουλάχιστον και πλειοψηφία επί των παρόντων. Τη ζημιά απ' αυτή την ιστορία την έχει ήδη προεξοφλήσει. Μόλις τα λάβαρα με τ' αστέρια της Βεργίνας τυλιχτούν και ξαναμπούν στα σεντούκια, θ' αρχίσει η αντεπίθεση με τον κατώτατο μισθό (η τρόικα έχει ήδη συμφωνήσει σε μια αύξηση-κοροϊδία, που θα καλύπτει μετά βίας τον πληθωρισμό από το 2012 μέχρι σήμερα), τις 120 δόσεις, την «κυριακή πατέντα» για τα κόκκινα δάνεια πρώτης κατοικίας. Αν το κλίμα (όπως το μετρούν με τα κρυφά κυλιόμενα γκάλοπ) γυρίσει, ο Τσίπρας θα πάει σε πρόωρες εκλογές. Αν όχι, θα περιμένει τον Οκτώβρη, μήπως και γυρίσει το «ματς», όπως ο Σημίτης το 2000.

Μιλάμε για κυνικούς εξουσιαστές, αποφασισμένους να συνεχίσουν αποφασιστικά την εφαρμογή της πολιτικής της υπερεκμετάλλευσης, της φορομνηξίας, της αποσάθρωσης των εργασιακών σχέσεων, της αντικατάστασης της κοινωνικής και προνοιακής πολιτικής με στοχευμένα φιλανθρωπικού χαρακτήρα μέτρα, οριακού κόστους για το αστικό κράτος, των ιδιωτικοποιήσεων και των προκλητικών παροχών προς το μεγάλο κεφάλαιο, ντόπιο και ξένο, την ίδια στιγμή που θα προσπαθούν να εξαπατήσουν τον ελληνικό λαό με μερεμέτια της μνημονιακής πολιτικής (εγκεκριμένα από τους μηχανισμούς επιτήρησης της ΕΕ) και με θεαματικές κοκορομαχίες μακριά από την ουσία της πραγματικής πολιτικής.

Κρίση μεγαλείου

«Καθίστε κάτω, καθίστε κάτω! Τώρα θα τα ακούσετε! Τώρα μιλάει ο πρωθυπουργός της χώρας και έχετε την υποχρέωση να ακούσετε με προσοχή». Σίγουρα θα έχει μετανιώσει ο Τσίπρας για τη λουδοβίκειο αποστροφή του σε κάποια στιγμή της ομιλίας του την περασμένη Τρίτη. Ήταν αυτός που πριν από μερικές εβδομάδες στηλίτευε τον Μητσοτάκη για εκείνο το «περάστε έξω, κυρία μου», που είχε απευθύνει σε βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ. Τον κατηγορούσε ότι προσπάθησε να υποκαταστήσει τον πρόεδρο της Βουλής στα καθήκοντά του. Τώρα, ο μεν πρόεδρος της Βουλής δεν ενοχλήθηκε που ο πρωθυπουργός τον υποκατέστησε, ο δε Τσίπρας έβγαλε τον χειρότερο εαυτό του. Ήταν μια στιγμή εκνευρισμού, η οποία αποκάλυψε το σύνδρομο μεγαλείου που αποκτά κάθε (με το συμπάθειο) κωλοπαιδαράς όταν αποκτήσει εξουσία.

Επιβήτορες

Τι να σχολιάσουμε για το πρωτοφανές γεγονός να σηκωθεί ζεύγος μαχητικών αεροσκαφών για ν' αποτίσει τιμές στον αποχωρούντα Καμμένο; Προτιμούμε να σχολιάσουμε το άλλο, που εν τη αφελεία του αποκάλυψε ο διάδοχος Καμμένου στο υπουργείο. Όταν είχε αρρωστήσει, είπε, ο Καμμένος τον «έταξε» σε κάποιο μοναστήρι. Ως εδώ καλά: δυο θρησκόληπτοι που πιστεύουν σε θαύματα και μαντζούνια. Μόλις έγινα καλά, συνέχισε ο νέος υπουργός, αρπάζουμε ένα ελικόπτερο και πάμε στο μοναστήρι. Αυτή την αντίληψη έχουν για την τεράστια περιουσία που διαχειρίζονται. Να μετατρέπουν τα ελικόπτερα του στρατού σε ταξί για προσωπικές τους ανάγκες. Και να οργανώνουν πανακρίβες φιέστες με πτήσεις μαχητικών αεροπλάνων επειδή τους εξιτάρει το θέαμα.

Περί αποστασίας και υποκρισίας

«Δεν υπάρχουν αποστάτες... καλοί και κακοί», έγραφε στην ΕφΣυν την Τρίτη ο Τάσος Παππάς. Στόχος του ήταν κυρίως η ΝΔ, την οποία ειρωνευόταν: «Είναι αποστάτες, κατάπτυστοι, αδίστακτοι γυρολόγοι όσοι προσχώρησαν στην κυβερνητική πλειοψηφία, αλλά δεν είναι αποστάτες, κατάπτυστοι, αδίστακτοι γυρολόγοι εκείνοι που “ακούμπησαν” τις έδρες τους στη Νέα Δημοκρατία και στο ΠΑΣΟΚ». Πού να φανταζόταν ότι μερικές ώρες αργότερα ο Τσίπρας θα έδινε νέο ορισμό της αποστασίας; αποστάτες είναι αυτοί που ρίχνουν την κυβέρνηση και όχι αυτοί που μένουν και τη στηρίζουν!

Για να λέμε τα πράγματα ως έχουν, οι σημερινές εξελίξεις δεν έχουν μεγάλη σχέση με όσα συνέβησαν το 1965. Είναι εντελώς διαφορετική η βαρύτητα των γεγονότων. Ο πυρήνας της αποστασίας, όμως, είναι ο ίδιος. Βουλευτές που εξελέγησαν με ένα κόμμα μεταπηδούν σε ένα άλλο. Δεν έχουμε όμως μετακινήσεις από βουλευτές του ενός μεγάλου κόμματος στο άλλο, αλλά μετακινήσεις βουλευτών από τα μικρά κόμματα που δημιουργήσε η πολιτική κρίση της μνημονιακής περιόδου, τα οποία «βαράνε διάλυση». Αυτοί οι βουλευτές, άνθρωποι που πριν από μερικά χρόνια δεν τους ήξερε παρά μόνο ο προσωπικός τους περίγυρος, προσπαθούν να διασώσουν την «περιουσία» που απέκτησαν ξαφνικά. Ετσι, άνοιξε εδώ και καιρό ένα πολιτικό γιουσουρούμ, όπου αυτοί οι βουλευτές βγάζουν την έδρα τους σε δημοπρασία.

Υπ' αυτές τις συνθήκες, η ίδια η έννοια της αποστασίας έχασε το περιεχόμενό της. Όλοι γνωρίζουν πως βουλευτές από το κόμμα του Λεβέντη και το Ποτάμι ψάχνουν κόμμα για να μεταπηδήσουν. Κάποια στιγμή θα ερχόταν και η σειρά των βουλευτών Καμμένου να μοιραστούν στα δύο (ή μάλλον στα τρία, γιατί έχει προηγηθεί ο Δ. Καμμένος). Ο Μητσοτάκης δεν μιλούσε για αποστασία όταν ο ίδιος έπαιρνε βουλευτές του Λεβέντη και του Ποταμιού. Θυμήθηκε την αποστασία τώρα που ο Τσίπρας έχτισε μια νέα κοινοβουλευτική πλειοψηφία παίρνοντας βουλευτές από τον Καμμένο και έναν από το Ποτάμι.

Δυο παραδείγματα

Ο αντιδήμαρχος Αθηναίων, αρμόδιος για ζητήματα μεταναστών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, Λευτέρης Παπαγιαννάκης αποχώρησε από το ΚΙΝΑΛ διαφωνώντας με τη στάση του για τη στήριξη της Συμφωνίας των Πρεσπών. Εξέφρασε την επί της αρχής διαφωνία του με τη στάση του ΚΙΝΑΛ και της Γεννηματά στο ζήτημα της Συμφωνίας των Πρεσπών και με τους χαρακτηρισμούς που ακούστηκαν για τους υποστηρικτές της συμφωνίας. Δεν ξέρουμε αν ο Παπαγιαννάκης βρίσκεται σε επαφή με τον ΣΥΡΙΖΑ, ξέρουμε όμως ότι δείχνει μια συνέπεια στις κοσμοπολιτικές θέσεις που υποστήριζε πάντοτε ο ιδεολογικός του χώρος. Από την άλλη, βλέπεις τον Ψαριανό, επίσης του ίδιου ιδεολογικού χώρου, που επί χρόνια έλεγε πως δεν τον ενδιαφέρουν τα ονόματα, να συστρατεύεται με τον χυδαίο εθνικισμό, μόνο και μόνο για να εξασφαλίσει μια θέση στα ψηφοδέλτια της ΝΔ.

Γαλλία

«Εθνικός διάλογος»-παρωδία υπό το φόβο των διαδηλώσεων

Οι διαδηλώσεις των Κίτρινων Γιλέκων δε λένε να κοπάσουν, παρά τους απανωτούς ελιγμούς του Μακρόν που τη μια υπόσχεται μέτρα ανακούφισης των πλατιών λαϊκών στρωμάτων ύψους 10 δισ. ευρώ και την άλλη «εθνικό διάλογο», έχοντας πάντα ως κοινό παρονομαστή το δόγμα της μηδενικής ανοχής και τη βάρβαρη κρατική καταστολή των διαδηλωτών.

Περισσότεροι από 84.000 (σύμφωνα με τη γαλλική αστυνομία) ήταν οι διαδηλωτές που κατέβηκαν στους δρόμους των μεγαλύτερων γαλλικών πόλεων (Παρίσι, Μασσαλία, Τουλούζη, Μπορντό, Λιόν και Στρασβούργο) για ένατο κατά σειρά Σάββατο. Σημαντικά περισσότεροι από τους 50.000 της προηγούμενης φορές, γεγονός που κατέστησε ξεκάθαρο στον Μακρόν ότι οι ελπίδες που έτρεφε για απομαζικοποίηση των διαδηλώσεων και σταδιακή διάλυση του κινήματος των Κίτρινων Γιλέκων, λόγω των γιορτών των Χριστουγέννων, αποδείχτηκαν φρούδες.

Γι' αυτόν το λόγο το υπουργείο Εσωτερικών κρατάει 80.000 μπάτσους στους γαλλικούς δρόμους σχεδόν σε μόνιμη βάση. Από τις συγκρού-

σεις με την αστυνομία έχουν τραυματιστεί σοβαρότατα στο κεφάλι και στα μάτια τουλάχιστον 13 διαδηλωτές, από τις πλαστικές σφαίρες που εκτοξεύουν μαζικά στοχεύοντας στα κεφάλια των διαδηλωτών τα γαλλικά ΜΑΤ, ενώ έχουν χάσει την ζωή τους τουλάχιστον 10, σύμφωνα με το ρωσικό ειδησεογραφικό πρακτορείο Russia Today.

Επειδή όμως το μαστίγιο της δολοφονικής κρατικής καταστολής δεν αρκεί για να στείλει το γαλλικό λαό σπίτι του τρομοκρατημένο, ενώ η μιντιακή προπαγάνδα αδυνατεί να ανατρέψει το κλίμα στήριξης των διαδηλώσεων από τα πλατιά λαϊκά στρώματα, ο Μακρόν ετοιμάζει το καρότο των πολιτικών ελιγμών προσδοκώντας καλύτερα αποτελέσματα. Με επιστολή του προς τους Γάλλους, που δημοσιεύτηκε στις

εφημερίδες, κήρυξε την έναρξη «εθνικού διαλόγου» που θα διαρκέσει τρεις μήνες πάνω σε μια προκαθορισμένη λίστα ζητημάτων, που αφορούν από τη φορολογία μέχρι τη μεταναστευση, ξεκαθαρίζοντας από πριν ότι όποια κι αν είναι η ανταπόκριση του κόσμου δεν πρόκειται να αλλάξει βασικά συστατικά της πολιτικής του, αναφερόμενος κυρίως στη λαϊκή απαίτηση για κατάργηση των φοροελαφρύνσεων στο γαλλικό κεφάλαιο.

Ο σχεδιασμός του «εθνικού διαλόγου»-παρωδία προβλέπει την περιοδεία του Μακρόν σε δημαρχεία ανά την επικράτεια, όπου θα συναντιέται με πολίτες και θα απαντά σε ερωτήματα που θα του τίθενται απ' αυτούς, αλλά και τη συμπλήρωση ερωτηματολογίων ηλεκτρονικά.

Πρώτη στάση στην περιοδεία του ήταν η κωμόπολη Γκραν Μπουρτερούλντ κοντά στη Ρουέν, όπου λίγες μέρες πριν διαδηλωτές συγκρούονταν για ώρες με τα γαλλικά CRS. Στην καλά οργανωμένη κυβερνητική φιέστα συμμετείχαν μαζικά τα στελέχη της τοπικής αυτοδιοίκησης, ενώ εκατοντάδες μπάτσοι είχαν σχηματίσει κλοιό γύρω από το δημαρχείο της πόλης μην αφήνοντας κανέναν «ζωηρό» να πλησιάσει. Με γλάστρες τους τοπικούς δημάρχους, ο Μακρόν προσπαθεί να στήσει το αφήγημά του περί δημοκρατίας, όμως ο γαλλικός λαός δε φαίνεται να τσιμπάει.

Διαδηλωτές δήλωσαν χαρακτηριστικά στο RT: «Δεν μας νοιάζει ο εθνικός διάλογος γιατί γνωρίζουμε από πριν ότι δεν πρόκειται να αλλάξει

τίποτα». «Στις διαδηλώσεις οι μπάτσοι χρησιμοποιούν δακρυγόνα ενάντια στους διαδηλωτές. Ο εθνικός διάλογος είναι υπνογόνο». «Ο προτεινόμενος διάλογος είναι άχρηστος, αφού η κυβέρνηση έχει δηλώσει ότι δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα από τα πεπραγμένα της τους τελευταίους 18 μήνες».

Το κέντρο στατιστικών ερευνών Elabe έδωσε στη δημοσιότητα την Τρίτη 15 Γενάρη γκάλοπ που δείχνει ότι μόλις το 41% των πολιτών προτίθεται να συμμετάσχει στον «εθνικό διάλογο», ενώ το 66% πιστεύει ότι αυτός δεν πρόκειται να σταματήσει τις διαδηλώσεις.

Μπορεί οι διαδηλώσεις να έχουν τσουρουφλίσει για τα καλά τον Μακρόν, όμως η αυτοκρατορική αλαζονεία του τον οδηγεί από τη μια γκάφα στην άλλη. Την προηγούμενη εβδομάδα, δήλωσε δημόσια ότι πολλοί γάλλοι πολίτες προσδοκούν να πάρουν οτιδήποτε χωρίς να καταβάλουν προσπάθεια, ενώ απευθυνόμενος στη νεολαία συνέχισε λέγοντας ότι ο κόσμος πολλές φορές ξεχνάει ότι μαζί με τα δικαιώματα έρχονται και οι υποχρεώσεις. «Ένα κομμάτι της αντιμετώπισης της φτώχειας εντοπίζεται στο άτο-

μο», είπε ο Μακρόν. Και το αποτελείωσε: «Τους πολίτες που βρίσκονται σε δυσχερή οικονομική κατάσταση θα τους βάλουμε αποτελεσματικότερα μπροστά στις ευθύνες τους, γιατί υπάρχουν αυτοί που συμπεριφέρονται σωστά και αυτοί που μαλακίζονται!». Δεν είναι να απορεί κανείς που τέτοιες δηλώσεις, εν μέσω βίαιων διαδηλώσεων, του έχουν προσδώσει το προσωνύμιο του ευρωπαϊού Τραμπ.

Η απόπειρα του Μακρόν για αποκλιμάκωση μέσω του «εθνικού διαλόγου» βρήκε πρόθυμους υποστηρικτές εντός του κινήματος των Κίτρινων Γιλέκων. Κάποιοι διαδηλωτές αποπειράθηκαν να στήσουν συμβούλιο αντιπροσώπων που θα επεδίωκε να συναντηθεί με τον Μακρόν στη νότια πόλη του Περινιάν την Κυριακή 13 Γενάρη, νομιμοποιώντας σε κοινωνικό επίπεδο τον κυβερνητικό ελιγμό για αποκλιμάκωση. Η απόπειρα για κατέλωμα από κάποιους «επιφανείς» ακτιβιστές γρήγορα απέτυχε, αφού η συντριπτική πλειοψηφία του κόσμου που συμμετείχε τους γιούχαρε και στη συνέχεια αποχώρησε.

Ο εφιάλτης του Μακρόν συνεχίζεται χωρίς ορατό τέλος. Η προσωρινή κάμψη των διαδηλώσεων κατά τη διάρκεια των γιορτών έδωσε τη θέση της ξανά στη μαχητικότητα, ενώ φαίνεται ότι ο γάλλος πρόεδρος θα πρέπει να δώσει πολλά περισσότερα στο γαλλικό λαό προκειμένου να αποκλιμακώσει την κατάσταση. Το γαλλικό προλεταριάτο παραδίδει μαθήματα αγωνιστικότητας διεθνώς.

Νέοι ελιγμοί Μακρόν, καθώς τα Κίτρινα Γιλέκα δεν «μαζεύονται»

Λίγο πριν εκπνεύσει το 2018, ο Εμανουέλ Μακρόν δέχτηκε στο Ελιζέ έναν προκάτοχό του, τον Νικολά Σαρκοζί. Επειδή τέτοιες συναντήσεις δε γίνονται για λόγους εθιμοτυπίας, αλλά εντάσσονται σε ένα σχέδιο προπαγάνδας, το μόνο που μπορεί να σκεφτεί κανείς για την κλήση του Σαρκοζί στο προεδρικό μέγαρο είναι πως ο Μακρόν αναζητούσε συμβολισμούς σε μια περίοδο που απέχει από τη σημερινή περισσότερο από μια δεκαετία. Ο Σαρκοζί, ως υπουργός Εσωτερικών, εφάρμοσε με τον πιο σκληρό τρόπο το δόγμα «νόμος και τάξη» ενάντια στους εξεγερμένους των γαλλικών προαστίων. Στη συνέχεια, μ' αυτό ως «προίκα», κέρδισε την εμπιστοσύνη των «νοικοκυραίων» και έγινε πρόεδρος.

Μήπως ονειρεύεται το ίδιο και ο Μακρόν, που αντιμετωπίζει την κινητοποίηση των Κίτρινων Γιλέκων, και κάλεσε τον Σαρκοζί για να ζητήσει τις συμβουλές του; Θα έπρεπε, βέβαια, να θυμάται την κατάληξη του Σαρκοζί, που έχασε πανηγυρικά από τον «κύριο Τίποτα» Φρανσουά Ολάντ, πνιγμένος σ' ένα βόθρο σκανδάλων διαφθοράς, από τον οποίο δεν μπόρεσε να τον γλιτώσει το δόγμα «νόμος και τάξη». Κι ύστερα, το κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων είναι πολύ πιο ευρύ από την εξέγερση των νέων στα γκέτο των προαστίων. Κι όπως δείχνουν οι δημοσκοπήσεις, το βλέπει με συμπάθεια η πλειοψηφία του γαλλικού λαού. Δεν υπάρχει κοινωνικό ρεύμα έτοιμο να τρομάξει με τη βία των Κίτρινων Γιλέκων κι αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα του Μακρόν.

Το σχέδιο «νόμος και τάξη» δεν του βγήκε του Μακρόν. Το σχέδιο «κατευνασμός μέσω φιλοδοξημάτων» επίσης δεν του βγήκε. Ποντάρισε στην περίοδο των γιορτών, αλλά ούτε αυτό του βγήκε. Τις δυο πρώτες βδομάδες του νέου έτους τα Κίτρινα Γιλέκα επανεμφανίστηκαν στους δρόμους, με αύξουσα συμμετοχή (σύμφωνα με τα στοιχεία που δίνει η μπατσαρία). Εντρομος μπροστά στο άδηλο μέλλον, ο Μακρόν προχωρά σε νέο ελιγμό, ανακοινώνοντας «δίμηνο εθνικό διάλογο».

Απεργίες δασκάλων στις ΗΠΑ

Το ποτήρι ξεχείλισε...

Σε απεργία κατέβηκαν οι δάσκαλοι στο Λος Άντζελες, τη δεύτερη μεγαλύτερη σχολική περιφέρεια των ΗΠΑ. Ήταν η πρώτη απεργία στο Λος Άντζελες μετά από τριάντα ολόκληρα χρόνια! Την περασμένη Δευτέρα, γύρω στους 640 χιλιάδες μαθητές σε 900 σχολεία της Πολιτείας βρήκαν το σχολείο τους κλειστό και τους δασκάλους να διαδηλώνουν απ' έζω. Οι δάσκαλοι ζητούν 6,5% αυξήσεις στους μισθούς, λιγότερους μαθητές ανά τάξη, περισσότερο βοηθητικό προσωπικό και αλλαγές στους σχολικούς κανονισμούς. Η απεργία κρατάει ακόμα, τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ).

Πρόκειται για μια ελπιδοφόρα εξέλιξη που ξεκίνησε από πέρισι, όταν οι δάσκαλοι της Δυτικής Βιρτζίνια είχαν κατέβει σε απεργίες για καλύτερους μισθούς και υγειονομική περίθαλψη πετυχαίνοντας νίκες. Οι νίκες αυτές λειτούργησαν ενθαρρυντικά για την ανάπτυ-

ξη απεργιών και σε άλλες περιοχές, όπως η Οκλαχόμα, η Αριζόνα, το Κεντάκι, η Βόρεια Καρολίνα και το Κολοράντο, με τους δασκάλους να πετυχαίνουν και εκεί μερική ικανοποίηση των αιτημάτων τους. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι οι απεργίες ξέσπασαν σε περιοχές που κυριαρχούν οι Ρεπουμπλικάνοι, όπου τα συνδικάτα είναι αδύναμα και οι απεργίες στο Δημόσιο απαγορεύονται. Γι' αυτό πολιτογραφήθηκαν από τα αμερικανικά ΜΜΕ ως «ανταρσία στις κόκκινες πολιτείες» (μην πάει

ο νους σας σε τίποτα το επαναστατικό, το κόκκινο είναι το χρώμα των Ρεπουμπλικάνων).

Η ανάπτυξη του κινήματος των δασκάλων στις ΗΠΑ εκφράζει την αντίθεσή τους στα σχέδια ιδιωτικοποίησης του δημόσιου σχολείου και λιτότητας, που έχουν προωθηθεί τόσο από τους Δημοκρατικούς όσο και από τους Ρεπουμπλικάνους. Αποτέλεσμα αυτών των πολιτικών είναι το γεγονός ότι σε 29 από τις 50 Πολιτείες των ΗΠΑ η χρηματοδότηση της εκπαίδευσης έχει μειωθεί από

το 2008 (χρονιά που ξέσπασε η τελευταία περιοδική οικονομική κρίση). Σε πανεθνικό επίπεδο, σήμερα, η επιχορήγηση της δημόσιας Παιδείας έχει μειωθεί κατά 450 δολάρια για κάθε μαθητή, σε σχέση με μία δεκαετία πριν, όπως αποκαλύπτει έκθεση του Κέντρου Δημοσιονομικών και Πολιτικών Προτεραιοτήτων (Center on Budget and Policy Priorities - CBPP, βλ. <https://www.cbpp.org/research/state-budget-and-tax/a-punishing-decade-for-school-funding>). Σύμφωνα με την ίδια έκθεση, δεν ήταν μόνο η χρηματοδότηση που μειώθηκε στα δημόσια σχολεία, αλλά και οι θέσεις εργασίας. Λόγω της κρίσης, μέσα σε τέσσερα χρόνια (μέχρι τα μέσα του 2012), τα σχολεία μείωσαν το προσωπικό (όχι μόνο σε δασκάλους αλλά και άλλους εργαζόμενους) κατά 351 χιλιάδες. Από τότε, αν και κάποιες θέσεις εργασίας έχουν αποκατασταθεί, υπολείπονται της περιόδου πριν το 2008, κατά 135 χιλιάδες.

Brexit

Η ελπίδα πεθαίνει τελευταία, η ατίμωση όχι

«Σημειώνω με λύπη μου το αποτέλεσμα της χθεσινοβραδινής ψηφοφορίας στη Βουλή των Κοινοτήτων. Από την πλευρά της ΕΕ, η διαδικασία επικύρωσης της συμφωνίας αποχώρησης συνεχίζεται. Η συμφωνία αποχώρησης αποτελεί δίκαιο συμβιβασμό και την καλύτερη δυνατή συμφωνία. Μειώνει τη ζημία που προκαλείται από το Brexit για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις σε ολόκληρη την Ευρώπη. Είναι ο μόνος τρόπος να εξασφαλιστεί η ομαλή αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από την Ευρωπαϊκή Ένωση... Ο κίνδυνος άτακτης αποχώρησης του Ηνωμένου Βασιλείου έχει αυξηθεί με τη χθεσινοβραδινή ψηφοφορία. Αν και δεν θέλουμε να συμβεί αυτό, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα συνεχίσει τις εργασίες της όσον αφορά τα μέτρα έκτακτης ανάγκης προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η ΕΕ είναι απολύτως έτοιμη. Καλά το Ηνωμένο Βασίλειο να αποσαφηνίσει τις προθέσεις του το συντομότερο δυνατόν. Ο χρόνος σχεδόν τελείωσε».

Το απόσπασμα προέρχεται από τη σύντομη δήλωση του προέδρου της Κομισιόν Ζαν Πολ Γιούνκερ, μετά από την ταπεινωτική για τη βρετανίδα πρωθυπουργό απόρριψη της συμφωνίας αποχώρησης από την ΕΕ από το βρετανικό κοινοβούλιο, την περασμένη Τρίτη το βράδυ. Η ήττα ήταν τόσο ταπεινωτική που χαρακτηρίστηκε από το βρετανικό Τύπο ως η χειρότερη τον τελευταίο αιώνα, καθώς 432 βουλευτές απέρριψαν τη συμφωνία και μόλις 202 την υπερψήφισαν! Μεταξύ αυτών που καταψήφισαν τη συμφωνία περιλαμβάνονται και 118 βουλευτές του κυβερνώντος συντηρητικού κόμματος, πράγμα που κάνει ακόμα μεγαλύτερη την ατίμωση της Μέι που

επένδυσε πολλά στη συγκεκριμένη συμφωνία (χαρακτηρίζοντας την απόφαση που θα πάρουν οι βουλευτές ως τη σημαντικότερη στην ιστορία τους).

Βαθιά απογοητευμένη (περίμενε την ήττα, αλλά ίσως όχι τέτοια συντριβή), η Μέι δήλωσε ότι η ψηφοφορία της περασμένης Τρίτης έδειξε ξεκάθαρα ότι η Βουλή δε θέλει τη συμφωνία, δεν έδειξε όμως τι είναι ακριβώς αυτό που θέλει. Από τη μεριά τους οι καπιταλιστές, που όλο αυτό το διάστημα κινδυνολογούν ασύστολα προειδοποιώντας για καταστροφικές συνέπειες από μια άτακτη αποχώρηση, σχολίασαν το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας με μία ανακοίνωση μόλις τριών σειρών, την οποία διάβασε η γενική γραμματέας του συνδικάτου τους (Σύνδεσμος Βρετανικών Βιομηχανιών, CBI) Καρολιν Φέρμπερν: «Κάθε επιχείρηση θα αισθανθεί ότι η μη συμφωνία έρχεται με δύναμη ακόμα πιο κοντά. Χρειάζεται αμέσως ένα νέο σχέδιο. Τώρα είναι η στιγμή

οι πολιτικοί μας να φτιάξουν ιστορία ως ηγέτες. Όλοι οι βουλευτές χρειάζεται να συναισθανθούν την ανάγκη για συμβιβασμό και να δράσουν με ταχύτητα για να προστατεύσουν τη βρετανική οικονομία».

Κοινώς, τα κάνετε... σκατά, βρείτε τρόπο να τα διορθώσετε! Το συνδικάτο των καπιταλιστών το είχε δηλώσει. Μπορεί η συμφωνία της Μέι με την ΕΕ να μην είναι τέλεια, είναι όμως μία πρόοδος καθώς αποσοβεί την άτακτη αποχώρηση από την ΕΕ (δηλαδή την έξοδο χωρίς καμία συμφωνία), που θα έβαζε άπειρα προβλήματα στους καπιταλιστές (πρώτα απ' όλα, δασμούς στα προϊόντα τους). Γι' αυτό και οι καπιταλιστές υποστήριξαν τη συμφωνία, δηλώνοντας (διά στόματος Φέρμπερν, πριν από την ψηφοφορία) ότι «η ευθύνη για την εξασφάλιση μιας συντεταγμένης εξόδου βρίσκεται τώρα στα χέρια του κοινοβουλίου». Όμως τα πράγματα στην πολιτική δεν κινούνται με τον ίδιο τρόπο όπως στα

φυσικά φαινόμενα. Μπορεί τα αστικά κοινοβούλια να υποτάσσονται στους καπιταλιστές, αυτό όμως δε γίνεται πάντα με άμεσο και απόλυτο τρόπο. Υπάρχουν και τα «ατυχήματα» που θέτουν προβλήματα στο πώς θα εφαρμοστούν οι πολιτικές που εξυπηρετούν το σύστημα εξουσίας.

Ενα τέτοιο «ατύχημα» ήταν και συνεχίζει να είναι το Brexit. Ας θυμηθούμε ότι όταν ο Κάμερον έκανε το περιβόητο δημοψήφισμα, η Βρετανία ήδη είχε καταλήξει με την ΕΕ σε συμφωνία για τις μεταξύ τους σχέσεις. Περίμενε λοιπόν αυτή η συμφωνία να επικυρωθεί από τη λαϊκή ψήφο, όμως το κλίμα που είχε διαμορφωθεί μέσα στον κόσμο (για την απαλλαγή από τα «δεσμά» της ΕΕ) λειτούργησε αρνητικά για την παραμονή στην ΕΕ. Το κλίμα αυτό σίγουρα δε δημιουργήθηκε «από το πουθενά». Ήταν οι υπαρκτές αντιθέσεις της Βρετανίας με την ΕΕ που το δημιούργησαν και η ανάγκη μιας τροποποιημένης μεταξύ τους σχέσης, όμως κανείς δεν περίμενε ότι τα πράγματα θα πάρουν τέτοια τροπή και η Βρετανία θα είναι αντιμέτωπη με μία άτακτη αποχώρηση, ένα «σκληρό Brexit» που οι καπιταλιστές το φοβούνται όπως ο διάολος το λιβάνι.

Η συμφωνία της Μέι με την ΕΕ είχε ένα αδύνατο σημείο. Ήταν το λεγόμενο «backstop», η εξασφάλιση δηλαδή της αποφυγής «σκληρών συνόρων» μεταξύ Βόρειας και Νότιας Ιρλανδίας. Αυτό σημαίνει ότι η Βόρεια Ιρλανδία, που ανήκει στη Βρετανία, και η Νότια, που αποτελεί ανεξάρτητο κράτος το οποίο παραμένει εντός ΕΕ, θα εξακολουθήσουν και μετά το Brexit να είναι συνδεδεμένες τελωνειακά,

όπως και σήμερα. Η Μέι διαβεβαίωνε ότι αυτό είναι προσωρινό. Τις ίδιες διαβεβαιώσεις έδινε και η ΕΕ. Όμως αυτό δεν έγινε πιστευτό από τους βουλευτές, βάσει του γνωστού ρητού «ουδέν μονιμότερον του προσωρινού». Ορισμένοι (όπως ο Μπόρις Τζόνσον) είχαν αναφέρει ότι με τη συμφωνία αυτή θα έχει μεγαλύτερο ρόλο η Νότια Ιρλανδία στα ζητήματα της Βόρειας, απ' όσο έχει η Βρετανία! Ετσι, ο εθνικιστικός ιμπεριαλισμός νίκησε επί του πραγματισμού.

Όπως έχουν τα πράγματα, το πιθανότερο είναι να παραταθεί η αποχώρηση, μιας και θα χρειαστεί καιρός για να γίνει μία νέα συμφωνία που θα γίνει αποδεκτή από τη βρετανική Βουλή των Κοινοτήτων. Το πώς θα γίνει αυτό μένει να το δούμε, όπως και το ποια θα είναι η κυβέρνηση που θα το εφαρμόσει. Ενδεχομένως να δούμε και νέο δημοψήφισμα όπως –μετά τον πρώην πρωθυπουργό Τόνι Μπλερ– ζήτησε και ο πρώην πρωθυπουργός Τζον Μέιτζορ (ένας του Εργατικού και ένας του Συντηρητικού Κόμματος). Η επιβίωση (με μόλις 19 ψήφους διαφορά) της κυβέρνησης Μέι στην πρόταση μομφής που κατέθεσαν οι Εργατικοί (325 υπέρ της κυβέρνησης έναντι 306 κατά), μπορεί να οφείλεται στη συσπείρωση των συντηρητικών βουλευτών και των βουλευτών του Δημοκρατικού Ενωτικού Κόμματος (που στηρίζει την κυβέρνηση). Αυτό όμως δε σημαίνει ότι το επόμενο διάστημα θα είναι εύκολο για τη βρετανίδα πρωθυπουργό που θυμίζει ακροβάτη που προσπαθεί να ισορροπήσει σε τεντωμένο σκοινί πάνω από τον γκρεμό ενός σκληρού Brexit.

Οι δε μισθοί των δασκάλων ολοένα και μειώνονται, με το 2015 να είναι περισσότερο από 17% χαμηλότεροι από τους μισθούς αντίστοιχων επαγγελματιών, σύμφωνα με το Ινστιτούτο Οικονομικής Πολιτικής (Economic Policy Institute, βλ. <https://www.epi.org/publication/the-teacher-pay-gap-is-wider-than-ever-teachers-pay-continues-to-fall-further-behind-pay-of-comparable-workers/>). Για να υπάρχει μέτρο σύγκρισης, το χάσμα ήταν μόλις 1.8% το 1994! Μεγαλύτερο πλήγμα έχουν υποστεί οι γυναίκες, που αποτελούν το 76% του εργατικού δυναμικού των δασκάλων. Σύμφωνα με άλλη έκθεση, από το Κέντρο Μισθών και Εργασίας του πανεπιστημίου του Μπέρκλεϊ στην Καλιφόρνια, το 1960 οι δασκάλες κέρδιζαν 14.7% περισσότερα χρήματα από τις αντίστοιχα μορφωμένες γυναίκες άλλων επαγγελμάτων, ενώ το 2000 κέρδιζαν 13.2% λιγότερα. Σήμερα, σίγουρα το χάσμα θα είναι ακόμα μεγαλύτερο.

Όσο για τον αριθμό των μαθητών ανά τάξη, η κατάσταση είναι δραματική. Σύμφωνα με τον πρόεδρο του συνδικάτου

των δασκάλων του Λος Αντζελες, Alex Caputo-Pearl, δεν είναι ασυνήθιστο στα γυμνάσια και τα λύκεια ο αριθμός των μαθητών ανά τάξη να υπερβαίνει τους 45 (!) και στα δημοτικά τους 25-35 (βλ. <https://theintercept.com/2019/01/15/la-teachers-strike-charter-schools/>).

Ταυτόχρονα, προωθείται η ιδιωτικοποίηση του δημόσιου σχολείου μέσω των λεγόμενων charter schools, τα οποία χρηματοδοτούνται μεν από το δημόσιο, όμως δεν ακολουθούν όλους τους κανόνες που διέπουν τα δημόσια σχολεία. Ο αριθμός των μαθητών που εγγράφονται σ' αυτά τα σχολεία έχει διπλασιαστεί από το 2010. Στην προσπάθεια ιδιωτικοποίησης δεν πρωτοστατούν τα στελέχη του Τραμπ ή των Ρεπουμπλικανών γενικότερα, αλλά των Δημοκρατικών. Όπως ο Οστιν Μπέτνερ, ο δισεκατομμυριούχος τραπεζίτης που χρηματοδοτεί εδώ και χρόνια το Δημοκρατικό Κόμμα και συμβάλλει στην ιδιωτικοποίηση των σχολείων του Λος Αντζελες (που έχει τον μεγαλύτερο αριθμό charter schools).

Το ξεπούλημα των γραφειοκρατών συνδικαλιστών στο

Δημοκρατικό Κόμμα θα αποτελέσει σίγουρα τροχοπέδη στην ανάπτυξη των απεργιών στις Πολιτείες που κυβερνούν οι Δημοκρατικοί, οι οποίοι κυριαρχούν στο Λος Αντζελες. Γι' αυτό και η εξέλιξη της απεργίας αυτής θα αποτελέσει δείγμα του κατά πόσο μπορεί να ξεπεραστεί η συνδικαλιστική γραφειοκρατία και να αναδειχθούν τα πραγματικά ταξικά αιτήματα των δασκάλων. Όμως, η συμμετοχή στην απεργία δασκάλων από τρία σχολεία charter στο Λος Αντζελες (στα οποία ο συνδικαλισμός μέχρι τώρα ήταν ανύπαρκτος), πράγμα που δεν έχει γίνει ποτέ ξανά στην ιστορία της Καλιφόρνια, δείχνει ότι κάτι αλλάζει. Αυτό φαίνεται και από την υποστήριξη που έχει η απεργία από την πλειοψηφία των κατοίκων του Λος Αντζελες, όπως αποτυπώθηκε σε δημοσκόπηση που έγινε για λογαριασμό του πανεπιστημίου του Marymount, σύμφωνα με την οποία το 80% των κατοίκων τάσσεται στο πλευρό της, όπως μας πληροφορούν οι Τάιμς του Λος Αντζελες (βλ. <https://www.latimes.com/local/education/la-me-edu-lausd-teachers-strike-endgame-20190116-story.html>).

Ανδalousία: Η επιστροφή του φρανκισμού με δημοκρατικό μανδύα

Δύσκολη αποδεικνύεται η συμμαχία των δεξιών κομμάτων με τους ακροδεξιούς στην Ανδalousία, μετά από την ήττα του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος (PSOE), ύστερα από 36 χρόνια κυριαρχίας. Θυμίζουμε ότι οι εκλογές στις 2 Δεκέμβρη του 2018 κατέγραψαν μία μεγαλοπρεπέστατη ήττα του PSOE, με ταυτόχρονη άνοδο των δεξιών Πολιτών (Ciudadanos), που υπερδιπλασίασαν τη δύναμή τους από τις προηγούμενες εκλογές του 2015, αλλά και των φασιστών του Vox, που για πρώτη φορά μετά από το τέλος του Φράνκο μπήκαν στο κοινοβούλιο της Ανδalousίας με 12 έδρες.

Ο μόνος τρόπος για να σχηματιστεί κυβέρνηση στην Ανδalousία ήταν να συμμαχήσουν το δεξιό Λαϊκό Κόμμα με τους δεξιούς Πολίτες και το ακροδεξιό Vox. Οι Πολίτες, όμως, ήθελαν και την

πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο. Επιθυμούσαν τη στήριξη του Vox, χωρίς να καθήσουν στο ίδιο τραπέζι για να διαπραγματευτούν! Πέταξαν έτσι το μπαλάκι στο Λαϊκό Κόμμα (που ανήκει στις παλιές καθεστωτικές δυνάμεις της χώρας και έχει φθαρεί πολιτικά) να κάνει αυτό τη βρώμικη δουλειά και να συνδιαλλάξει με το Vox για να το πείσει να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στη νέα κυβέρνηση που θα σχηματιστεί, χωρίς όμως να συμμετάσχει σ' αυτήν.

Από τη μεριά του το Vox έθεσε μία λίστα με 19 αιτήματα, μεταξύ των οποίων η απέλαση 52 χιλιάδων μεταναστών χωρίς χαρτιά, η απόσυρση της νομοθεσίας που προστατεύει γυναίκες και ομοφυλόφιλους και η δημιουργία υπουργείου Οικονομικών Υποθέσεων. Από τα παραπάνω αιτήματα, το Vox απέσυρε το πρώτο (τις

μαζικές απελάσεις) που δεν ήταν αποδεκτό από τους υπόλοιπους, ενώ στη δημιουργία του υπουργείου Οικογενειακών Υποθέσεων αντιτίθενται οι «Πολίτες». Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, το παζάρι δεν έχει λήξει.

Συμπέρασμα; Οι φασίστες του Vox μια χαρά κάνουν το παιχνίδι τους μέσα στην αστική δημοκρατία. Εχοντας μάριστα αποκτήσει ρυθμιστικό παράγοντα, μιας και από αυτούς εξαρτάται αν θα σχηματιστεί η νέα δεξιά κυβέρνηση της Ανδalousίας, σπρώχνουν το πολιτικό σκηνικό όλο και πιο δεξιά. Αν πραγματικά η αστική δημοκρατία ήθελε να κάνει γνήσια αντιφασιστική πολιτική, τότε θα έθετε το φρανκικό Vox εκτός νόμου. Αν η συμμαχία με τους φασίστες αποτελέσει παράδειγμα προς μίμηση και σε άλλες περιοχές της Ισπανίας, τότε ο φρανκισμός θα επιστρέψει με «δημοκρατικό» μανδύα.

στο ψαχνό

Σημεία των καιρών

Διανύουμε μια περίοδο «καθαρής» πολιτικής, όπως επισημαίνουν οι αναλυτές του αστικού Τύπου, οι οποίοι αισθάνονται και πάλι ισχυροί και αξιόλογοι, καθώς είναι αυτοί που έχουν αναλάβει να «εξηγήσουν» στους «πολίτες» τις διαδικασίες που εκτυλίσσονται, το συνταγματικά ορθό εν αντιθέσει με το πολιτικά ορθό, καθώς και τις ανομολόγητες επιδιώξεις των αστικών κομμάτων και των αρχηγών τους, που μόνο αυτοί -ειδικοί γαρ!- μπορούν να αποκρυπτογραφήσουν και να φέρουν στο φως.

Εχουν, βέβαια, ένα προβληματάκι. Η «καθαρή» πολιτική τους, μολονότι εκτυλίσσεται στο κοινοβούλιο, σε απόλυτη συμφωνία με τους συνταγματικούς κανόνες, δεν είναι και τόσο «καθαρή», αφού έχει στο κέντρο της μετακινήσεις βουλευτών, οι οποίες δε γίνονται αζημίως (όπως γνωρίζει και ο πλέον αφελής «πολίτης»). Υστερα, είναι και τα πρόσωπα που πρωταγωνιστούν και κλέβουν τη δόξα από τους αρχηγούς: Καμμένος, Παπακώστα, Κουντουρά, Κόκκαλης, Μεγαλοοικονόμου, Ζουράρις, Σαρρίδης, Δανέλλης, Αμυράς, Ψαριανός κτλ.

Μη βιαστείτε να μιλήσετε για κατάπτωση της πολιτικής, αναφερόμενοι στα πρόσωπα. Τα πρόσωπα, οι πολιτικοί, είναι πάντοτε ασορτί με την πολιτική. Σ' αυτήν πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας.

Η περίοδος των Μνημονίων οδήγησε σε αποσύνθεση το παραδοσιακό πολιτικό σκηνικό. Κάθε είδους σούργελο έσπευσε να εκμεταλλευτεί την ευκαιρία, είτε αγορεύοντας στη γνωστή «πλατεία», είτε σκαρφαλώνοντας στα κάγκελα της ΕΡΤ, είτε πετώντας γιαούρτια στους βουλευτές των πρώιμων μνημονιακών κομμάτων. Νέα κόμματα δημιουργήθηκαν και η αυτοδυναμία έγινε άπιαστο όνειρο για τα αστικά κόμματα εξουσίας. Κατά συνέπεια, τα σούργελα απέκτησαν αξία στο πολιτικό χρηματιστήριο.

Το 2015 έφερε το τέλος της ψευδεπίγραφης διαίρεσης σε μνημονιακούς και αντιμνημονιακούς, που είχε σφραγίσει την πενταετία που προηγήθηκε. Τα σούργελα, όμως, εξακολούθησαν να έχουν αξία, αφού εξακολούθησαν να κατέχουν βουλευτικές θέσεις. Τώρα, που το αποσυντεθειμένο σκηνικό ανασυντίθεται, τώρα που δεν υπάρχουν αντιμνημονιακοί αλλά μόνο μνημονιακοί, κάποια από τα σούργελα σπεύδουν να ρευστοποιήσουν την αξία που απέκτησαν. Η ζήτηση ικανοποιείται μέσω της προσφοράς και αντιθέτως.

Τίποτα δε θα έπρεπε να μας εκπλήσσει απ' όλα όσα βλέπουμε να ξετυλίγονται μπροστά στα μάτια μας. Ούτε να μας θλίβει. Γιατί αυτή είναι η αστική πολιτική. Κυνική όσο δεν παίρνει άλλο, χρησιμοποιεί κάθε φορά το υλικό που έχει στη διάθεσή της. Ο Τσίπρας κυβερνούσε τέσσερα χρόνια με τους ψεκασμένους του Καμμένου, τώρα παίρνει μερικούς από δαύτους, συν τον Δανέλλη, συν τη Θοδώρα του Λεβέντη, και συνεχίζει. Το ίδιο θα έκανε και ο Μητσοτάκης στη θέση του. Μήπως είναι καλύτεροι αυτοί που μάζεψε ο ίδιος στη ΝΔ; Ή τους μάζεψε με όρους... προγραμματικής συμφωνίας;

Εκείνο που θα έπρεπε να μας θλίβει είναι η παντελής απουσία από το προσκήνιο, εκείνων που στο όνομά τους ορκίζονται και οι αρχηγοί και τα σούργελα. Της εργατικής τάξης, της νεολαίας, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Αυτή η απουσία είναι που δίνει αξία στις καντρίλιες των αστών πολιτικών αρχηγών και στο δημοπρατήριο όπου πωλούνται και αγοράζονται τα σούργελα. Στη Γαλλία, ο Μακρόν κάνει τον έναν πολιτικό ελιγμό μετά τον άλλο, καθώς το κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων του πήρε την πρωτοβουλία με τη μαχητική και βίαιη παρέμβασή του. Στην Ελλάδα ισχύει το ακριβώς αντίθετο.

KONTRES

Πολιτικός τυχοδιωκτισμός

Τέσσερις φωτογραφίες με διαφορά μερικών ωρών, στις οποίες αποτυπώθηκε η εξόδιος (από την κυβέρνηση) Κυριακή του Πάνου Καμμένου. Πρώτα ανέβασε ένα βίντεο από έπαρση σημαίας στο στρατιωτικό φυλάκιο του Γράμμου στα ελληνοαλβανικά σύνορα. Για να θυμίσει τη νίκη επί των «κομμουνιστοσυμμοριτών». Μετά πήγε στη μητρόπολη και μετάλαβε σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση. Ακολούθησε η συνάντησή με τον Τσίπρα στο Μαξίμου και η συνέντευξη Τύπου σε ξενοδοχείο του κέντρου, μετά την οποία φωτογραφίστηκε ως «μακεδονομάχος» με μέλη της «Νεολαίας ΑΝΕΛ». Το σόου έκλεισε με επίσκεψη δι' ελικοπτέρου στη θαλάσσια περιοχή των Ιμίων, όπου φορώντας στρατιωτικό μπουφάν έκανε το σταυρό του, πέταξε ένα στεφάνι στη θάλασσα και μετά χαιρέτισε στρατιωτικά!

Κινήσεις τυπικές για έναν ακροδεξιό όπως ο Καμμένος. Ετσι «έπαιζε» τόσα χρόνια, έτσι θα προσπαθήσει να «παιξει» μέχρι τις επόμενες εκλογές, στην προσπάθειά του να σώσει την παρτίδα για μια ακόμα φορά. Οποιος πει ότι τον εξέπληξαν αυτά τα μετεκτακαραγκιοζιλίκια θα πει ψέματα. Αυτός είναι ο Καμμένος, τίποτα το μη αναμενόμενο δεν υπήρξε στα όσα έκανε για να ντύσει... καλλιτεχνικά την αποχώρησή του. Στο ενδιάμεσο του σόου, όμως, υπήρξαν οι δηλώσεις Τσίπρα, που έπλεξε το εγκώμιο του Καμμένου, ευχαριστώντας τον «από καρδιάς» «για την αναντικατάστατη, σημαντική συμβολή του σε όλη αυτή την προσπάθεια, όλα αυτά τα χρόνια». Δηλώσεις στις οποίες καθρεφτίζεται ο πολιτικός τυχοδιωκτισμός του Τσίπρα και της κλίκας του. Γιατί κι αυτοί ξέρουν ποιος είναι ο Καμμένος, τι έκανε κατά την εξόδιο Κυριακή και τι πρόκειται να κάνει από τώρα και μετά. Όπως το 2015, όμως, επέλεξαν τον Καμμένο ως κυβερνητικό εταίρο, γιατί εκτιμούσαν ότι είναι ο βολικότερος που μπορούσαν να βρουν (σ' αυτό δεν έπεσαν έξω), έτσι και τώρα κάνουν πως δε βλέπουν τα μακαράλικά, στην προσπάθειά τους να

κερδίσουν λίγο χρόνο μέχρι ο Καμμένος ν' αρχίσει τον πόλεμο. Συμπεριφέρονται ως κυνικοί εξουσιαστές, αδιαφορώντας για οτιδήποτε θυμίζει αρχές, αξίες, πολιτισμό.

Ο εκλεκτός

Το «κανονικό» για τον Τσίπρα, μετά την παραίτηση του Καμμένου, θα ήταν να κάνει υπουργό Αμυνας τον αναπληρωτή υπουργό Ρήγα. Αυτός όμως επέλεξε τον αρχηγό ΓΕΕΘΑ, ναύαρχο Αποστολάκη. Είναι η πρώτη φορά που σε κυβέρνηση -πλην των υπηρεσιακών- ένας εν ενεργεία στρατιωτικός τοποθετείται υπουργός Αμυνας. Η επιλογή του, όμως, ήταν προ-αποφασισμένη από άλλα κέντρα, εκτός ΣΥΡΙΖΑ, υπερατλαντικά. Οι Αμερικάνοι δε δίσταζαν εδώ και καιρό να δείχνουν ότι ο Αποστολάκης είναι «ο άνθρωπός τους». Τον κάλεσαν στις ΗΠΑ, ενώ ο Πάιατ τον επισκεπτόταν στο Πεντάγωνο και οι συναντήσεις ανακοινώνονταν. Η θέση ήταν καπαρωμένη και ο Τσίπρας έκανε απλά την τυπική επιλογή. Και να ήθελε άλλη λύση, δεν του επιτρεπόταν.

Αδάμαντες

«Ο Βασίλης Κόκκαλης παρότι βρίσκεται σε στάδιο διαπραγμάτευσης για την ψήφο του στο Εθνικό θέμα από την Κίνα αρκεί η πρόθεση για ανταλλαγή θέσης προκειμένου να απομακρυνθεί από την κοινοβουλευτική ομάδα των ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ», έγραψε στο twitter ο Καμμένος. Αφήνουμε στην άκρη τα... παραληρηματικά ελληνικά του μέχρι την Κυριακή συγκυβερνήτη και υπουργού και μένουμε στην ουσία. Τι μας λέει; Ότι ο Κόκκαλης «βρίσκεται σε στάδιο διαπραγμάτευσης» για την ψήφο του στη Συμφωνία των Σκοπίων; Με τον Καμμένο, προφανώς. Τι αντικείμενο είχε η διαπραγμάτευση; Να εικάσουμε ότι διαπραγματεύονταν να ψηφίσει ο Κόκκαλης κατά της Συμφωνίας, αλλά να εξακολουθήσει να στηρίζει την κυβέρνηση; Με τι αντάλλαγμα, άραγε; Ο όρος διαπραγμάτευση που χρησιμοποίησε ο Καμμένος δεν αφήνει περιθώρια παρερμηνείας. Σε μια διαπραγμάτευση υπάρχει δούνα και

λαβείν.

Ο Κόκκαλης ανακοίνωσε ότι στηρίζει την κυβέρνηση, ο Καμμένος τον διέγραψε γιατί του την έκανε προτού ολοκληρωθεί η μεταξύ τους διαπραγμάτευση και αυτός ο αδάμας της πολιτικής (ο Κόκκαλης) παραμένει μέλος της «πρώτη φορά αριστεράς» κυβέρνησης. Αυτό μάλλον δεν ενοχλεί τα μέλη και τους οπαδούς του ΣΥΡΙΖΑ. Όταν έχεις καταπιεί επί τετραετία κοτζάμ Καμμένο, δε θα κολλήσεις στον ασήμαντο Κόκκαλη.

Μπηχτή μάλλον

Η Μέρκελ έριξε μια ματιά στο σαλόνι του Μαξίμου και είπε στον Τσίπρα ότι έχει

Γλέντια

Μια από τις κορυφαίες στιγμές του κωμικού σίριαλ των τελευταίων ημερών ήταν η αναβολή της προγραμματισμένης για το Σάββατο 12 Γενάρη συνάντησης Τσίπρα-Καμμένου. Μέχρι να αρθεί η εμπλοκή που υπάρχει στα Σκόπια, είπαμε να αναβάλουμε τη συνάντηση με τον πρωθυπουργό, είπε ο Καμμένος στους δημοσιογράφους προσερχόμενος στη συνεδρίαση της ΚΟ των ΑΝΕΛ την ίδια μέρα. Ο αξιοθρήνητος ήλπιζε ότι μπορεί ο Ζάεφ να μην εξασφάλιζε πλειοψηφία, οπότε η Συμφωνία των Πρεσπών δε θα περνούσε από το μακεδονικό κοινοβούλιο κι αυτός θα μπορούσε να παραμείνει στην κυβέρνηση και να πανηγυρίζει μάλιστα, ότι ήταν ο μόνος που είχε πει από την αρχή ότι η συμφωνία δε θα περάσει στα Σκόπια.

Φυσικά, ο Τσίπρας ήξερε πολύ καλά ότι ο Ζάεφ θα περάσει τη συμφωνία. Είχε άμεση ενημέρωση. Παραμύθιασε, όμως, τον Καμμένο γιατί ήθελε η συνάντησή τους να γίνει το πρωί της Κυριακής, ώστε το βράδυ της ίδιας μέρας να εμφανιστεί στο Μέγαρο Μουσικής ως «ηγέτης της Κεντροαριστεράς», που μόλις απαλλάχτηκε από τον Καμμένο. Μέχρι και την τελευταία στιγμή τον «γλένταγε» κανονικά τον κυβερνητικό του εταίρο.

κάνει κάποιες αλλαγές στη χωροταξία των επίπλων. Οι γνωστοί γερμανόδουλοι έσπευσαν να εκθειάσουν τη φωτογραφική μνήμη της καγκελαρίου, η οποία, μολονότι είχε τέσσερα χρόνια να επισκεφτεί τον ίδιο χώρο, θυμόταν καλά πώς ήταν τοποθετημένα τα έπιπλα. Δεν ξέρουμε αν η Μέρκελ έχει ή δεν έχει φωτογραφική μνήμη, όμως εμάς περισσότερο ως μηχτή μας φάνηκε η παρατήρησή της. Σαν να έλεγε στο ελληνικό πολιτικό σύστημα (στον Κούλη κυρίως), ότι οι πρωθυπουργοί στην Αθήνα έρχονται και παρέρχονται, αυτή όμως είναι πάντα εδώ, να τους παρατηρεί, να τους ελέγχει, τότε να τους επιτιμά και τότε να τους επαινεί.

Επιστροφή στις ρίζες

Όπως φρόντισε να μας ενημερώσει ο δημοσιογράφος (λέμε τώρα) Δημήτρης Μάρκος, η Φώφη γλέντησε με την ψυχή της στο πολιτιστικό κέντρο Fantasia, όπου τραγουδά ο Κωνσταντίνος Αργυρός. Αγνοούμε το έργο του α(η)δού, αλλά για να τον τιμήσει με την παρουσία της η πρόεδρος Φώφη, «φορώντας ένα φιδέ εντυπωσιακό φόρεμα» και να την καταγράψει συνδιασκεδαστής με το κινητό του να λικνίζεται στο ρυθμό των τραγουδιών του, θα πρέπει να είναι φίρμα. Εν πάση περιπτώσει, εμάς μας ικανοποιεί το γεγονός ότι το ΠΑΣΟΚ επανασυνδέεται με τις ρίζες του. Σ' αυτού του είδους τα «πολιτιστικά κέντρα» γράφτηκε η ιστορία του ΠΑΣΟΚ. Με νταλκαδιασμένους ήχους, λουλουδοπόλεμο και ζειμπεκίες λίγο πριν ανατείλει ο ήλιος. Και δεν έχει καμιά σημασία που η Φώφη ήταν καλεσμένη του «χρυσού παιδιού του Πειραιά» (ο χαρακτηρισμός του Μάρκου), του επιχειρηματία Βασίλη Σαβράμη. Από το βιογραφικό του επιχειρηματία βλέπουμε ότι «φτιάχτηκε» την εποχή που μεσουρανούσε το ΠΑΣΟΚ, τότε που «έδεναν τα σκυλιά με τα λουκάνικα»...

Δημοπρασία

Όσο ο ΣΥΡΙΖΑ αναζητούσε υποψήφιο για το δήμο Αθήνας έπαιζε στην πιάτσα και το όνομα της Δήμητρας Γαλάνη. Το διέρρεαν, προφανώς, οι ίδιοι οι συριζαίοι που έψαχναν για κάποιο «βαρύ» όνομα που θα μπορούσε να σπάσει το δίδυμο Μπακογιάννη-Γερούλάνου. Η πολιorkία δεν απέδωσε και ο Τσίπρας κατέληξε στον Ηλιόπουλο, που τον είχαν καβάτζα από την αρχή, για την περίπτωση που δε θα έβρισκαν κάτι «βαρύτερο». Και ξαφνικά, η Γαλάνη εμφανίστηκε να κάνει «βόλτα» στον Κεραμεικό και στο Γκάζι με τον Μπακογιάννη. Το μισάωρο βίντεο που μοίρασε ο μηχανισμός του Μπακογιάννη, γυρισμένο από επαγγελματικό συνεργείο με προδιαγραφές καλοπληρωμένου ντοκιμαντέρ, δεν αφήνει περιθώρια αμφιβολίας για το ρόλο της Γαλάνη. Δουλεύει ως επαγγελματίας «προμότερ» της υποψηφιότητας Μπακογιάννη. Το αντίτιμο θα το μάθουμε μάλλον αν και όταν ο γιος της Ντόρας και ανιψιός του Κούλη εκλεγεί δήμαρχος. Εκτός αν το μάθουμε και πριν τις εκλογές.

ΥΓ. «Για το Καρπενήσι αισθάνομαι ζήλια. Δουλέψατε αυτή η ομάδα, όχι μόνο εκεί, αλλά και στην Περιφέρεια και κάνατε πολύ σοβαρή δουλειά. Γι' αυτό σου λέω ότι είναι απαραίτητο να έχουμε ανθρώπους που να ξέρουν τη δουλειά», λέει η Γαλάνη σε μια σκηνή της υπερπαραγωγής. «Θα χρειαστούμε βοήθεια από ανθρώπους σαν κι εσένα. Για να μετατρέψουμε όχι μόνο το κέντρο αλλά και τις γειτονιές σε ένα μεγάλο πολιτιστικό δρώμενο» της απαντά ο Μπακογιάννης! Όχι τόσο στήσιμο, ρε παιδιά.

Μαρία Κλάψα

«Είναι υποχρέωσή μου, απέναντι στις θυσίες των προγόνων μας, ώστε το ελληνικό όνομα Μακεδονία να παραμείνει η δίκαιη κληρονομιά των Ελλήνων και κανενός άλλου! Η Μακεδονία είναι μία και είναι Ελληνική!», έγραψε η Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά στον προσωπικό λογαριασμό της στο Twitter. Προηγουμένως, άφησε κι έναν λυγμό on camera, για να θυμίσει ότι αυτή ήταν και παραμένει καραμανλικιά. Γι' αυτό σας λέμε, μην υποτιμάτε τους εναπομείναντες ψεκασμένους, γιατί κυκλοφοράει πολλή βλακεία εκεί έξω (ιδιαίτερα ανάμεσα στους πατριδοκάπηλους ακροδεξιούς). Κι είμαστε ακόμα στην αρχή. Ακόμα δεν μπήκαν μπροστά τα «μεγάλα μέσα».

Πόσο φτηνιάρηδες

Η Κατερίνα Παπακώστα υπέβαλε την παραίτησή της στον πρωθυπουργό, για λόγους ευθιξίας. Τον διαβεβαίωσε ότι στηρίζει αταλάντευτα την κυβέρνηση, όμως υποβάλλει την παραίτησή της ως απάντηση στα όσα λέγονται περί συναλλαγών κτλ. Ο πρωθυπουργός δεν έκανε δεκτή την παραίτησή της και η υφυπουργός δεν επέμεινε. Ο πρωθυπουργός της χάρισε και μια ονομαστική αναφορά στην εναρκτήρια ομιλία του στη διαδικασία για ψήφο εμπιστοσύνης στη Βουλή. Τα περί παραίτησης έγιναν γνωστά τη Δευτέρα ως «φήμες», οι οποίες είχαν προέλευση το... ευαγές κτίριο της Κατεχάκη. Την Τετάρτη επιβεβαιώθηκαν και από το μέγαρο Μαξίμου.

Η φτήνια της όλης κατασκευής είναι ολοφάνερη. Οποιος θέλει να παραιτηθεί παραιτείται, δεν... ξεπαραιτείται. Εν προκειμένω, αν αξίζει να σχολιαστεί κάτι, είναι η αντίληψή τους για τον ελληνικό λαό, τον οποίο αντιμετωπίζουν ως λαό Χαχόλων, έτοιμο να καταπιεί τα πάντα.

ZOOM

Μνημονιακή κανονικότητα

Κάνοντας ένα μικρό άλμα στο χρόνο και πηγαίνοντας στο 2015, τέτοιες μέρες, θα βρούμε τη χώρα στις παραμονές μιας εκλογικής μάχης στην οποία δέσποζε το δίλημμα «μνημόνιο-αντιμνημόνιο», ενώ στην πολιτική αρένα πρωταγωνιστούσαν νέοι παίχτες, γεννημένοι στα χρόνια της πολιτικής κρίσης. Η νεοναζιστική ΧΑ είχε μεταμορφωθεί σε κοινοβουλευτική δύναμη των τετρακοσίων χιλιάδων ψήφων, ο Καμμένος είχε γίνει αρχηγός κόμματος, ένας μικρομεσαίος τηλεαστέρας είχε δημιουργήσει κόμμα (με τις ευλογίες -αν όχι κατ' εντολήν- των μιντιαρχών) για να μαζέψει τμήμα από τις διαρροές του καταρρέοντος ΠΑΣΟΚ ώστε να μην πάει κι αυτό στον ΣΥΡΙΖΑ, που ήταν φυσικά η μεγάλη αποκάλυψη της μνημονιακής περιόδου.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν ο αναμενόμενος νικητής, ξεπερνώντας το 36%, οχτώμισι μονάδες πάνω από τη ΝΔ του Σαμαρά. Στην προεκλογική περίοδο τα είχε δώσει όλα: κατάργηση των μνημονίων και των εφαρμοστικών τους νόμων με ένα άρθρο σε ένα νόμο, κατώτατος μισθός στα 751 ευρώ (χωρίς υποκατώτατο), κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη, σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων και ακύρωση όσων είχαν γίνει κτλ. (όλοι τα θυμόμαστε, δε χρειάζεται να τα επαναλάβουμε).

Η συνέχεια είναι επίσης γνωστή. Ο ΣΥΡΙΖΑ σχημάτισε κυβέρνηση με το ακροδεξιό μόρφωμα του Καμμένου, στο όνομα του αντιμνημονιακού μετώπου. Αφού «διαπραγματεύτηκε σκληρά» επί εξάμηνο, όχι με τους δανειστές, αλλά με τον ελληνικό λαό που έπρεπε να τον πείσει ότι «δεν υπήρχε άλλη λύση», ο ΣΥΡΙΖΑ υπέγραψε το τρίτο μνημόνιο. Πήγε αμέσως στις εκλογές, ξανανίκησε με τις ευλογίες της Μέρκελ, του Σόιμπλε, του Ολάντ, του Γιούνκερ και του Μοσκοβισί και εξακολουθεί να κυβερνά μέχρι σήμερα, αποτελώντας τη μακροβιότερη από τις μνημονιακές κυβερνήσεις.

Είναι ειρωνεία της τύχης το ότι η υποχρέωση του ΣΥΡΙΖΑ να υπογράψει και να κυρώσει τη Συμφωνία των Πρεσπών οδήγησε σε διαζύγιο με τον Καμμένο και στη συγκρότηση μιας νέας κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας με τσόντες κυρίως από το κόμμα του Καμμένου. Αν δεν υπήρχε αυτή η υποχρέωση, που σίγουρα δεν την είχαν στα «υπόψη» οι Τσιπροκαμμένοι όταν ξεκινούσαν την κυβερνητική τους συνεργασία, θα συνεργάζονταν αρμονικά μέχρι το τέλος και ο Καμμένος θα είχε το ίδιο προεκλογικό αφήγημα (παράμυθι δηλαδή) με τον Τσίπρα: «έξοδος από τα Μνημόνια και επιστροφή στην κανονικότητα». Από μια άποψη, όμως, το σημερινό διαζύγιο μας δίνει και ένα μέτρο εκτίμησης των πολιτικών εξελίξεων. Καμμένος και Τσίπρας δεν τα έσπασαν απ' αφορμή το τρίτο Μνημόνιο ή κάποιες από τις αξιολογήσεις του, που συνοδεύονταν από πακέτα σκληρών αντιλαϊκών και αντεργατικών διατάξεων. Τα έσπασαν απ' αφορμή ένα ζήτημα εξωτερικής πολιτικής, που το είχαν βαφτίσει παλαιότερα «εθνικό θέμα» και επί του οποίου μπορεί να ασκηθεί εθνικιστική σπέκουλα. Πάνω στο ίδιο θέμα άσκησαν την πιο σκληρή αντιπολίτευσή τους (σε ρητορικό επίπεδο πάντοτε) και η ΝΔ με το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ. Το τρίτο Μνημόνιο το ψήφισαν όλοι μαζί, στις αξιολογήσεις περιόριζαν την κριτική τους στην κυβέρνηση στο ότι καθυστερεί

και μπορεί να μην καταφέρει να τις κλείσει, τώρα σήκωσαν τις παντιέρες «της εθνικότητας και της σημαίας».

Εχει σημασία να τονιστεί ότι και τα δύο αυτά κόμματα, κυρίαρχα κόμματα του δικομματισμού από τη Μεταπολίτευση μέχρι το 2010-11, δεν έχουν καμιά επί της ουσίας διαφωνία με τον ΣΥΡΙΖΑ στο λεγόμενο «Σκοπιανό». Αυτή την πολιτική υποστήριζαν εδώ και χρόνια κι αν ήταν στην κυβέρνηση θα έκαναν τα ίδια. Βρήκαν όμως την ευκαιρία να σπεκουλάρουν αντιπολιτευτικά πάνω σ' αυτό και μόνο το ζήτημα, που ικανοποιεί μια διπλή συνθήκη: από τη μια, επιτρέπει τον πολιτικό έλεγχο λαϊκών στρωμάτων μέσω του πιο χυδαίου, του πιο σκοταδιστικού εθνικισμού και, από την άλλη, αφήνει στο απυρόβλητο την ασκούμενη πολιτική, η οποία είναι καθορισμένη από τα επιτελεία της ΕΕ, σε άμεση συνεργασία με τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες και με την ελληνική κεφαλαιοκρατία.

Και μη μας φέρει κανείς δηλώσεις της ΝΔ ή του ΠΑΣΟΚ, που κατακεραυνώνουν μέτρα που ψήφισε η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων. Αυτός είναι ο ρόλος τους ως αντιπολίτευση. Διαφορετικά, θα είχαν φτιάξει μια κυβέρνηση όλων των μνημονιακών κομμάτων, με τους κινδύνους που αυτό συνεπάγεται για το σύστημα (θα άφηνε ένα τεράστιο πολιτικό κενό, το οποίο πάντοτε δημιουργεί ερωτηματικά για το ποιος θα το γεμίσει). Την πραγματική πολιτική που υπηρετούν τα αστικά κόμματα μπορείς να τη δεις όταν αυτά βρίσκονται στην κυβέρνηση ή σε κρίσιμες στιγμές, που ο κομματικός ανταγωνισμός παραχωρεί τη θέση του σε αναγκαστική συναίνεση. Μια αναδρομή στη μνημονιακή δεκαετία είναι αρκετά διδακτική ως προς αυτό.

Το 2009, ξέροντας ότι η κρίση θα χτυπήσει άγρια τον ελληνικό καπιταλισμό, ο Καραμανλής δραπέτευσε κυριολεκτικά από τις κυβερνητικές ευθύνες. Η «βόμπα» έσκασε στα χέρια του Γιωργάκη Παπανδρέου, ο οποίος από το «λεφτά υπάρχουν» οδηγήθηκε στο πρώτο Μνημόνιο. Ο Σαμαράς, που είχε καταφέρει (πιο εύκολα απ' όσο θα περίμενε κανείς) να πάρει τη ΝΔ από τα χέρια της Ντόρας, οργάνωσε τότε τα «Ζάππεια» και μιλούσε για «διαφορετικό μείγμα οικονομικής πολιτικής». Στους γερμανούς και γάλλους ομοιδατές του, που τον πίεζαν να στηρίξει την πολιτική Παπανδρέου, απαντούσε με νόημα πως αυτός πρέπει να κάνει αντιπολίτευση, διαφορετικά αντιπολίτευση θα κάνει το «πεζοδρόμιο».

Σε ενάμιση χρόνο ο Σαμαράς αναγκάστηκε να μπει στην κυβέρνηση Παπαδήμου, η οποία στο βραχύ βίο της υπέγραψε το δεύτερο Μνημόνιο και το περιβόητο PSI. Πίεσε να γίνουν οι εκλογές το 2012, φοβούμενος ότι από μια παράταση της θητείας της κυβέρνησης Παπαδήμου το κόμμα του θα έβγαине «τσουρουφλισμένο» όσο και το ΠΑΣΟΚ. Οι εκλογές του 2012 απέδειξαν ότι δεν είχε άδικο. Κατάφερε να σχηματίσει κυβέρνηση μετά από επαναληπτικές εκλογές, σε συμμαχία με το ΠΑΣΟΚ και τη ΔΗΜΑΡ του Κουβέλη. Όλος ο αντιπολιτευτικός χώρος έμεινε ελεύθερος για τον ΣΥΡΙΖΑ και το κόμμα του Καμμένου. Το προηγούμενο πολιτικό σύστημα είχε αποσυντεθεί και το πολιτικό σκηνικό χτιζόταν με «νέα» υλικά.

ΣΥΡΙΖΑ και Καμμένος ήταν σταθερά

στην αντιπολίτευση. Ο Κουβέλης έψαχνε τρόπο να φύγει από τη συγκυβέρνηση, γιατί έβλεπε ότι η ΔΗΜΑΡ απομονώνεται από τους ψηφοφόρους που το 2012 της είχαν δώσει ανέλπιστα υψηλό ποσοστό. Κάποια στιγμή την έκανε και στη συνέχεια, εκτιμώντας σωστά τις προοπτικές, προσέγγισε τον ΣΥΡΙΖΑ και βοήθησε να τελειώσει μια ώρα γρηγορότερα τη θητεία της η κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων. Τότε ξεπετάχτηκε ένα νέο σοσιαλφιλελεύθερο μόρφωμα, το Ποτάμι, ένα ακόμα γέννημα της πολιτικής κρίσης του συστήματος, με στόχο να μαζέψει κάποιες από τις διαρροές του εξαυλόμενου ΠΑΣΟΚ, για να μην πάνε όλες στον ΣΥΡΙΖΑ.

Το 2015, τέσσερα χρόνια σαν σήμερα, οι συσχετισμοί στο πολιτικό σκηνικό άλλαξαν άρδην. Ο ΣΥΡΙΖΑ σχημάτισε κυβέρνηση μαζί με τον Καμμένο. Οι νεοναζιστές πλησίασαν τις 400.000 ψήφους και αναδείχτηκαν τρίτο κόμμα. Ακολούθησε σε απόσταση αναπνοής το Ποτάμι, ενώ το ΠΑΣΟΚ περιορίστηκε σε 4,68% και ήταν το τελευταίο κόμμα που μπήκε στη Βουλή (μετά τον Περισό και τον Καμμένο). Σε ένα εξάμηνο οι Τσιπροκαμμένοι είχαν ψηφίσει το τρίτο Μνημόνιο, με τη στήριξη ΝΔ, Ποταμιού και ΠΑΣΟΚ (είναι το Μνημόνιο που είχε την πιο ευρεία κοινοβουλευτική στήριξη) και μολονότι η «βοηθητική» τριάδα ζητούσε από τον Τσίπρα να συνεχίσει ως κυβέρνηση-μειοψηφίας, αυτός -με την άδεια της Μέρκελ- πήγε σε εκλογές τον Σεπτέμβριο του 2015, οι οποίες χαρακτηρίστηκαν από την τεράστια αποχή (σχεδόν 45%), αλλάξαν ελαφρά το συσχετισμό ανάμεσα στα μνημονιακά κόμματα (το ΠΑΣΟΚ ήρθε τέταρτο, μετά τους νεοναζιστές, το Ποτάμι έκτο, μετά τον Περισό, και ο Καμμένος μόλις που διασώθηκε με 3,69%) και προσέθεσαν στο εξουσιαστικό μωσαϊκό την καρικατούρα του Λεβέντη. Ενας εκπρόσωπος της μεταμεσονύκτιας trash tv ήταν η τελευταία -όπως δείχνουν τα πράγματα- τερατογένεση της μνημονιακής περιόδου.

Στις επόμενες εκλογές το σκηνικό μάλλον θα αποκτήσει λιγότερη ρευστότητα και περισσότερη σταθερότητα. Τα κόμματα-πυροτεχνήματα της μνημονιακής περιόδου (Ποτάμι, Καμμένος, Λεβέντης) πνέουν τα λοίσθια. Ίσως να εξαφανιστούν όλα, ίσως κάποιο να καταφέρει να σώσει για μια φορά ακόμα την παρτίδα. Ο νέος δικομματισμός είναι πιο συγκροτημένος από τις προηγούμενες φορές, με ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ -χωρίς να έχει μεγάλες φιλοδοξίες- μπορεί να κερδίσει το κατίτις του, ο Περισός θα κινηθεί στο επίπεδό του ως ο σταθερός αστικός πόλος της ρεφορμιστικής φλυαρίας (και μόνο φλυαρίας), ενώ ερωτηματικό είναι το ποσοστό που θα πάρουν οι νεοναζί, οι οποίοι σε ψήφους χάνουν σταθερά μετά το 2012, ενώ τελευταία περνούν εσωτερική κρίση (ενόψει και της δίκης τους που βαδίζει προς το τέλος της).

Όσα σημειώθηκαν στην προηγούμενη παράγραφο δεν αποτελούν «εκλογικές προβλέψεις». Ούτε η στήλη το συνηθίζει ούτε η εφημερίδα μας. Τις τάσεις προσπαθήσαμε να περιγράψουμε, για να φτάσουμε σ' αυτό που αποτελεί την ουσία του παρόντος σημειώματος. Σε λιγότερο από δέκα χρόνια, το πολιτικό

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ

Ο μπάρμπα-Γιάννης είναι πονηρός

Ο Βούγιας, αφού έγλειψε πατόκορφα τον Μπουτάρη, προσπάθησε να του αποσπάσει δήλωση στήριξης της υποψηφιότητάς του για τη δημαρχία Θεσσαλονίκης. Μίλησε για τριαντάχρονη κοινή πορεία, θυμήθηκε το 2010 που ο Μπουτάρης νίκησε τον Γκιουλέρου για λίγες ψήφους, είπε πως η Θεσσαλονίκη τα τελευταία χρόνια άλλαξε επίπεδο και ο πήχης ανέβηκε ψηλά», επανέλαβε ότι ο Μπουτάρης «θα έχει τη στήριξή μας μέχρι την τελευταία ημέρα της διοίκησής του, καθώς εκκρεμούν σημαντικά έργα ανάπλασης στην πόλη», για να καταλήξει στο ότι η παράταξή του «έχει ταυτόσημη θέση με την διοικούσα παράταξη, ίδια λογική και ίδια προσέγγιση στα θέματα» και «μπορεί να αποτελέσει εγγυητή της συνέχειας της “Πρωτοβουλίας”» (αυτό είναι το όνομα της παράταξης του Μπουτάρη).

Ο Μπουτάρης, όμως, δεν τσίμπησε και δεν του έδωσε ούτε το χρίσμα, ούτε... προβάδισμα χρίσματος έναντι των άλλων υποψηφίων. Μνημόνευσε την κοινή πορεία που έχει με τον Βούγια στην διαχείριση των ζητημάτων της πόλης, αλλά μέχρις εκεί. Η «Πρωτοβουλία», είπε, είναι μια «ιδέα που ξεκίνησε από τη διάθεση κάποιων ανθρώπων να αλλάξει η πόλη και αλλάξε». Και συνέχισε απνευδί: «Αυτό το έχουν παραδεχτεί ο Σπύρος Βούγιας, ο Νίκος Ταχιάος και η Κατερίνα Νοτοπούλου και έχουν υπογράμμισει πως αυτή η αντίληψη θα συνεχιστεί». Αρα, έβαλε τον Βούγια στην ίδια μοίρα με τον επίσημο υποψήφιο της ΝΔ Ταχιάο και την υποψήφια του ΣΥΡΙΖΑ Νοτοπούλου.

«Η “Πρωτοβουλία” δεν είναι οργανισμός ή κόμμα για να έχουμε αυστηρές διαδικασίες υποταγής σε κελεύσματα του αρχηγού. Ο καθένας μπορεί να κάνει ό,τι θέλει κι εγώ δεν μπορώ να επιβάλλω σε κανέναν να ακολουθήσει κάτι», είπε ο Μπουτάρης. Και συμπλήρωσε με νόημα: «Μπορώ όμως να πω ότι ο νέος εκλογικός νόμος επιβάλλει συνεργασίες». Μ’ άλλα λόγια, επαίνεσε τον εκλογικό νόμο του ΣΥΡΙΖΑ (που καταψήφισαν μετά βδελυγμίας τόσο η ΝΔ όσο και το ΠΑΣΟΚ) και έβαλε τη Νοτοπούλου στην ίδια μοίρα με τον επίσημο υποψήφιο της ΝΔ και τον Βούγια. Αναφέρθηκε και στην υποψήφια δήμαρχο που αναδείχτηκε από τις εκλογικές διαδικασίες της «Πρωτοβουλίας», Καλυψή Γούλα, σημειώνοντας ότι μπορεί να βρει κοινά σημεία συνεργασίας με τον κ. Βούγια. Κι αν δεν τα βρουν; Τότε οι ψήφοι του Κέντρου» θα διασπαστούν (όπως θα διασπαστούν και οι ψήφοι της Δεξιάς, καθώς και ο Ορφανός είναι ισχυρή υποψηφιότητα), οπότε τότε ο Μπουτάρης θα καλέσει σε πανστρατιά υπέρ της υποψήφιας της «προοδευτικής παράταξης».

Μνημονιακή κανονικότητα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ

σκηνικό άλλαξε εντελώς. Αποσυντέθηκε, ανασυστάθηκε με διαφορετικούς τρόπους, παρέμεινε ρευστό και τώρα τείνει να σταθεροποιηθεί και πάλι. Οι αλλαγές υπήρξαν τεκτονικές. Αρκεί να σκεφτούμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, που το 2009 πήρε μόλις 4,6%, έγινε πρώτο κόμμα και το ΠΑΣΟΚ, που το 2009 πήρε σχεδόν 44%, έπεσε κάποια στιγμή κάτω από το 5%.

Τι δεν άλλαξε; Η ακολουθούμενη πολιτική. Κόμματα αποσυντέθηκαν και νέα κόμματα γεννήθηκαν, κυβερνήσεις διαδέχτηκαν η μία την άλλη με υποσχέσεις που κυμαίνονταν από «επαναδιαπραγμάτευση των όρων του Μνημονίου» μέχρι «κατάργηση του Μνημονίου και όλων των εφαρμοστικών του νόμων, με ένα νόμο σε ένα άρθρο», όμως η μνημονιακή πολιτική συνεχίστηκε αδιάτακτη. Το πλέον αξιοσημείωτο είναι αυτή η συνέχεια. Κάθε καινούργιο Μνημόνιο ψηφιζόταν με τη ρητή επισήμανση ότι αποτελεί συνέχεια των προηγούμενων. Και οι αξιολογήσεις στο πλαίσιο του κάθε Μνημονίου συμπληρώναν την αντιλαϊκή πολιτική με νέα μέτρα, χωρίς να καταργούν οτιδήποτε από τα προηγούμενα.

Είναι χαρακτηριστική η περίοδος του πρώτου εξάμηνου των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ, όταν υποτίθεται ότι αμφισβητούνταν το μνημονιακό πλαίσιο. Δεν άλλαξε ούτε μια διάταξη του μνημονιακού πλαισίου. Όλα συνεχίστηκαν να εφαρμόζονται κανονικά. Μέχρι που ολοκληρώθηκε το θέατρο της «σκληρής διαπραγμάτευσης» (με κορύφωσή του το κάλπικο δημοψήφισμα), υπογράφηκε το τρίτο Μνημόνιο και οι πρώτοι εφαρμοστικοί νόμοι-καταπέλτες, για ν’ ακολουθήσουν έκτοτε τα πάντα την κανονική (μνημονιακή) τους πορεία. Θυμηθείτε και κάτι ακόμα. Από τους ισχυρισμούς περί «βελτισμού» και «συμφωνίας με το πιστόλι στον κρόταφο», που Ιούλη 2015, οι συριζαίοι βαθμιαία πέρασαν στο... καμάρι για το δικό τους Μνημόνιο, που το παρουσίαζαν σαν... πορεία εξόδου από τα Μνημόνια.

Έχουμε κατ’ επανάληψη αναλύσει την ουσία του μετα-Μνημονίου, που εκτείνεται μέχρι το 2060, με διάφορες φάσεις, αλλά ο χώρος δεν επιτρέπει να επαναληφθούν. Περνάμε, λοιπόν, κατευθυνόμενοι στο συμπέρασμα. Η «επιστροφή στην κανονικότητα», αγαπημένο ολόγαν των συριζαίων, με το οποίο θα βαδίσουν μέχρι τις εκλογές (κουνώντας ως έδελαρ κάποια «μεμετάκια» που αποτελούν αναπόσπαστα στοιχεία της μνημονιακής πολιτικής) δεν αναφέρεται σε τίποτ’ άλλο εκτός από τη μνημονιακή κανονικότητα. Η οικονομική και κοινωνική πολιτική είναι αυστηρά καθορισμένες (τα περιβόητα «ματωμένα πλεονασμένα» αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο), ο ελληνικός καπιταλισμός έχει ανασυγκροτηθεί σε άκρως συντηρητική βάση και οι κοκορομαχίες των αστικών κομμάτων και των πολιτικών ηγετών τους αφορούν την «κουτάλα» της εξουσίας και όχι την αλλαγή της πολιτικής στη μια ή την άλλη κατεύθυνση.

Πέτρος Γιώτης

Ο φίρερ των νεοναζιστών προσπαθεί απεγνωσμένα να σώσει μια χαμένη παρτίδα

Στις 14 Γενάρη, ολοκληρώθηκε στο δικαστήριο που εκδικάζει την υπόθεση της νεοναζιστικής εγκληματικής συμμορίας η ανάνγωση κοινοβουλευτικών Ερωτήσεων των κατηγορούμενων νεοναζιστών βουλευτών (εκτός του φίρερ). Σ’ αυτές τις Ερωτήσεις αναφερθήκαμε σε αρκετά ρεπορτάζ μας, αποκαλύπτοντας τους πραγματικούς στόχους της τακτικής των νεοναζιστών, που βασανίζουν όλους τους παράγοντες της δίκης με την ανάνγωση εγγράφων που δεν έχουν καμία σχέση με τις κατηγορίες που αντιμετωπίζουν.

Από τις 15 Γενάρη, άρχισε η ανάνγωση εγγράφων του φίρερ της ΧΑ Μιχαλολιάκου. Ο κατάλογος με **τα έγγραφα που κατέθεσε για να ανανγωστούν καλύπτει 64 σελίδες**. Την περασμένη Τετάρτη αναγγώνισαν έγγραφα που καλύπτουν 4,5 σελίδες του καταλόγου. Αντιλαμπάνεστε, λοιπόν, πόσες συνεδριάσεις θα «φραγωθούν» με την ανάνγωση όλων των εγγράφων που κατέθεσε ο Μιχαλολιάκος (οι υπόλοιποι νεοναζιστές βουλευτές «έφραγαν» ένα ολόκληρο τετράμηνο συνεδριάσεων του δικαστηρίου, από τις 14 Σεπτέμβρη μέχρι **της 14 Γενάρη**).

Είχαμε σχεδιάσει να συνεχίσουμε το ρεπορτάζ μας με τον σχολιασμό των Ερωτήσεων και ομιλιών του Παναγιώταρου, όμως η έναρξη της ανάνγωσης των εγγράφων του Μιχαλολιάκου μας υποχρεώνει ν’ αλλάξουμε το σχεδιασμό μας και

να συνεχίσουμε με το σχολιασμό των εγγράφων του φίρερ.

Στις 4 Ιούλη του 2018, τρεις συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζιστών, οι Π. Μιχαλόλιας, Γ. Μιχαλόλιας και Δ. Παπαδέλης υπέβαλαν ένσταση για λογαριασμό αποκλειστικά του φίρερ Μιχαλολιάκου κατά των Αναγνώστέων Εγγράφων 254 και 255 του κατηγορητηρίου, που έχουν τίτλο «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ» και «ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΤΑΞΗ “ΠΡΩΤΕΣΙΛΛΑΟΣ”», αντίστοιχα. Η ένσταση απορρίφθηκε. Ολοκληρώνοντας την πρότασή της η εισαγγελέας Αδ. Οικονόμου είπε:

«Από τα έγγραφα, κυρίως, που αναγνώστηκαν και απ’ αυτά που προσκομίστηκαν, κατά τη γνώμη μου δεν προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις περί πλαστότητας των υπ’ αριθμό 254 και 255 εγγράφων από τον κατάλογο των Αναγνώστέων Εγγράφων. Ειδικότερα, θα πρέπει να επισημανθεί το γεγονός, ότι ενώ ο κατηγορούμενος Νικόλαος Μιχαλολιάκος γνώριζε την ύπαρξη των ως άνω δύο εγγράφων που κατέθεσε ο μάρτυρας Δημήτριος Ψαρράς, και μάλιστα αμφισβήτησε τη γνησιότητά τους κατά την απολογία του στις 21/10/2013, σε ουδεμία ενέργεια προέβη. Δεν κατέθεσε μηνυτήρια αναφορά κατά των εγγράφων στην εισαγγελία Πρωτοδικών. Αντίθετα, στην επ’ ακροατήρια διαδικασία τα προσέβαλε ως πλαστά και τα θεωρεί ψευδευπίγραφα κείμενα που απηχούν ακραιφνείς εθνικοσοσιαλιστικές θέσεις που ουδεμία σχέση έχουν με την πραγματική ιδε-

ολογία της ΧΑ. Ομως, ο ισχυρισμός αυτός είναι αβέβαιος, καθ’ όσον από την προβολή ορισμένων βίντεο γίνονται αναφορές στις εθνικοσοσιαλιστικές θέσεις. Να απορριφθεί η ένσταση και να αναγνωστούν τα Αναγνώστέα Έγγραφα 254 και 255 και να συνεκτιμηθούν με τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία».

Η τοποθέτηση της εισαγγελέα και ιδιαίτερα η αναφορά της, ότι σε ορισμένα βίντεο που προβλήθηκαν γίνονται αναφορές στις εθνικοσοσιαλιστικές θέσεις της ΧΑ, θορύβησαν τον συνήγορο υπεράσπισης Γ. Μιχαλόλια, όχι μόνο για την πρόταση απόρριψης της ένστασης, αλλά και επειδή διείδε ποια θα είναι η πρόταση της εισαγγελέα επί του κατηγορητηρίου συνολικά. Ανάμεσα στ’ άλλα, έσπευσε να υποβάλει αίτημα να μην παρασταθεί η πολιτική αγωγή στη συζήτηση αυτής της ένστασης. Η εισαγγελέας Οικονόμου πρότεινε την απόρριψη και αυτού του αιτήματος του Γ. Μιχαλόλια. Το δικαστήριο στη συνέχεια αποφάσισε να παρασταθεί η πολιτική αγωγή στη συζήτηση της ένστασης Μιχαλολιάκου, που υπέβαλαν οι τρεις υπερασπιστές του.

Η απόφαση του δικαστηρίου εκφωνήθηκε στη συνεδρίαση της 9ης Ιούλη του 2018 και έλεγε: «Τα έγγραφα λοιπα των νεοναζιστών της ΧΑ και ιδιαίτερα στον ίδιο τον φίρερ, που μοιλονότι το καταστατικό δεν είναι προσωπική υπόθεση, κατέθεσε μόνον αυτός ένσταση. Οχι, ας πούμε, και ο Παππάς που ήταν και είναι το δεξι του χέρι.

του δεν έλκει του ποινικού. Αλλωστε, όταν υποβλήθηκε από τον Μιχαλολιάκο αίτημα διενέργειας γραφολογικής πραγματογνωμσύνης των εγγράφων αυτών, με το σκεπτικό το ίδιο απορρίφθηκε, το σχετικό αίτημα. Λοιπόν, κατόπιν αυτών, τα έγγραφα αυτά θα αναγνωστούν και θα συνεκτιμηθούν με τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία».

Αυτή η απόφαση του δικαστηρίου προκάλεσε τότε πανικό στις γραμμές των νεοναζιστών της ΧΑ και ιδιαίτερα στον ίδιο τον φίρερ, που μοιλονότι το καταστατικό δεν είναι προσωπική υπόθεση, κατέθεσε μόνον αυτός ένσταση. Οχι, ας πούμε, και ο Παππάς που ήταν και είναι το δεξι του χέρι.

Γιατί στο σπίτι του τελευταίου βρέθηκαν έγγραφα με σαφές εθνικοσοσιαλιστικό περιεχόμενο, από τα οποία επιβεβαιώνεται ότι τα Αναγνώστέα Έγγραφα 254 και 255 είναι έγγραφα της Χρυσής Αυγής. Είναι τόσο προφανής (και διαρκής) ο πανικός του Μιχαλολιάκου, ώστε ανάμεσα στα έγγραφα που κατέθεσε στις 16 Γενάρη για ανάνγωση οι δύο πρώτοι φάκελοι έχουν τίτλους: «Ίδρυση κομματος και Καταστατικό» και «Δημοσιεύματα για τα συνέδρια που έχει πραγματοποιήσει μέχρι σήμερα ο Λαϊκός Σύνδεσμος Χρυσή Αυγή».

Προφανώς, ο Μιχαλολιάκος επανέρχεται με αυτούς τους φακέλους, σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια να αποδείξει ότι τα Αναγνώστέα Έγγραφα 254 και 255 είναι πλαστά. Αυτά, βέβαια, έχουν κριθεί από το δικαστήριο ως γνήσια, διαβάστηκαν και θα συνεκτιμηθούν με τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία.

σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια να αποδείξει ότι τα Αναγνώστέα Έγγραφα 254 και 255 είναι πλαστά. Αυτά, βέβαια, έχουν κριθεί από το δικαστήριο ως γνήσια, διαβάστηκαν και θα συνεκτιμηθούν με τα λοιπά αποδεικτικά στοιχεία. Τότε γιατί ο Μιχαλολιάκος επιμένει να αποδείξει ότι αυτά τα έγγραφα είναι δήθεν πλαστά; Κατά τη γνώμη μας, ακολουθεί την τακτική που εφάρμοσαν όλοι οι βουλευτές του νεοναζιστικού μορφώματος, την οποία χάραξε ο ίδιος ο φίρερ: να κερδίσει χρόνο.

Αλλωστε, με όλους τους φακέλους που κατέθεσε για ανάνγωση ο Μιχαλολιάκος επμένει να αποδείξει την απόκρουση των κατηγοριών που τον βαραίνουν, γιατί απλούςτατα από την ακροαματική διαδικασία έχει αποδειχτεί πλήρως η ενοχή του.

Με τον πέμπτο φάκελο που κατέθεσε, ο Μιχαλολιάκος ισχυρίζεται ότι από τις δημοσκοπήσεις της περιόδου Ιούλη-Σεπτέμβρη του 2013 αποτυπώνταν ραγδαία άνοδος της εκλογικής δύναμης της Χρυσής Αυγής και ότι η ποινική δίωξη ασκήθηκε για να ανακοπεί αυτή η άνοδος. Ο ισχυρισμός είναι αστείος, όχι μόνο γιατί στις εκλογές του Σεπτέμβρη του 2015 η ΧΑ έχασε πάνω από 60.000 ψήφους σε σχέση με τις εκλογές του Μάρη του 2012, αλλά και γιατί όλοι γνωρίζουμε πως μετά τη δολοφονία του αντιπρόστα Παύλου Φύσσα, μερικά λεπτά μετά τα μεσάνυχτα στις 17 Σεπτέμβρη του 2013, δεν μπορούσε να συνεχιστεί άλλο η πλήρης αυσία των νεοναζιστών της Χρυσής Αυγής από τις κυβερνήσεις όλων των χρωμάτων και από τους κατασταλτικούς μηχανισμούς του αστικού κράτους.

Η δολοφονία του Παύλου Φύσσα

Σχετικά με τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, ο Μιχαλολιάκος συνεχίζει να είναι πολύ προκλητικός. Ενώ απ’ όλη την ακροαματική διαδικασία αποδείχτηκε πλήρως ότι ο Ρουπακιάς είναι στέλεχος της ΧΑ και ότι βρισκόταν σε διατεταγμένη υπηρεσία, ο φίρερ αγνοεί προκλητικά όλη την ακροαματική διαδικασία και κατέθεσε με τον έκτο φάκελο τρία δημοσιεύματα της ΧΑ στις 18 Σεπτέμβρη του 2013, με τα οποία ι νεοναζιστές της ΧΑ διαχόριζαν τη θέση τους από τον δολοφόνο Ρουπακιά.

Ενα απ’ αυτά τα δημοσιεύματα αναφέρει: «Τετάρτη, 18 Σεπτεμβρίου 2013 - 18:00 - Η Χρυσή Αυγή καταδικάζει απερίφραστα την δολοφονία του 34χρονου στο Κερατσίνι και διαφεύδει κάθε εμπλοκή του κόμματος. Όλα τα πολιτικά κόμματα οφείλουν να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να μην δημιουργούν εμφυλιοπολεμικό κλίμα, δίνοντας πολιτικό χαρακτήρα σε ένα τραγικό συμβάν. Νικόλαος Γ. Μιχαλολιάκος»!

Είναι πραγματικά πρόκληση να επανέρχεται ο Μιχαλολιάκος και να καταθέτει στο δικαστήριο αυτή τη δήλωση, έχοντας το θράσος να ξεναλλέει ότι ο Μιχαλολιάκος δεν έχει καμία σχέση με τη ΧΑ. Θυμίζουμε τι γράφαμε σε ρεπορτάζ μας με τίτλο: «Αναγνώστέα Έγγραφα στη δική της Χρυσής Αυγής: Σεπροβάλλει ανάγλυφα ο εγκλημα-

τικός χαρακτήρας της συμμορίας», που δημοσιεύτηκε τον Απρίλη του 2018 (http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/30539«Αναγνώστέα-Έγγραφα»-στη-δική-της-Χρυσής-Αυγής):

Ο δολοφόνος του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα, Γ. Ρουπακιάς, ήταν στέλεχος της ΧΑ. Η ηγεσία της τον παρουσίασε σαν απλό οπαδό του ναζιστικού μορφώματος, που ενήργησε δήθεν προσωπικά και παρακινούμενος από γηπεδικές διαφορές. Η πραγματικότητα είναι τελείως διαφορετική. Ο Γ. Ρουπακιάς και ο Γ. Πατέλης δολώθηκαν στη ΔΟΥ ως υπεύθυνοι της ΤΟ της Νίκαιας, που ήταν η πιο σκληρή νεοναζιστική τοπική οργάνωση. Οργάνωση-πρότυπο για όλες τις ΤΟ της ΧΑ, για την οποία καμάρωναν ο φίρερ, οι βουλευτές και όλα της στελέχη.

Αυτό επιβεβαιώνεται από το Αναγνώστέο Έγγραφο 249. Έτσι καταρρίφθηκε ο χρυσασπιτικός μύθος ότι ο Ρουπακιάς ήταν απλός οπαδός. ♦ **Έδρασε ο Ρουπακιάς ορμώμενος από γηπεδικές διαφορές;**

Αυτών τον ισχυρισμό τον διαφεύδει το στέλεχος της ΧΑ Ν. Αποστόλπου, απαντώντας σε συνομιλήτη του στις 18 Σεπτέμβρη του 2013. Η συγκεκριμένη τηλεφωνική συνομιλία του Αποστόλου άρχισε στις 17:02:00 και διάρκησε 4’33”. Η συνομιλία αυτή καταγράφηκε στο έγγραφο με κωδικό 14392, στο οποίο αναφέρονται οι αριθμοί και των δύο τηλεφώνων:

Συνομιλητής: Ποιος είναι, αφού λένε ότι το θέμα ξεκίνησε από γηπεδικά;

Ν. Αποστόλου: Μαλάκα, **πρόφασα είναι αυτό**. Ολυμπιακός ο ένας, Ολυμπιακός και ο άλλος. Και ο πατέρας της μικρής (α.σ. εννοεί την κόρη του Ρουπακιά) ήταν Ολυμπιακός και αυτός ο πούστης ήταν Ολυμπιακός».

Αυτό ο Αποστόλου το επανέλαβε και σε άλλους χρυσασπιτές συνομιλητές του. Οι συνομήγοι υπεράσπισης των νεοναζιστών ζήτησαν να διαβαστούν μερικοί (όχι όλοι) κωδικοί των συνδιαλέξεων του Αποστόλου. Δεν συμπεριελάβαν, όμως, αυτόν τον δικό και περιορίστηκαν να αναφέρουν με απολογητικό ύφος: «οι ισχυρισμοί του Αποστόλου είναι αναληθείς! Όπως θα δούμε στη συνέχεια, αν ήταν πράγματι για γηπεδικούς λόγους η δολοφονία του Π. Φύσσα από τον Ρουπακιά, δε θα «τρελλαινόταν» στα τηλέφωνα με τον δολοφόνο Ρουπακιά και τη γυναίκα του ο Πατέλης και ο Λαγός, επί μιάς μέρα, από τις 00:09 της 18ης Σεπτέμβρη μέχρι τις 12:37 της ίδιας ημέρας. Αυτές οι συνομιλίες κράτησαν δεκάδες λεπτά και προφανώς επεδιώκουν να επιβάλλουν στον Ρουπακιά να πάρει τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα πάνω του και να μη μπλέξει τη ΧΑ.

♦ **Έδρασε ο Ρουπακιάς προσωπικά;**

Ο Ν. Αποστόλου απαντά αρνητικά και σ’ αυτό το ερώτημα. Παραθέτουμε ένα μεγάλο απόσπασμα από συνομιλία του στις 20 Σεπτέμβρη του 2013, η οποία άρχισε στις 17:26:21 και διάρκησε 10’36”:

Συνομιλητής: Ε, τον μαλάκα (α.σ. εννοεί τον Ρουπακιά).

Ν. Αποστόλου: Καλά τον έκανε.

Μπράβο του. **Τον ψάχναμε τόσο καιρό**.

Συνομιλητής: Έχουν καταγράψει στο κινητό τη δολοφονία.

Ν. Αποστόλου: Ποιοι τον έχουν καταγράψει;

Συνομιλητής: Αυτόπτες μάρτυρες.

...

Ν. Αποστόλου: Κατεβίκαμε μετά με το Δεβελέκο και τον Μάκη (α.σ. εννοεί τον Μπαρέκα, υπεύθυνο της ΤΟ Πειραιά) και τον ψάχναμε στο Περιβόλακι της Νίκαιας.

...

Συνομιλητής: Λέει ο ... (α.σ. εννοεί προστατευόμενο μάρτυρα) ότι ενημέρωσαν το μεγαλοστέλεχος της Νίκαιας (α.σ. προφανώς εννοεί τον Γ. Πατέλη). Αυτός πήρε βουλευτή (α.σ. εννοεί τον Λαγό) και αυτός τον Μιχαλολιάκο και αυτός πήγε και τον σκότωσε.

Ν. Αποστόλου: Ναι μαωρέ, αυτό, εντάξει, **είναι η ιεραρχία. Για να κάνει κάτι παίρνεις τον Γιάννη (α.σ. Λαγό), το λείει στον μεγάλο και θα δώσεις το ΟΚ ο μεγάλος**» (α.σ., ο φίρερ Μιχαλολιάκος).

Οι συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζιστών, στο έγγραφο που κατέθεσαν στο δικαστήριο, δεν έθεσαν κανένα ζήτημα γι’ αυτή την τοποθέτηση του Αποστόλου. Η στάση τους είναι απολογητική. Δεν μπορεί να σε ξεσκεπάξει ένα στελεχός σου κι εσύ να λες μόνο ότι είναι αναληθείς οι ισχυρισμοί του. Κι όχι μόνο να μην παίρνεις μέτρα εναντίον του, αλλά να οργανάνει ο φίρερ στα κεντρικά γραφεία του νεοναζιστικού μορφώματος αγώνες πολεμικών τεχνών, στους οποίους ο Αποστόλου παίζει δραστηριο ρόλο (οι αγώνες αυτοί έγιναν στις 16 Δεκέμβρη του 2017, δηλαδή σε περίοδο που ήταν γνωστές στους χρυσασπιτές οι συνομιλίες του Αποστόλου που είχαν πεσει στη δικαιογραφία).

«Ν.Μ.: Οσον αφορά την πολιτική ευθύνη για τη δολοφονία στο Κερατσίνι την αναλαμβάνουμε. Αλλά ποινική ευθύνη δεν υπάρχει. Αν υπήρχε γιατί δεν υπήρξε ποτέ για την δολοφονία του Τεμπονέρα, για την δολοφονία του Λαμπράκη. Είναι δυνατόν ένα ολόκληρο κόμμα να κατηγορείται, γιατί ένα σπαθός, ένας φίλος του κόμματος (α.σ. που μαζί με τρία άλλα στελέχη της ΧΑ όρκιζε τα δόκιμα μέλη της ΧΑ στον ποταμό Νέδα), προέβη σε μια καταδικαστική πράξη!

Ν.Χ.: Κύριε Μιχαλολιάκο σας ευχαριστώ.

Ν.Μ.: Ευχαριστώ και εγώ πολύ. Να είσαστε καλά.

Ν.Χ.: Καλή σας ημέρα

Ν.Μ.: Γεια σας».

Περιτελεί να θυμίσουμε ότι στις 18 Σεπτέμβρη του 2013 η ΧΑ με δελτίο Τύπου είχε παρουσιάσει τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα ως αποτέλεσμα σύγκρουσης για γηπεδικά ζητήματα!

Ανάληψη πολιτικής ευθύνης για μια δολοφονία σημαίνει -εκτός των άλλων- ότι αυτός που την κάνει επικροτεί την ενέργεια. Ποτέ οι αστοί πολιτικοί δεν έκαναν δηλώσεις αναλαμβάνοντας την πολιτική ευθύνη για δολοφονίες που διέπραξαν μέλη ή στελέχη των κομμάτων τους.

Την ίδια μέρα (17.9.2015), μετά από λίγες ώρες, ο Μιχαλολιάκος έσπευσε να κάνει διορθωτική δήλωση. Τότε δεν μπόρεσε να σώσει την παρτίδα. Επειδή το θέμα τον «καίει», επανέρχεται στο δικαστήριο, περιμένοντας να σώσει την παρτίδα τώρα. Είναι όμως πολύ αργά.

Για το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά, ενάντια στην απαξίωση των πτυχίων και της προϋπηρεσίας

Μαχητικά οι εκπαιδευτικοί, άγρια καταστολή από την κυβέρνηση

Αγρια καταστολή από τις δυνάμεις των ΜΑΤ δέχθηκαν οι κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών τόσο την Παρασκευή 11/1 όσο και τη Δευτέρα 14/1, διαψεύδοντας τα κροκοδείλια δάκρυα της υπουργού Μπάτσων και Καταστολής Ολγας Γεροβασίλη και τις υποκριτικές δηλώσεις του υπουργείου Παιδείας. Σπασμωδικές ενέργειες μετάθεσης των ευθυνών από τους συριζαίους, λες και δεν είναι αυτοί που κυβερνούν, λες και δεν είναι αυτοί που ανέλαβαν ασμένως να υπερασπίσουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου και να προωθήσουν την απάνθρωπη μνημονιακή πολιτική.

Μέσα στην καρδιά του παγωμένου μνημονιακού χειμώνα, οι μαζικές μαχητικές κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών -αναπληρωτών, αδιόριστων, μόνιμων- έμοιασαν με ανοιξιάτικες μέρες. Αιφνιδιασμένη η κυβέρνηση (και εν όψει των τρεχουσών πολιτικών εξελίξεων), μετέθεσε την ψήφιση του νομοσχεδίου για το νέο σύστημα διορισμών-προσλήψεων για την Πέμπτη 17/1.

Το εκπαιδευτικό κίνημα έχει παράδοση αγώνων. Από τις μεγάλες απεργίες διαρκείας, τις συγκρούσεις στα εξεταστικά του 1998, τις φοιτητικές κινητοποιήσεις, τις μαθητικές πορείες και καταλήψεις.

Το ιστορικά αυτό διαμορφωμένο DNA το τροφοδότησε τώρα η απελπισία, το πάθος και το όνειρο. Απελπισία για τα χαμένα χρόνια αδιορισίας, για τις μίζερές ζωές, την αγωνία της επιβίωσης που καθιστούσε (τρόπος του λέγειν) προσώρας η ετήσια δεκάμηνη (το πολύ) υπηρεσία στα δημόσια σχολεία απ' άκρου εις άκρον της Ελλάδας, για τις διαλυμένες οικογένειες, για τη συνεχιζόμενη ομηρία. Πάθος για μια καλύτερη επιτέλους ζωή με αξιοπρεπή, μόνιμη και σταθερή εργασία. Πάθος και όνειρο, που ο νέος ειδικά κόσμος της εκπαίδευσης, είδε τώρα να χάνεται στα βαλτόνερα του νομοσχεδίου για το νέο σύστημα διορισμών-προσλήψεων.

Το σχέδιο νόμου

◆ Πετάει στα σκουπίδια χρόνια επίπονης δουλειάς μη αναγνωρίζοντας το σύνολο της προϋπηρεσίας. Βάζει «ταβάνι» τα 10 χρόνια (120 μόρια, 1 μόριο για κάθε μήνα με πλάφον τους 120 μήνες), όταν υπάρχουν αναπληρωτές που εργάζονται και 15 χρόνια, αναπληρώνοντας κάθε χρόνο τον εαυτό τους, κρατώντας όρθιο το δημόσιο σχολείο. Στα κεφάλια πολλών εξ αυτών επικρέμεται τώρα η δαμόκλειος σπάθη της απόλυσης.

◆ Κουρελιάζει τα πτυχία, ωθώντας τους αγωνιούντες για μια θέση στο δημόσιο σχολείο στο ατέλειωτο κυνήγι «ακαδημαϊκών προσόντων», που η απόκτησή τους απαιτεί χρόνο και χρήμα, αποδεικνύοντας για πολλοστή φορά ότι η Παιδεία έχει ταξικό πρόσημο. Δεν αρκεί, λέει, το πανεπι-

στημιακό πτυχίο, θέλει και Πιστοποιητικό Παιδαγωγικής και Διδακτικής Επάρκειας, που μπορεί να χορηγείται και εκτός πλαισίου προγράμματος σπουδών πρώτου κύκλου, μεταπτυ-

χιακά, διδακτορικά, επιμορφώσεις, πιστοποιήσεις και δε συμμαζεύεται. Και μοριοδοτεί το σύνολο αυτών των «προσόντων» με 120 μόρια, δίνοντας ακόμη μια κλωτσιά στην προϋπηρε-

σία, αφού στο διορισμό συμμετέχει και ο πυλώνας των «κοινωνικών κριτηρίων».

◆ Φοράει βαθιά το «καπέλο» της αξιολόγησης στους εκπαιδευτικούς. Δικαίως το νομοσχέδιο ονομάστηκε προσοντολόγιο από το εκπαιδευτικό κίνημα. Η αρχή και της ατομικής (τιμωρητικής) αξιολόγησης έγινε τώρα με τους αιτούντες διορισμό ή πρόσληψη ως αναπληρωτές. Δεν θα αργήσει ο καιρός που τα κριτήρια διορισμού-πρόσληψης θα γίνουν και κριτήρια αξιολόγησης και για τους ήδη υπηρετούντες μόνιμους εκπαιδευτικούς. Και για να μην υπάρξει καμιά αμφιβολία για τις προθέσεις του υπουργείου και γενικά του συστήματος, μπαίνει σε εφαρμογή και ο θεσμός του «δόκιμου» εκπαιδευτικού, που εμπνεύστηκε η Διαμαντοπούλου.

«Δόκιμος» για δυο χρόνια, συνεχώς επιτηρούμενος και αξιολογούμενος, που στο τέλος μπορεί και να μην νομιμοποιηθεί, αλλά να απολυθεί.

◆ Αναδεικνύει ως υπέρτατη αξία το «διαίρει και βασίλευε». Το αγαπημένο σύνθημα όλου του αστισμού διαχρονικά, που στόχο έχει να διαλύσει κάθε βάση για συλλογική διεκδίκηση, γίνεται πράξη με το προσοντολόγιο, με τις διάφορες κατηγορίες των αιτούντων διορισμό-πρόσληψη.

Το «πνεύμα» το έθεσαν οι ιμπεριαλιστές της ΕΕ και του ΟΟΣΑ, το κεφάλαιο ξένο και ντόπιο, το «γράμμα» το υλοποιούν κυβέρνηση και υπουργείο Παιδείας. Βασική επιδίωξη οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις, η επισφαλής εργασία, η εργασιακή ομηρία και στο δημόσιο.

Οι εξαγγελθέντες διορισμοί (2.500 το 2020 και 2.500 το 2021. Εξαιρούνται οι 4.500 για την Ειδική Αγωγή, που εγγράφονται στον προϋπολογισμό, αν και τίποτε δεν είναι σίγουρο, αφού πολλές φορές δαπάνες του προϋπολογισμού δεν υλοποιήθηκαν, μιας και τα πάντα εξαρτώνται από την πορεία των «οικονομικών μεγεθών»), εάν και όταν γίνουν και εφόσον το επιτρέψουν οι «δανειστές», σε βάθος τριετίας, και υπό άλλη κυβέρνηση, είναι προπαγανδιστικό κόλπο (ήδη ο Μητσοτάκης έβαλε φρένο ακόμη και σε αυτούς τους άθλιους αριθμούς). Σε κάθε περίπτωση αποτελούν σταγόνα στον ωκεανό σε σχέση με τις πραγματικές ανάγκες της δημόσιας εκπαίδευσης και μήλον της έριδος για την απόκτηση του οποίου θα σφάζονται εκατοντάδες χιλιάδες (ο Γαβρόγλου δήλωσε ότι αναμένονται 150.000 αιτήσεις για τις 15.000 θέσεις).

Το μαρτύριο της σταγόνας και στους διορισμούς είναι ο πυρήνας του προβλήματος. Ήταν και παραμένει ίδιος, ιερός και ανέγγιχτος από το σύστημα. Επιβεβαιώνεται έτσι ότι η επετηρίδα, που καταργήθηκε το 1998 από τους «εκσυγχρονιστές» με τη φωτιά και το σίδερο, ήταν το μόνο δίκαιο σύστημα διορισμού στην εκπαίδευση (διορισμοί με βάση το χρόνο απόκτησης του πτυχίου και το βαθμό πτυχίου). Ούτε η χρόνια αδιοριστία εξέλειπε, ούτε η «αξιοκρατία» υπήρξε το αποτέλεσμα του «διαγωνισμού της ντροπής». Η κατάργηση της επετηρίδας υπήρξε το εναρκτήριο λάκτισμα για την έμμεση κατάργηση της μονιμότητας και στη δημόσια εκπαίδευση, την οποία ο αστισμός επεδίωκε, αλλά δε μπορούσε να υπερβεί τη συνταγματική επιταγή.

Το εκπαιδευτικό κίνημα δεν έχει επιλογές. Μαζικά, μαχητικά, με επιμονή και διάρκεια πρέπει να απαιτήσει την απόσυρση του νομοσχεδίου, να επιβάλει το διορισμό όλων των αναπληρωτών και μαζικούς μόνιμους διορισμούς στο δημόσιο σχολείο.

Γιούλα Γκεσούλη

Ανακοίνωση της Πανελλαδικής Συνέλευσης Αγώνα στην κατελιγμένη Πρυτανεία (14 Γενάρη)

Χαιρετίζουμε τους χιλιάδες συναδέλφους και συναδέλφισσες, που κατέφθασαν από κάθε γωνιά της χώρας, για να διαδηλώσουν και σήμερα Δευτέρα 14/1, δεύτερη ημέρα 24ωρης απεργίας, ενάντια στο νομοσχέδιο έκτρωμα των απολύσεων και της απαξίωσης των πτυχίων. Η μεγαλειώδης συγκέντρωση στα Προπύλαια της κατελιγμένης πρυτανείας με παλμό και αγωνιστικότητα κατέκλυσε τους δρόμους του κέντρου της Αθήνας.

Η ξαφνική αναδίπλωση της κυβέρνησης για αναβολή της συζήτησης του νομοσχεδίου για την Πέμπτη, δείχνει ξεκάθαρα ότι ο φόβος και η ανασφάλεια έχουν αλλάξει στρατόπεδο! Κάτω από την πίεση των δυναμικών κινητοποιήσεων του 4ημέρου 11-14/1 με κέντρο αγώνα την κατάληψη του συντονιστικού Αναπληρωτών, εκπ/κών σωματείων και φοιτητών στην Πρυτανεία τους ανάγκασε σε τακτική υποχώρηση!

Η πορεία των εκπαιδευτικών μαζί με εργατικά σωματεία και συλλογικότητες ιδιωτικού και δημόσιου τομέα και φοιτητικούς συλλόγους έφτασε στη Βουλή και πλημύρισε το Σύνταγμα κα τους γύρω δρόμους. Με μαχητικότητα διατρανώσαμε τα κοινά αιτήματα για μόνιμη και σταθερή εργασία, δημόσια και δωρεάν παιδεία για όλους-ες, δηλώσαμε με απόλυτο και σαφή τρόπο ότι το κίνημα δε θα επιτρέψει να κατατεθεί το νομοσχέδιο ούτε σήμερα, ούτε ποτέ!

Απαιτήσαμε από τις ομοσπονδίες να πάρουν σκόπιμα να αγνοούν το μεγαλειώδες πανεκπαιδευτικό κίνημα που αναπτύσσεται, ΚΗΡΥΣΣΟΝΤΑΣ ΤΩΡΑ 3ΜΕΡΗ ΑΠΕΡΓΙΑ!

Απέναντι στο πανεκπαιδευτικό ποτάμι η κυβέρνηση παρέταξε διπλές κλούβες κόβοντας κάθε δυνατότητα προσέγγισης της πορείας στη Βουλή. Την ίδια στιγμή, παρά τις διαβεβαιώσεις της υπουργού προστασίας του πολίτη, για μη επανάληψη της αστυνομικής βίας της Παρασκευής 11/1, η πορεία χτυπήθηκε βάνουσα. Χρησιμοποίησαν μεγάλο ρεπερτόριο κατασταλτικών μέσων εναντίον των διαδηλωτών: ασφυξιογόνα, δακρυγόνα, χειροβομβίδες κρότου λάμψης, ξύλο και ρίψη χημικών εξ επαφής. Αποτέλεσμα ήταν να τραυματιστεί σοβαρά με εγκαύματα δεύτερου βαθμού συναδέλφισσα εκπαιδευτικός, ενώ δεκάδες διαδηλωτές τραυματίστηκαν και παρουσίασαν έντονα αναπνευστικά προβλήματα.

Καταγγέλλουμε την αστυνομική βία και θεωρούμε ηθικό αυτουργό την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ ΑΝΕΛ! Δηλώνουμε ότι δε μας τρομοκρατούν, μας εξοργίζουν!

Θα συνεχίσουμε με το ίδιο πάθος και αποφασιστικό-

τητα το δικαίο αγώνα μας.

Η πορεία συγκροτημένα κατευθύνθηκε στην κατάληψη της πρυτανείας όπου πραγματοποιήθηκε πανελλαδική συνέλευση αγώνα για τη συνέχιση και κλιμάκωση των κινητοποιήσεων.

Ανακοινώνουμε ότι

· Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ!

· Καταγγέλλουμε την ξεπουλημένη στάση της πλειοψηφίας των δύο ομοσπονδιών, που αρνούνται ακόμα και τώρα να κηρύξουν τριήμερη απεργία και να οργανώσουν αποφασιστικό αγώνα για την οριστική απόσυρση του νομοσχεδίου.

· Τις επόμενες δύο μέρες μαζικά βγαίνουμε για εξορμήσεις στα σχολεία, μεταφέροντας το αγωνιστικό κλίμα του καυτού τετραημέρου καλώντας όλες και όλους να πάρουν την οργάνωση του αγώνα στα χέρια τους.

· Την Τρίτη και την Τετάρτη καλούμε τους συλλόγους ΠΕ και τις ΕΛΜΕ να καλέσουν έκτακτες γενικές συνελεύσεις για να αποφασίσουν 3μερη απεργία και ολομέλειες προέδρων. Η μαζική παρουσία όλων στις συλλογικές διαδικασίες θα επιβάλλει τη συνέχιση του αγώνα!

· Καλούμε όλες και όλους να στηρίξουν έμπρακτα την κατάληψη της πρυτανείας, διατηρώντας την ως κέντρο αγώνα της μάχης που δίνουμε.

· Χαιρετίζουμε τους φοιτητικούς συλλόγους που ήδη με τις αποφάσεις τους στέκονται στο πλευρό μας και δίνουμε από κοινού τη μάχη. Καλούμε κάθε εργαζόμενο/η, φοιτητή/τρια, άνεργο/η, γονείς, όλη την κοινωνία να ενώσουμε τις φωνές μας για το δικαίωμα όλων για μόνιμη και σταθερή εργασία, μόρφωση και αξιοπρεπή ζωή.

· Καλούμε όλους και όλες σε νέα συνέλευση της κατάληψης αύριο Τρίτη 15/1 στις 18:30 για την οργάνωση των επόμενων δράσεων.

· Την Τετάρτη 16/1 στις 8μμ θα γίνει προβολή ντοκιμαντέρ για την ιδιωτικοποίηση της παιδείας στην Αμερική. Θα ακολουθήσει συζήτηση.

· Καλούμε τους συναδέλφους/ισσες να αναλάβουν αντίστοιχες δράσεις σε όλη τη χώρα, στέλνοντας πανελλαδικό μήνυμα συνέχισης του αγώνα.

ΜΟΝΙΜΗ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ/ΕΣ ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΩΝ ΤΩΡΑ

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

Εκαναν την ανάγκη φιλοτιμία

Το ΚΙΝΑΛ ανακοίνωσε ότι δε θα θέσει ζήτημα κομματικής πειθαρχίας στην ψηφοφορία για τη Συμφωνία των Πρεσπών. Ετσι, ο Θεοχαρόπουλος είναι ελεύθερος να δώσει θετική ψήφο. Ταυτόχρονα, όμως, χάνει το δικαίωμα να ζητήσει την επανεκλογή του μέσω της πρώτης θέσης του ψηφοδέλτιου Επικρατείας του ΚΙΝΑΛ, ως... αρχηγός κόμματος. Τον έκαναν μία φορά βουλευτή οι πασόκοι, πολύ του πάει να ζητά και δεύτερη άκοπη θητεία. Όταν μάλιστα περιμένει στη γωνία ο Βενιζέλος, που έτσι και στήσει κόμμα με τους δικούς του (λέμε τώρα), σίγουρα θα πάρει περισσότερες ψήφους από τη ΔΗΜΑΡ των ορφανών του Κουβέλη.

Στο ΚΙΝΑΛ επέλεξαν να κουκουλώσουν αυτή την περίοδο τα εσωτερικά τους προβλήματα, εν αναμονή της επίθεσης που είναι σίγουροι ότι θα δεχτούν από τον ΣΥ-

ΡΙΖΑ. Απαλλαγμένος από τον Καμμένο, ο Τσίπρας θα στραφεί κυρίως προς το λεγόμενο Κέντρο. Η εκδήλωση την Κυριακή στο Μέγαρο δεν άφησε αμφιβολία για την τακτική του Τσίπρα. Πρώτα ανέλαβε τη συνάντηση με τον Καμμένο, ώστε να πέσει Κυριακή πρωί. Και το απόγευμα, αφού προηγουμένως είχε κάνει μια επίδειξη πολιτικής δύναμης σε απευθείας μετάδοση σε εθνικό δίκτυο, ο Τσίπρας πήγε στην εκδήλωση των Ραγκούσηδων, Μπίστηδων και Δανέλληδων στο Μέγαρο.

Πέρα απ' αυτούς τους πρώην πασόκους, που εργάζονται ανοιχτά για τον ΣΥΡΙΖΑ, υπάρχει μια ολόκληρη στρατιά έμμισθων δημοσιογράφων, όχι μόνο στις συριζοφυλλάδες, που δεν έχουν κάποια ιδιαίτερη κυκλοφορία, αλλά κυρίως στο Διαδίκτυο, που δουλεύουν σ' αυτή την κατεύθυνση: ο Τσίπρας είναι ο μόνος που μπορεί να συσπειρώσει την

Κεντροαριστερά, όπως παλιά ο Α. Παπανδρέου - Βάλτε τη Φώφη δίπλα στον Τσίπρα και βγάλτε συμπέρασμα κτλ.

Αν ο Τσίπρας κάνει την αναμενόμενη κίνηση να στηρίξει τον υποψήφιο της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας Φρανς Τίμερμανς για την προεδρία της Κομισιόν, τότε θα βρεθεί στο πλευρό του η αφρόκρεμα της σοσιαλδημοκρατίας και η Φώφη (για τη Φώφη μιλάμε, έτσι;) θα δείχνει ένα τίποτα μπροστά στον Τσίπρα. Και βέβαια, η πίεση θα είναι μεγαλύτερη πάνω στο ΚΙΝΑΛ.

Δεν πρόκειται για μελλοντικούς κινδύνους, αλλά για μια διαδικασία η οποία έχει ήδη ξεκινήσει και ο ρυθμός της θα ενταθεί αμέσως μόλις ολοκληρωθεί η διαδικασία ψήφισής της Συμφωνίας των Πρεσπών και του ειδικού πρωτόκολλου για την ένταξη της Βόρειας Μακεδονίας στο ΝΑΤΟ. Οι πασόκοι το ξέρουν, το περιμέ-

νουν, αλλά δεν έχουν δυνατότητα να αμυνθούν. Όταν ξεκίνησαν να φτιάχνουν το ΚΙΝΑΛ, νόμιζαν ότι θα επαναπατρίσουν μεγάλο ποσοστό από τις ψήφους που είχαν πάει στον ΣΥΡΙΖΑ την περίοδο 2012-2015. Οι ελπίδες τους αποδείχτηκαν φρούδες. Το διψήφιο νούμερο που το παρουσίαζαν σαν... σημείο αφετηρίας, τώρα δείχνει άπιαστος στόχος.

Οι δηλώσεις κάτι ξεσκολισμένων τύπων όπως ο Μαλέλης, ότι δεν υπάρχει περίπτωση το ΚΙΝΑΛ να συνεργαστεί με τη ΝΔ, γιατί θα πρόδιδε τις αντιδεξιές παραδόσεις του, δεν είναι τυχαίες. Ολο το «παλιό ΠΑΣΟΚ» ξέρει πως ο ΣΥΡΙΖΑ παρακαλάει να συκυβερνήσουν με τη ΝΔ, μετά τις επόμενες εκλογές, για να τους «ξεψειρίσει» ό,τι θα τους έχει απομείνει. Θα ρίξουν, λοιπόν, γέφυρες προς τον ΣΥΡΙΖΑ (αν δεν τις έχουν ήδη ρίξει στο παρασκήνιο).

Αυτά είναι μεγαλεία: Επειδή δεν έφταναν το κόκκινο χαλί και τα αγήματα για ν' αποχαιρετήσουν τον στρατηλάτη Καμμένο, «σηκώθηκαν» και δυο μαχητικά Μιράζ 2000 για ν' αποδώσουν τιμές με χαμηλές πτήσεις πάνω από το Πεντάγωνο. Το κόστος των μερικών δεκάδων χιλιάδων ευρώ γι' αυτές τις πτήσεις δεν είναι τίποτα μπροστά στο μεγαλείο της στιγμής.

«Επαγγελματισμός» από Αποστολάκη

Μπορεί στην επικαιρότητα να κυριάρχησε η κόντρα Μητσοτάκη-Τσίπρα στη Βουλή για το αν ο Αποστολάκης είναι ο νέος Σπαντιδάκης, όμως με την ανάληψη του υπουργείου Αμυνας από τον Αποστολάκη επανέρχεται ο «επαγγελματισμός» στο υπουργείο, κάτι που φάνηκε από τις πρώτες κιόλας δηλώσεις του νέου υπουργού.

Ο Καμμένος είναι ο Καμμένος. Προκειμένου να χαϊδέψει τ' αυτιά του εκλογικού του ακροατήριου, είχε υιοθετήσει έναν επιθετικό «τουρκοφαγικό» λόγο, ξεπερνώντας συχνά τα εσκαμμένα και δημιουργώντας προβλήματα στον Τσίπρα, καθώς τροφοδοτούσε την ελληνοτουρκική ένταση. Αυτό το παρατηρούσαν και «μετριοπαθείς» τούρκοι πολιτικοί, όπως π.χ. ο Τσαβούσογλου που πρόσφατα είχε χαρακτηρίσει τον Καμμένο... κακομαθημένο παιδί της κυβέρνησης.

Ο Αποστολάκης δεν έχει ανάγκη να υπηρετήσει τέτοιες σκοπιμότητες, αλλά θα κινηθεί με απόλυτο επαγγελματισμό, υπηρετώντας (και στο ύψος) την πολιτική του Μαξίμου. Ηδη, από την ομιλία του στην τελετή παράδοσης-παραλαβής του υπουργείου, παρουσία του Καμμένου, φρόντισε να διαφοροποιήσει το ύφος της πολιτικής ρητορικής: «Από το βήμα αυτό στέλνω μήνυμα αμοιβαιότητας στην άλλη πλευρά του Αιγαίου. Υπάρχει ο δρόμος της σύγκρουσης, υπάρχει και ο δρόμος της συνεργασίας. Εμείς είμαστε σταθερά προσανατολισμένοι στις αξίες της ειρηνικής συνύπαρξης και της συνεργασίας. Θέλω να υπενθυμίσω στους γείτονές μας πως όποτε πρυτάνευσε η λογική της συνεργασίας, της αμοιβαίας κατανόησης και της εμπιστοσύνης, οι λαοί μας πρόκοψαν, όποτε όμως κυριάρχησαν οι εθνικισμοί, οι λαοί δυστύχησαν. Θεμέλιο των σχέσεών μας οφείλει να αποτελεί ο σεβασμός του διεθνούς δικαίου και αυτή είναι η μόνη κόκκινη γραμμή στις σχέσεις μας».

ΥΓ1. Φυσικά και δεν είναι ο νέος Σπαντιδάκης ο Αποστολάκης. Δεν είναι χούντα η κυβέρνηση Τσίπρα. Ο Μητσοτάκης το τράβηξε στα άκρα (ακολουθώντας τον Πρετεντέρη) και μάλλον διέπραξε γκάφα. Αν μη τι άλλο, ο Αποστολάκης διορίστηκε με τις ευλογίες (για να μην πούμε καθ' υπόδειξη) των Αμερικανών και η σχετική ατάκα του Μητσοτάκη δε θα περάσει απαρατήρητη από τα επιτελεία του Στέιτ Ντιπάρτμεντ και του Πενταγώνου, που θα μεταφέρουν τη δυσάρεσκή τους στον αρχηγό της ΝΔ. Δε νομίζουμε ότι θα το συνεχίσει ο Μητσοτάκης. Πέταξε μια ατάκα, ο Τσίπρας έδειξε καλά αντανάκλαστικά και του απάντησε άμεσα, κάνοντας τη σχετική σπέκουλα, κι αυτός αναγκάστηκε να τα μαζέψει, λέγοντας ότι «σέβεται τον ναύαρχο Αποστολάκη ως Αρχηγό ΓΕΕΘΑ και ως αξιωματικό», αλλά «θεωρεί ότι έκανε μεγάλο λάθος που αποδέχτηκε την πρόταση να γίνει υπουργός Εθνικής Αμυνας», ενώ κατηγόρησε τον Τσίπρα ότι «παραβίασε τον άγραφο κανόνα διάκρισης μεταξύ στρατιωτικής και πολιτικής ηγεσίας», που ακολούθησαν όλες οι κυβερνήσεις της Μεταπολίτευσης.

ΥΓ2. Εντύπωση προκάλεσε ο γλοιώδης ύμνος προς τον Καμμένο, που έκανε στην τελετή παράδοσης-παραλαβής ο συριζαίος αναπληρωτής υπουργός Π. Ρήγας. Σταχυολογούμε: «Σήμερα, οι Ενοπλες Δυνάμεις, Πολιτική και Στρατιωτική Ηγεσία, αποχαιρετούν τον επί δετία πολιτικό προϊστάμενό τους. Εφεξής, στον Πίνακα των Διατελεσάντων Υπουργών στον κρίσιμο τομέα της Αμυνας, ο Πάνος Καμμένος θα αποτυπώνεται ως ένας εκ των μακροβιότερων Υπουργών του ΥΠΕΘΑ μας. Από μόνο του το γεγονός αυτό είναι ένα επίτευγμα. Εκ των επιτευγμάτων του είναι και η κοινώς παραδεκτή παραδοχή ότι αγάπησε και αγαπήθηκε από το στρατιωτικό προσωπικό, και πώς να μην συνέβαινε κάτι τέτοιο. Το ενδιαφέρον του ήταν αληθινό, ήταν από καρδιάς και υπάρχει πλήθος έργων που το καταμαρτυρούν».

Από πού να αρχίσω, Πάνο, ο κατάλογος είναι μακρύς... Γενικότερα, το ενδιαφέρον του Πάνου Καμμένου χαρακτηρίζεται από τον ανθρωποκεντρικό του προσανατολισμό... Ήσουν παραπάνω από συνεπής στην αποστολή σου, τόνωνες διαρκώς, με πράξεις και με λόγια, τόσο το φρόνημα των Ελλήνων στρατιωτικών όσο και το αίσθημα ασφάλειας της κοινωνίας προς τις Ενοπλες Δυνάμεις!

Αλλάζουν οι ισορροπίες σε Δεξιά και Ακροδεξιά

«Ανοίξαμε και σας περιμένουμε». Μ αυτό το σλόγκαν εγκαινίασε ο Καμμένος τη νέα περίοδό του, εκτός συγκυβέρνησης με τον ΣΥΡΙΖΑ και με το «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια» στην πρώτη γραμμή. Ηδη, ο ανεξαρτητοποιηθείς από το λεβεντοκόμμα Φωκάς έσπευσε να ενταχθεί στο κόμμα Καμμένου, εξασφαλίζοντας στον τελευταίο το στάτους του πολιτικού αρχηγού, καθώς ακόμα κι αν του φύγει ένας από τη σημερινή κοινοβουλευτική ομάδα των ΑΝΕΛ, θα του μείνει ο ελάχιστος αριθμός των πέντε.

Εσπευσμένα ο Μιχαολιάκος ανακοίνωσε ότι επανεντάσσεται στην κοινοβουλευτική ομάδα των νεонаζιστών των Μπαρμπαρούσης, με το επιχείρημα ότι «η υπόθεση που προκάλεσε τη διαγραφή του από την Κοινοβουλευτική μας Ομάδα δεν έχει τελεσιδικήσει -ως εκ τούτου διαθέτει ένα τεκμήριο αθωότητας-, καθώς και ότι η επίμαχη δήλωσή του έχει πλήρως ανασκευαστεί και καταδικαστεί». Πρόκειται, φυσικά, για σοφιστεία, αφού το βασικό επιχείρημα, το «τεκμήριο αθωότητας», ίσχυε από την πρώτη στιγμή.

Όταν ο Μπαρμπαρούσης καλούσε το στρατό να κάνει πραξικόπημα και να συλλάβει τον πρόεδρο της Δημοκρατίας, τον πρωθυπουργό και τον υπουργό Εξωτερικών, ώστε να σταματήσει «η προδοσία της Μακεδονίας», δεν εξέφραζε προσηγορικές απόψεις. Γι' αυτό και τον καταχειροκρότησαν οι παρόντες χρυσαυγίτες, ενώ ο Κασιδιάρης (εκτός Βουλής) εξέφρασε την απόλυτη συμφωνία του στα όσα είχε πει ο

Μπαρμπαρούσης. Ο Μιχαολιάκος αναγκάστηκε να τον διαγράψει υποκριτικά. Ακούγοντας, όμως, τις φήμες περί «γενικής περιόδου μεταγραφών» (οι φήμες έλεγαν ότι και πρώην χρυσαυγίτες διαπραγματεύονταν με τον Καμμένο για ένταξη στην κοινοβουλευτική ομάδα των ΑΝΕΛ) και ενόψει του γεγονότος ότι το νεонаζιστικό μόρφωμα διέρχεται κρίση, ο Μιχαολιάκος έσπευσε να επανεντάξει τον Μπαρμπαρούση στην κοινοβουλευτική ομάδα της ΧΑ, για να δώσει μια εικόνα ενότητας (πρέπει να τονωθεί το καταρρακωμένο ηθικό των χρυσαυγιτών) και για να κλείσει το δρόμο σε «παράπλευρες κινήσεις».

Η «ανεξαρτητοποίηση» του Καμμένου από τον ΣΥΡΙΖΑ αλλάζει τις ισορροπίες, όχι μόνο στην Ακροδεξιά αλλά και στη Δεξιά. Ο Καμμένος έχει τα μέσα για να κινήσει ένα μηχανισμό προπαγάνδας και όσο θα επιτίθεται κατά του ΣΥΡΙΖΑ τόσο θα βρίσκει προβολή από τα μεγάλα ΜΜΕ. Μ' αυτόν τον τρόπο δε θα στριμώξει μόνο τα διάφορα ακροδεξιά μορφώματα (Βελόπουλος, Κρανιδιώτης και σία), που δεν έχουν τη δική του εμβέλεια, ούτε μπορούν να «πουλήσουν» στη μιντιακή πιάτσα όσα μπορεί να «πουλήσει» αυτός, αλλά και τη ΝΔ. Αν ο Καμμένος πιάσει το 3% και μπει στη Βουλή, αυτό θα το έχει καταφέρει σε βάρος της ΝΔ, στερώντας της πολύτιμες ψήφους.

Φυσικά, ο Καμμένος δε θα συνεχίσει από εδώ και πέρα μόνο με αντι-ΝΔ γραμμή. Θα κάνει κεντρικό στοιχείο της προπαγάνδας του τη «Μακεδονία μας», κατηγορώντας τον

Τσίπρα για «προδοσία» και τον Μητσοτάκη για «συνεργασία στην προδοσία». Και με το δικό του τρόπο (συνωμοσιολογία, επιθέσεις επί προσωπικού κτλ.) θα επιχειρήσει να ξαναφτιάξει εκείνο το μείγμα που τον κρατούσε στον αφρό της αστικής πολιτικής εδώ και δεκαετίες. Το αν θα τα καταφέρει μένει να αποδειχτεί, όμως μια ζημιά θα την κάνει.

Δείγματα γραφής ο Καμμένος έδωσε από την πρώτη κιόλας τηλεοπτική του συνέντευξη (στη Ζαχαρέα στο STAR), λίγες ώρες μετά την παράδοση του υπουργείου κι ενώ υποτίθεται πως βρίσκεται ακόμα σε κλίμα «φιλικού διαζυγίου» με τον ΣΥΡΙΖΑ. Μπορεί για τον Τσίπρα να διάλεξε τα λόγια του («Ο κ. Τσίπρας ήταν πάντα ειλικρινής σε μένα, αλλά είχε υποχρέωση να μην δώσει καρέκλα σε αυτούς που φεύγουν από μένα»), επιτέθηκε όμως στον Βούτση και τον Φίλη. Ειδικά η επίθεσή του στον Βούτση αποτελεί προανάκρουσμα για επέκτασή του σε νέα πεδία: «Κατά καιρούς ο κ. Βούτσης μου είχε επιτεθεί. Είχαμε διαφωνήσει για την υπόθεση Κουφοντίνα και τις αδείες του. Τον ενοχλεί να αναφέρομαι στην υπόθεση Κουφοντίνα. Και δεν μπορεί κάποιος να τον υποδέχονται έξω από τη φυλακή και να παίρνει άδειες ο Κουφοντίνας». Αναφερόταν στον γιο του Βούτση, ενώ ξέρει πολύ καλά ότι αυτός δεν έχει καμιά πολιτική σχέση με τον πατέρα του. Μπορούμε, λοιπόν, να φανταστούμε τι θα ακολουθήσει αν κάποιος συριζαίος επιτεθεί στον Καμμένο. Και περιττεύει να σημειώσουμε ότι για τις άδειες του Δημήτρη Κουφο-

ντίνα ούτε ο Καμμένος έχει αρμοδιότητα ούτε ο Βούτσης. Ο μύλος του Καμμένου, όμως, όλα τ' αλέθει για να φτιάξει το γνωστό πολτό με τον οποίο πολιτεύεται.

«Αυτή την κυβέρνηση εγώ τη γέννησα και την κράτησα μαζί με τον Τσίπρα, κρατώντας ένα πολύ ιδιαίτερο υπουργείο. Ελεγαν θα καταργηθούν οι παρελάσεις και οι εικόνες, οι παρελάσεις διπλασιάστηκαν και οι εικόνες μπήκαν στο εθνόσημο, δεν έγιναν αυτά», είπε ο Καμμένος, αναφερόμενος στην κυβερνητική θητεία των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Εκμεταλλεύεται το γεγονός ότι ο Τσίπρας θέλησε να δώσει «βελοούντινο» χαρακτήρα στο διαζύγιο και ξεπροβόδισε τον Καμμένο με τα καλύτερα λόγια (μέχρι και αναντικατάστατο τον χαρακτήρισε) και οργανώνει σιγά-σιγά την αντεπίθεσή του, η οποία θα περιλαμβάνει και αντι-ΣΥΡΙΖΑ στοιχεία. Δεν μπορεί να απευθυνθεί διαφορετικά στο ακροδεξιό ακροατήριό. Θα έχει μπόλικες «Πρέσπες» ο λόγος του Καμμένου, αλλά και στοιχεία εθνικισμού, ορθοδοξίας και κοινωνικού συντηρητισμού. Ο Καμμένος θα ισχυρίζεται ότι αυτός υπήρξε το ανάχωμα στην «έξαλλη αριστεροσύνη» του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό το έλεγε και όσο ήταν στην κυβέρνηση (με κάπως κομψό τρόπο), πλέον όμως δεν έχει καμιά ανάγκη την κομψότητα. Οι συριζαίοι θα υποστούν τις συνέπειες της συνεργασίας τους, αλλά μάλλον το έχουν προεξοφλήσει αυτό. Είναι το αναγκαίο κακό που θα υποστούν λόγω της σταθερής κυβερνητικής πλειοψηφίας που επί τετραετία είχαν εξασφαλίσει.

Ο μακελάρης και τα δεκανίκια

Ρίχτε μια ματιά στο πρωθυπουργικό προφίλ του Νετανιάχου στο Twitter (<https://twitter.com/israelipm?lang=el>). Θα βρείτε «τα πάντα όλα». Τις καθημερινές επισκέψεις του σε στρατιωτικές και αστυνομικές μονάδες, όπως στην «Αντι-Τρομοκρατική Μονάδα» (πάνω φωτογραφία), στην οποία «έβγαλε το καπέλο» για τις τελευταίες «επιτυχίες» της εναντίον Παλαιστίνιων. «Οι πολίτες του Ισραήλ πρέπει να γνωρίζουν ότι όποιος επιτέθηκε ή δολοφόνησε έναν ισραηλινό πολίτη τα τελευταία χρόνια ή εξοντώθηκε ή συνελήφθη. Αυτό είναι ένα μοναδικό φαινόμενο στον κόσμο και οφείλεται σ' αυτούς τους ανθρώπους και στην τόλμη, τον ηρωισμό, τη δημιουργικότητα και την αφοσίωσή τους», γράφει ο ακροδεξιός σιωνιστής πολιτικός.

Υπάρχουν καταχωρήσεις που αναφέρονται σε συνάντησή του με τον φασίστα (ομοϊδεάτη του δηλαδή) Ζαΐρ Μπολσονάρου, με το «γεράκι» Τζον Μπόλτον («είναι σημαντικό να γνωρίζουμε ότι έχουμε την υποστήριξη των μεγάλων φίλων και συμμάχων μας, των ΗΠΑ», γράφει ο Νετανιάχου).

Και, βέβαια, υπάρχουν οι καταχωρήσεις από την τελευταία συνάντησή του με τους Τσίπρα και Αναστασιάδη, που συνοδεύονταν από τις συζύγους τους. Συνοδευόμενες με φωτογραφίες και βίντεο, φυσικά. «Το Ισραήλ συνεχίζει τη δράση του ενάντια στα τρομοκρατικά τούνελ της Χαμάς και θα συνεχίσουμε μέχρι να την ολοκληρώσουμε», λέει ο Νετανιάχου με ακροατή και τον Τσίπρα. «Και ενεργούμε έτσι με πλήρη στήριξη και υποστήριξη από τις ΗΠΑ», συνεχίζει, έχοντας ως φόντο την ελληνική και την κυπριακή σημαία δίπλα στη σιωνιστική. Εκεί θα δείτε και το βίντεο από το δείπνο που παρέθεσε το ζεύγος Νετανιάχου στους Τσίπρα-Μπαζιάνα και στο ζεύγος Αναστασιάδη, με σταυρωτά φιλιές και φιλικές συνομιλίες.

Ηφαίστειο η Δράση!

Την ώρα που ο Τσίπρας ξεφορτωνόταν τον Καμμένο και βάδιζε προς ανανέωση της εμπιστοσύνης της Βουλής (όπως ακριβώς τον ζητούσε ο... πάνσοφος Μητσοτάκης, νομίζοντας ότι η κυβέρνηση θα πέσει), ο τελευταίος παρηγοριόταν με μια ομιλία στο συνέδριο της Δράσης, στην οποία ξεκίνησε με την εξής αμίμητη παπάρα: «Όταν ξεκίνησε ο Θόδωρος την ομιλία του αναζήτησε κάποιο τραγούδι της Αλκηστης Πρωτοψάλτη για να περιγράψει τη σημερινή Δράση. Προς στιγμήν σκέφτηκα ότι θα αναφερόταν στο τραγούδι "σαν ηφαίστειο που ξυπνά"! »!

Ηφαίστειο που ξυπνά η Δράση! Μια χούφτα νεοφιλελέδες που ούτε 1% δε θα μπορούσαν να πιάσουν στις εκλογές. Ο νυν αρχηγός τους, ο Σκυλακάκης, είναι έμπιστος της Ντόρας, την οποία και ακολούθησε όταν έφυγε από τη ΝΔ. Μετά πήγαν όλοι μαζί στο Ποτάμι, αλλά δεν κατάφεραν να εκλέξουν ούτε έναν βουλευτή. Κι εδώ και καιρό έχουν προσχωρήσει στη ΝΔ, χωρίς κανείς να θυμάται το γεγονός. Εκαναν κι ένα συνέδριο, ίσα-ίσα για να μιλήσει ο Κούλης και να τους αφιερώσουν μερικές αράδες οι φιλικές στη ΝΔ φυλλάδες. Επεσαν όμως πάνω στο σόου του διαζυγίου Τσίπρα-Καμμένου και οι ελπίδες τους για λίγη δημοσιότητα εξανεμίστηκαν.

Κάτω η σκευωρία του ΣΥΡΙΖΑ με τη Διεθνή της «αντιτρομοκρατίας»

Λευτεριά στους εννιά αγωνιστές από την Τουρκία

Πορεία αλληλεγγύης από τα Προπύλαια στη Βουλή και στην Τουρκική Πρεσβεία οργανώνεται την Τρίτη 29 Γενάρη στις 6 το απόγευμα, παραμονές της δίκης των εννιά αγωνιστών πολιτικών προσφύγων από την Τουρκία, που θ' αρχίσει στις 4 του Φλεβάρη στο τρομοδικείο του Κορυδαλλού.

«Δεν υπήρχε, ούτε πάνω μας, ούτε στο σπίτι, ούτε οπουδήποτε αλλού, ούτε και είναι δυνατόν να υπάρξει, έστω και το παραμικρό αποδεικτικό στοιχείο σχετικό με μια τέτοια επίθεση. Αυτή η συνωμοσία ταιριάζει απόλυτα με τις μεθόδους της τουρκικής αστυνομίας. Οι δημοσιεύσεις που παρουσιάζουν, ότι είχαμε προετοιμασίες για δολοφονική επίθεση κατά του Ερντογάν, είναι ψευδέστατες.

»Επειδή δεν είχαν στα χέρια τους κανένα στοιχείο, παρουσίασαν ως αποδεικτικό στοιχείο τους σουσιγάδες. Τις μπαταρίες και το επιτραπέζιο ρολόι τα παρουσίασαν ως εργαλεία για κατασκευή βόμβας. Είναι ψέμματα.

»Είναι ψέμμα ότι προετοιμαζόμασταν για δολοφονική επίθεση κατά του Ερντογάν. Ισχυρίζονται ότι για την επίθεση αυτή θάψαμε στο βουνό ρουκέτα και βόμβες. Είναι ψέμμα ότι θάψαμε στο βουνό όπλα. Στα σπίτια μας δεν υπήρχαν όπλα, εκρηκτικά υλικά κλπ.

»Τις φωτογραφίες μας τις δημοσίευσαν στο Internet και μας παρουσίασαν ως τρομοκράτες. Εμείς δεν είμαστε τρομοκράτες, είμαστε αγωνιστές. Η ελληνική αστυνομία προε-

τοίμασε αυτή τη συνωμοσία χρησιμοποιώντας τις μεθόδους της τουρκικής. Χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους επειδή δεν βρήκαν κανένα αποδεικτικό στοιχείο.

»Ελληνικό λαέ. Μην πιστεύεις σ' αυτές τις ψεύτικες πληροφορίες. Εσύ μας γνωρίζεις πολύ καλά, εμείς είμαστε αγωνιστές απ' την Τουρκία. Αγωνιζόμαστε ενάντια στον ιμπεριαλισμό-φασισμό για την ανεξαρτησία και για την ελευθερία.

Ποτέ δεν έχουμε δράσει

κατά του ελληνικού ή οποιουδήποτε άλλου λαού. Στην Ελλάδα δεν έχουμε καμία ένοπλη δράση.

Εμείς έχουμε πάντα εμπιστοσύνη στους αγωνιζόμενους λαούς και στη διεθνή αλληλεγγύη.

Μ' αυτόν τον κρυστάλλινο λόγο απευθύνθηκαν στον ελληνικό λαό, λίγο μετά τη σύλληψή τους, οι εννιά αγωνιστές που συνέλαβε η ελληνική Αντιτρομοκρατική στις 28 Νοέμβρη του 2017, κατά τη δι-

άρκεια της επίσκεψης του Ερντογάν στην Ελλάδα. Διέλυσαν έτσι τους μύθους που διέδιδε η Αντιτρομοκρατική με τα πάντα πρόθυμα παπαγαλάκια της στα αστικά ΜΜΕ και τους γνωστούς δημοσιογραφιάνους.

Οι συριζαίοι πέταξαν κάθε μάσκα. Προχώρησαν στις συλλήψεις των αγωνιστών από την Τουρκία και έστησαν μια σκευωρία σε βάρος τους για να εξευμενίσουν τον «σουλτάνο» Ερντογάν που εκείνες τις μέρες θα επισκεπτόταν την Αθήνα. Αφού τους συνέλαβαν, τους διέσπειραν σε διάφορες φυλακές της χώρας, εμποδίζοντας ακόμα και την επικοινωνία με τους συνηγόρους τους.

Όταν όμως άρχισε το γαϊτανάκι των δικών με αιτήματα έκδοσης των αγωνιστών στην Τουρκία, η σκευωρία άρχισε να καταρρέει. Τα αποδεικτικά στοιχεία που έστειλαν στα ελληνικά δικαστήρια οι τουρκικές αρχές ήταν ανύπαρκτα και όλα τα αιτήματα έκδοσης απορρίφθηκαν. Οι αγωνιστές, όμως, παρέμειναν στη φυλακή. Δεκατέσσερις μήνες μετά, ήρθε η ώρα να γίνει η δίκη τους με το κατηγορητήριο που κατασκεύασαν οι σκευωροί της «αντιτρομοκρατίας». Η σκευωρία θα καταρρεύσει στο δικαστήριο. Επειδή ξέρουμε πώς κινούνται οι μηχανισμοί καταστολής σ' αυτές τις περιπτώσεις, είναι απαραίτητο να αναπτυχθεί ένα πλατύ κίνημα αλληλεγγύης, που θα πάρει υπό την προστασία του τους αγωνιστές, μέχρι την αθώωση και την απελευθέρωσή τους.

Αμα γίνει πρωθυπουργός, θα τον... αγαπήσει

Σίγουρα δεν πέρασε καθόλου καλά ο Μητσοτάκης στην κατ' ιδίαν συνάντησή του με τη Μέρκελ. Οι ιμπεριαλιστές ηγέτες δεν είναι καθόλου ευγενικοί σε τέτοιες συναντήσεις, όταν οι υποτελείς προσπαθούν να τους εξηγήσουν τις θέσεις τους, οι οποίες συγκυριακά δεν ταυτίζονται με τις θέσεις των ιμπεριαλιστών. Ρωτήστε και τον Γιωργάκη Παπανδρέου τι αντιμετώπισε μια μέρα του Νοέμβρη του 2011 στις Κάννες, όταν η Μέρκελ κράταγε τον Σαρκοζί που ήταν έτοιμος ν' ανέβει στο τραπέζι και να «μουντάρει» τον Γιωργάκη, επειδή τους ανακοίνωσε ότι προτίθεται να κάνει δημοψήφισμα για το Μνημόνιο. Το δημοψήφισμα εκείνο δεν έγινε ποτέ και ο Γιωργάκης αναγκάστηκε να παραιτηθεί από πρωθυπουργός και να δώσει τη θέση του στον τραπεζίτη Παπαδόημο.

Ο Μητσοτάκης δεν είναι πρω-

θυπουργός και έχει την άνεση να κάνει κολπάκια για προεκλογικούς λόγους. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι οι λόγοι που επικαλέστηκε στη Μέρκελ («αν ψήφιζα τη Συμφωνία των Πρεσπών, θα έχανα το κόμμα μου») έπεισαν την καγκελάρια. Οι ιμπεριαλιστές δεν αναγνωρίζουν τέτοια δικαιώματα στους υποτελείς, τους οποίους θεωρούν απλώς αναλώσιμους.

«Εξηγήσα στην κ. Μέρκελ τις θέσεις μας για τη Συμφωνία των Πρεσπών και τους λόγους για τους οποίους η ΝΔ δεν πρόκειται να την κυρώσει», δήλωσε ο Μητσοτάκης. Και σαν να ήθελε να ξορκίσει τις φήμες που κυκλοφορούσαν, κατέληξε: «Οι δυνάμεις που σταθερά τάσσονται υπέρ της Ευρώπης ξέρουν να συζητούν με εντιμότητα τις θέσεις τους και γνωρίζουν πάντα

πως να προχωρούν μπροστά. Μια τέτοια ειλικρινής συνάντηση υπήρξε και σήμερα».

Για την ουσία της συζήτησής τους, που την ξέρουν μόνον αυτοί οι δύο, δε θα πούμε τίποτα. Θα αρκεστούμε στο θεαματικό αδέσμευτο που του είχε κάνει μια μέρα πριν η Μέρκελ, στη σύντομη συνέντευξη που έδωσε μαζί με τον Τσίπρα, όπου δεν περιορίστηκε στο να εξάρει τη Συμφωνία των Πρεσπών και να εκφράσει... ευγνωμοσύνη προς τον Τσίπρα, αλλά δεν παρέλειψε να διαψεύσει την καταγγελία του Μητσοτάκη, ότι υπήρξε ανταλλαγή της Συμφωνίας των Πρεσπών με τη μη περικοπή των συντάξεων. Ο Μητσοτάκης ξέρε πολύ καλά ότι τώρα παθαίνει ζημιά στις σχέσεις του με το γερμανικό ιμπεριαλισμό. Ξέρει, όμως, εξίσου καλά πως άμα καταφέρει να γίνει πρωθυπουργός, θα τον «αγαπήσουν» και αυτόν.

Διμέτωπος από τις «μεταγραφές»

Την ώρα που γινόταν της τρελής με το διαζύγιο Τσίπρα-Καμμένου και τις αλληλοκατηγορίες περί αποστατών, συναλλαγής, ανταλλαγμάτων κτλ., ο Τέρενς Κουίκ «θυμήθηκε» την επέτειο του θανάτου του Δημήτρη Χορν και ανέβασε στο Twitter μια φωτογραφία του ηθοποιού με τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, για να κάνει πολεμική στη σημερινή ΝΔ.

«Ανεβάζω μία φωτογραφία τους για θυμίσω άλλες εποχές της ΝΔ. Δεν θα ξοδέψωσχόλιο για τη σημερινή της κατάντια, αφού χθες στη Βουλή έβαλε ξανά από μόνη της την υπογραφή της αυτοαπαξίωσής της», έγραψε στο σχόλιό του, δείχνοντας ότι αναλαμβάνει το ρόλο του εκπροσώπου της... δεξιάς τάσης του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι απέφυγε οποιαδήποτε αναφορά στον Καμμένο. Δεν είναι αυτός ο αντίπαλος του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά ο Μητσοτάκης και η ΝΔ.

Την ίδια ώρα, ο Γιάννης Ραγκούσης πραγματοποιούσε επίθεση προς την «Κεντροαριστερά», στοχεύοντας την ποταμίσια τριπλέτα Θεοδωράκη-Μαυρωτά-Λυκούδη: «Γνωρίζουμε τι σημαίνει πολιτική αλητεία. Την έχουμε υποστεί πολλές φορές στο παρελθόν. Ελπίζω, κάποιοι που έχουν επανειλημμένα ανακοινώσει ότι θα ψηφίσουν Ναι στη Συμφωνία των Πρεσπών, να μη μας διδάξουν τι σημαίνει εθνική αλητεία».

Βαριές κουβέντες που σίγουρα δεν εκτοξεύτηκαν ερήμην της κλίκας του Μεγάρου Μαξίμου. Η νέα κωλοτούμπα των ποταμίσιων, που λένε ότι «το ξανασκέφτονται» αν θα ψηφίσουν υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών, επειδή ο Τσίπρας τους πήρε τον Δανέλλη, οδηγεί τον Τσίπρα σε επίθεση με όλα τα μέσα, προκειμένου οι ποταμίσιοι να «ισιάξουν».

Τα ταυτόχρονα χτυπήματα από τη δεξιά και την κεντρώα συνιστώσα του ΣΥΡΙΖΑ μας δείχνουν πώς θα κινηθεί μέχρι τις επόμενες εκλογές.

Πογκρόμ απολύσεων στο ΣΚΑΙ

Πογκρόμ απολύσεων στο ΣΚΑΙ κατήγγειλαν τα προεδρεία των Ενώσεων του Τύπου (ΕΣΗΕΑ, ΕΠΗΕΑ, ΕΤΙΤΑ, ΕΤΕΡ, ΕΣΠΗΤ). Και πραγματοποιήσαν στάση εργασίας και απεργία στα Μέσα του ομίλου Αλαφούζου. Δεν είναι, βέβαια, η πρώτη φορά που ο Αλαφούζος κάνει απολύσεις εργαζόμενων. Έχει κάνει και άλλες φορές, έχει ασκήσει εκβιασμούς για υπογραφή ατομικών συμβάσεων με αποδοχές κάτω από τις κλαδικές συμβάσεις, έχει οργανώσει απεργοσπαστικούς μηχανισμούς. Ως καπιταλιστική εργοδοσία στα ΜΜΕ, ο όμιλος Αλαφούζου είναι από τις χειρότερες. Γι' αυτό θα έπρεπε να είναι πιο προσεκτικές (το λέμε όσο γίνεται πιο κομπά) οι ίδιες Ενώσεις, στις ανακοινώσεις που έβγαλαν μετά τη συμβολική βομβιστική ενέργεια στο εξωτερικό του κτιρίου του αλαφουζαϊκού. Αν μη τι άλλο, η ΟΛΑ που έκανε την ενέργεια δικαιώθηκε και σ' αυτόν τον τομέα, καθώς μίλησε για το βρόμικο ρόλο του ομίλου Αλαφούζου στην καθεστωτική προπαγάνδα.

Θα χυθεί το Ποτάμι στην Πρέσπα;

Υπάρχει Ποτάμι; Μπορεί να υπάρξει Ποτάμι ως ανεξάρτητο κόμμα που θα διεκδικήσει -με στοιχειώδεις αξιώσεις- την είσοδό του στην επόμενη Βουλή; Επειδή Ποτάμι σήμερα δεν υπάρχει και επειδή ούτε ο Θεοδωράκης θα πόνταρε σε πιθανότητες εισόδου του στην επόμενη Βουλή, το ερώτημα είναι πού το πάει ο Θεοδωράκης και τι είναι αυτό που καθορίζει τις κινήσεις του.

Το Ποτάμι (όσοι είχαν απομείνει στην κοινοβουλευτική του ομάδα, γιατί κομματικός μηχανισμός έτσι κι αλλιώς δεν υπάρχει) ήταν τριχοτομημένο εδώ και πολύ καιρό. Αμυράς και Ψαριανός ήταν αναφανδόν υπέρ της συνεργασίας με τη ΝΔ. Ο Δανέλλης είχε τις επαφές του με τον ΣΥΡΙΖΑ κι αυτό ήταν κοινό μυστικό. Ο Θεοδωράκης είχε μαζί του μόνο τον Μαυρωτά, ενώ ο Λυκούδης συμπορευόταν πολιτικά μαζί τους, χωρίς να συμμετέχει στις ποταμικές διαδικασίες (υποτίθεται ότι είναι επικεφαλής συνεργαζόμενου κόμματος, των ΜΕΤΑρρυθμιστών).

Το Ποτάμι αποχώρησε από το ΚΙΝΑΛ με τον ισχυρισμό ότι το ΠΑΣΟΚ καπέλωνε το συμβατικό σχήμα. Κάποια στιγμή, τα στελέχη του άρχισαν να λένε ότι αποχώρησαν λόγω της αρνητικής στάσης που κρατούσε το ΚΙΝΑΛ έναντι της Συμφωνίας των Πρεσπών. Όλοι προεξοφλούσαν ότι η τετράδα (Θεοδωράκης, Μαυρωτάς, Λυκούδης, Δανέλλης) θα ψήφιζε υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών. Κάποια στιγμή έκαναν κάποια «νενά», αλλά πριν από δύο εβδομάδες επαναβεβαίωσαν ότι θα ψηφίσουν υπέρ της συμφωνίας. Ξεκαθάρizαν, όμως, ότι δε δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση.

Ετσι όπως ήρθαν τα πράγματα, ο Τσίπρας οδηγήθηκε στο να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης για την κυβέρνηση, προτού φέρει για κύρωση τη Συμφωνία των Πρεσπών. Ο Δανέλλης έπρεπε να επιστρατευθεί σ' αυτή τη φάση. Και επιστρατεύθηκε. Ο Θεοδωράκης προσπάθησε να τον αποτρέψει, όμως προσέκρουσε σε τοίχο. Μετά

από την αποτυχία του, εμφανίστηκε χολωμένος στη Βουλή, αφιερώνοντας τα πρώτα λόγια της ομιλίας του σε μια επίθεση στον Δανέλλη, χρησιμοποιώντας τη γνωστή ρήση του Ταλειράνδου. Τον κατηγορήσε ότι έκανε κάτι χειρότερο από έγκλημα, έκανε λάθος. «Στο έγκλημα μπορεί να υπάρχει πάθος, μπορεί να υπάρχει ένστικτο, μπορεί να υπάρχει απερισκεψία. Στο λάθος, όμως, υπάρχει σκέψη, υπάρχει μελέτη, υπάρχει υπολογισμός», είπε χαρακτηριστικά. «Η απόφαση, λοιπόν, κύριε Δανέλλη, να δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση δεν είναι η εξύψωση της πολιτικής». Είναι η κατάντια της πολιτικής», είπε σε άλλο σημείο, φροντίζοντας να διευκρινίσει αμέσως μετά ότι ο Δανέλλης «δεν εξαγοράστηκε, ούτε λεφτά παζάρεψε ούτε καρέκλα», αλλά «αυτό δεν κάνει μικρότερο το λάθος του».

Δεν είχε ακόμα ολοκληρωθεί η συνεδρίαση της Τρίτης στη Βουλή και κυκλοφόρησαν φήμες ότι ο Θεοδωράκης και οι δικόι του τα έχουν πάρει στο κρανίο με την «αρπαγή» του Δανέλλη από τον ΣΥΡΙΖΑ και γι' αυτό δεν πρόκειται να ψηφίσουν τη Συμφωνία των Πρεσπών! Άρχισαν τις συσκέψεις και τα διαβούλια μεταξύ τους, επισήμως έλεγαν ότι το μελετούν και θα αποφασίσουν όταν έρθει για κύρωση η Συμφωνία και ανεπισήμως διέρρεαν ότι προσανατολίζονται σε αποχή ή «παρών». Ο Αμυράς εμφανίστηκε το πρωί της Τετάρτης στη Βουλή σίγουρος ότι η Συμφωνία των Πρεσπών δεν πρόκειται να συγκεντρώσει 151, ενώ την ίδια μέρα δημοσιεύσαν στα «Νέα» άρθρο του Λυκούδη που έκανε λόγο για «ψηφοφορίες μέσα σε νοσηρό κλίμα», επαναλάμβανε ότι «δεν θα ήθελε η τυχόν θετική του ψήφος στη Συμφωνία να εκληφθεί αμέσως ή εμμέσως ως ψήφος στήριξης προς την κυβέρνηση», αλλά τι θα κάνει δεν έλεγε. Συντηρούσε το κλίμα αγωνίας.

Προφανώς, οι τρεις εναπομείναντες ποταμίσιοι (Θεοδωράκης, Μαυρωτάς, Λυκούδης) δοκιμάζουν τα νεύρα του ΣΥΡΙΖΑ. Προκαλούν τον Τσίπρα να εξαναγκάσει τους δύο της νέας κυβερνητικής πλειοψηφίας που δηλώνουν αντίθετοι στη Συμφωνία των Πρεσπών (Ζουράρι και Κόκκαλη) να ψηφίσουν υπέρ. Ειδικά τον Κόκκαλη που είναι μέλος της κυβέρνησης. Ετσι, οι θετικές ψήφοι υπέρ της Συμφωνίας θα έφταναν τις 150. Αν ψηφίζε και ο Θεοχαρόπουλος, θα πιανόταν ο μαγικός αριθμός 151, αν όχι ο ΣΥΡΙΖΑ θα είχε πολιτικό πρόβλημα, όπως παραδέχονται στελέχη του (π.χ. Κουβέλης). Η Συμφωνία θα ψηφιζόταν μεν από τη Βουλή με σχετική πλειοψηφία, όμως η κυβέρνηση θα υφίστατο πολι-

τική ήττα, η οποία θα βάραινε σε όλους τους παραπέρα σχεδιασμούς της.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αποφασισμένος να τελειώνει με τη Συμφωνία των Πρεσπών, τηρώντας τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει έναντι των ιμπεριαλιστών (Γερμανών και Αμερικανών κατά πρώτο λόγο). Γι' αυτό μπήκε σε όλη αυτή την περιπέτεια, με το διαζύγιο με τον Καμμένο, την εξαγορά βουλευτών που έδωσαν ψήφο εμπιστοσύνης κτλ. Προκάλεσε απορία η εμμονή του Βούτση και της συριζαϊκής πλειοψηφίας στη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής, να διεξαχθεί η συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης σε δύο μόνο συνεδριάσεις αντί των τριών που ήταν μέχρι τώρα το σύνηθες. Ο λόγος έγινε φανερός, όταν μαθεύτηκε ότι αμέσως μετά την ολοκλήρωση της ψήφου εμπιστοσύνης, θα κατατεθεί για κύρωση η Συμφωνία των Πρεσπών, με στόχο η όλη διαδικασία να ολοκληρωθεί μέχρι το τέλος της ερχόμενης εβδομάδας. Στην τριπλέτα του Ποταμιού, που κάνει «πείσματα», θα ασκηθούν πιέσεις από διάφορες κατευθύνσεις (οι ξένες πρεσβείες δε μένουν μακριά από τέτοιες διαδικασίες - ξέρουν να κινούνται στο παρασκήνιο).

Όταν ολοκληρώσει αυτή την εκκρεμότητα, ο Τσίπρας θα πάει σε ανασχηματισμό (μένει να μάθουμε αν αυτός θα αφορά τις λίγες κενές θέσεις, υφυπουργών κυρίως, ή αν θα έχει «κεντροαριστερό άρωμα») και ο ΣΥΡΙΖΑ θα προχωρήσει τον εκλογικό του σχεδιασμό, ο οποίος -ανεξάρτητα από το πότε θα γίνουν οι εκλογές- περιλαμβάνει «φιλολαϊκά» νομοθετήματα ή αποφάσεις, με κύριο την πολυθρύλητη αύξηση του κατώτατου μισθού.

Για το Ποτάμι το ερώτημα παραμένει: μπορεί να έχει οποιοδήποτε μέλλον ως αυτόνομος εκλογικός συνδυασμός; Στο τέλος, μπορεί να αποδειχτεί ότι ο Θεοδωράκης έπαιξε και έχασε σε όλα τα επίπεδα. Εκτός αν κάνει το «μεγάλο ντίλ» την τελευταία στιγμή.

ΥΓ. Μέχρι τη στιγμή που έκλεισε αυτό το άρθρο, η εικόνα παρέμεινε ασαφής. Ο Θεοδωράκης, αδειάζοντας έμμεσα τον Αμυρά, εμφανίστηκε στη Βουλή με τη θέση πως όποιος δίνει ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση ψηφίζει και τις Πρέσπες, ενώ όποιος ψηφίζει τις Πρέσπες δε σημαίνει ότι δίνει και ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση. Εδειξε δηλαδή να προσανατολίζεται προς το «ναι» στις Πρέσπες. Ο Αμυράς, όμως, εμφανίστηκε σε κανάλι και απείλησε πως θα αποχωρήσει αν οι τρεις ψηφίσουν «ναι». Αρα, τέρμα κοινοβουλευτική ομάδα του Ποταμιού. Καλά ξεμπερδέματα...

Προβολές και συζητήσεις

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΣΚΟΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΕΡΝΕΡ ΧΕΡΤΖΟΓΚ

Έχει αποκληθεί από τον Φρανσουά Τριφύ, ο σπουδαιότερος εν ζωή σκηνοθέτης, ιδιοφυΐα, παράφρων, μεγαλομανής, ρομαντικός. Έχει πυροβοληθεί στη διάρκεια συνέντευξης, έχει δημοσίως φάει το παπούτσι του, έχει περπατήσει από το Μόναχο στο Παρίσι για να δει την ετοιμοθάνατη κριτικό κινηματογράφου Λότε Αϊσενερ. Τα πολλά και επεισοδιακά ανέκδοτα που αφορούν τη ζωή του, όμως, χωρούν μπροστά στο κινηματογραφικό σύμπαν που έχει δημιουργήσει τις τελευταίες πέντε δεκαετίες. Γεννημένος το 1942 στη Βαυαρία, ο Χέρτζογκ ξεκίνησε να κινηματογραφεί το 1962 με μια κάμερα κλεμμένη από την Κινηματογραφική Σχολή του Μονάχου και έως σήμερα έχει δημιουργήσει πάνω από εβδομήντα ταινίες και ντοκιμαντέρ μικρού και μεγάλου μήκους, έχει σκηνοθετήσει όπερες και διδάξει σεμινάρια σκηνοθεσίας.

Σε διαρκή αναζήτηση της «εκστατικής αλήθειας», όπως την ονομάζει, μιας αλήθειας που δε βάζει στεγανά ανάμεσα στην πραγματικότητα και τη φαντασία, ο Χέρτζογκ ειδικεύεται στο να δοκιμάζει κάθε είδους όρια. Από τα όρια και τις εσχατιές του φυσικού κόσμου, με ντοκιμαντέρ στο Νότιο Πόλο, σε ενεργά ηφαίστεια, σε προϊστορικές σπηλιές, μέχρι τα όρια του ανθρώπου: της τρέλας, της ματαιοδοξίας, του κουράγιου, της θέλησής του, ακόμη και τα φυσικά, σωματικά όρια των ηθοποιών και των συνεργιών του. Χαρακτηριστικά από τα πολυάρθρα συμβάντα της σταδιοδρομίας του, η υποβολή σε ύπνωση ολόκληρου του καστ της «Καρδιάς από Γυαλί» ή η πραγματική, χωρίς ειδικά εφέ, μεταφορά ενός ατμόπλοιου πάνω από ένα βουνό για τις ανάγκες του «Φιτζκαραλντο».

Ο Χέρτζογκ μένει εκστατικός μπροστά στη φύση. Οι επιβλητικές εικόνες του από φυσικά τοπία προδίδουν ένα λυρικό θαυμασμό, ενώ ο άνθρωπος, που συχνά οδηγεί τη φύση στην καταστροφή, από συμφέρον, απληστία ή αδιαφορία, δε μένει ατιμώρητος. Στα ντοκιμαντέρ του, ο Χέρτζογκ δεν ενδιαφέρεται να καταγράψει την προφανή πραγματικότητα με ρεπορταζιακή αντίληψη ή αποδεδειγμένα γεγονότα, την «αλήθεια του λογιστή», όπως την αποκαλεί. Αντίθετα, πλέκει την πραγματικότητα με μυθολογικά στοιχεία κατά το δοκού, αποσκοπώντας στην εξυπηρέτηση του μύθου που θέλει να εξιστορήσει. Βιογραφίες ιστορικών προσώπων, αληθινές ιστορίες, ανθρωπολογικές μελέτες, φιλοσοφικοί και υπαρξιακοί στοχασμοί, αλληγορίες, ταξίδια σε απόμακρες γωνιές του κόσμου, η επαφή με πρωτόγονες φυλές, είναι κάποιες από τις κύριες θεματικές γραμμές της φιλομορφίας του.

Σε αυτό το μικρό αφιέρωμα προβάλλονται τέσσερις ταινίες μυθολογίας από την πρώιμη περίοδο του έργου του Χέρτζογκ, σε τρεις από τις οποίες πρωταγωνιστεί ο Κλάους Κίνσκι. Το νήμα που τις συνδέει, και το οποίο διατρέχει όλο το έργο του, είναι το ανθρώπινο σκότος, σε ποικίλες εκφάνσεις και με ποικίλες καταλήξεις, κάτι που ο αμφιλεγόμενος πρωταγωνιστής και «άσπονδος φίλος» του Χέρτζογκ γνωρίζει καλά.

-Παρασκευή 25/01/2019-

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΟΝΕΙΡΕΥΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΡΑΣΙΝΑ ΜΥΡΜΗΓΚΙΑ

(Wo die grünen Ameisen träumen, Δυτική Γερμανία, 1984, 100')

Σκηνοθεσία: Βέρνερ Χέρτζογκ - **Σενάριο:** Βέρνερ Χέρτζογκ, Μπομπ Ελιν - **Φωτογραφία:** Γιοργκ Σμιτ-Ραϊτβάιν - **Μοντάζ:** Μπεάτε Μάινκα-Γιέλιγκχαους - **Μουσική:** Βάντζουκ Μάρικα - **Ηθοποιοί:** Μπρους Σπενς, Βάντζουκ Μάρικα, Ρόι Μάρικα, Ρέι Μπάρετ - **Παραγωγή:** Λούκι Στίπετιτς.

Εναρξη 8:30 - Είσοδος ελεύθερη

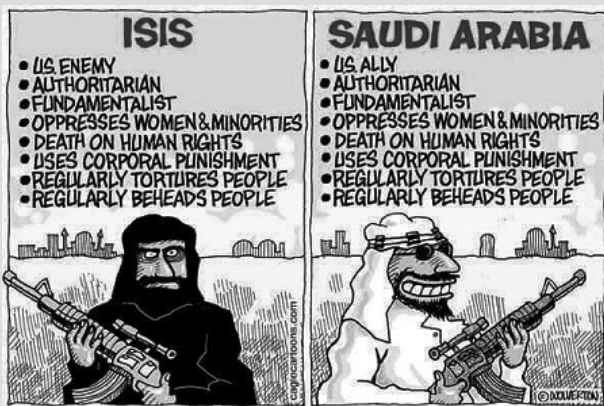

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Oh Mrs. Merkel, go back and then come back again
forgive the little greek clown who has a broken brain.

Μα κι εσύ κυρά μου πού πας με το φθινοπωρινό σακάκι στην Ελλάδα της Σοφίας (με διττή έννοια) του Τηλέμαχου και της Υπατίας (ποιοι μετανάστες ρε;). Και στο φινάλε, άλλο δεν έχεις πια; Βαρεθήκαμε. Τις κατά κάνει αυτή η Μπέτυ ή έστω η καθ' ύλην τουριστική αρμόδια Ελενα και δεν παρεμβαίνουν μ' ένα χρηστικό δώρο προς τη φιλοξενούμενη; Τον ξένιο Δία μου μέσα...

Συνεχίζεται απαρασάλευτα και ανελέητα η κοινωνική ληστεία, που διευρύνεται διαρκώς. Η έλλειψη ελέγχων, η κυβερνητική ανοχή που αποθρασύνει μικρά και μεγάλα αφεντικά και ο επικρεμάμενος φόβος της ανεργίας (εσχάτως και του... ξυλοδαρμού) σε περίπτωση καταγγελίας, άφησαν χιλιάδες εργαζόμενους χωρίς δώρο Χριστουγέννων! Μέχρι και τις 31 Δεκεμβρίου, το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας δέχτηκε καταγγελίες για 251 επιχειρήσεις και 2.319 εργαζόμενους, για μη καταβολή του δώρου των Χριστουγέννων. Εύκολα φαντάζεται κανείς ότι ο πραγματικός αριθμός όσων είδαν το δώρο τους να ληστεύεται είναι πολλαπλάσιος... Μετά από τις καταγγελίες έγιναν... 44 έλεγχοι, ενώ σε πολλές περιπτώσεις το δώρο καταβλήθηκε μετά από την παρέμβαση του ΣΠΕ. Ωστόσο, σύμφωνα με καταγγελίες συνδικάτων και εργαζομένων, πάρα πολλές ήταν οι περιπτώσεις που οι εργοδότες κατέβαλαν το δώρο μόνο για την αποφυγή επιπτώσεων και στη συνέχεια τρομοκράτησαν τους εργαζομένους, αναγκάζοντάς τους να κάνουν ανάλυση των χρημάτων και να το επιστρέψουν!

Ποιος είδε άλλο στιβαρό και τόσο αντρεπωμένο ιδεολόγο, βράχο, σαν τον Πάνο τον καημένο; Που έχει στοιβα τις στολές κι ένα σωρό τουφέκια κι είν' ικανός για την πατρίδα να στα κάνει τσουρέκια. Μ' αυτόν το άνθρωπο, μ' αυτόν χωρίζει ο Αλέξης (άλλος πιστός και συνεπής) πια δεν υπάρχουν λέξεις! Τη μια το αναβάλλουν, μετά απειλούνε πάλι και ο λαός περιλύπος βαράει το κεφάλι. Κλαίμε, θρηνούμε και μαζί μ' εμάς σπαράζει η πλάση τέτοιος δεσμός να κλονιστεί κι άδοξα να χαλάσει.

Κάποιοι μπορεί να χλευάζουν και να (περι)γελάνε, αλλά εμείς παραθέτουμε δημόσια δήλωση της υποψήφιας δημάρχου συμβασιλευούσης, που εξηγεί πολλά σε όσους την κατηγορούν πως δεν ακούει το κοινωνικό βουητό και τα σημάδια των καιρών: «Εχω περάσει πολύ δύσκολα γι' αυτό και καμία μάχη δεν με τρομάζει πια. Εχω δώσει μάχη για τη ζωή μου, για να αποκτήσω ένα αξιοπρεπές επίπεδο ζωής μετά από μια πολύ σοβαρή περιπέτεια υγείας που είχα. Είχα ένα θέμα υγείας, ένα αυτοάνοσο, το οποίο μου άφησε μια σοβαρή αναπηρία. Είναι ένα δικό μου κομμάτι που το κουβαλάω, που έχω μάθει να ζω με αυτό και που με καθόρισε απόλυτα σαν άνθρωπο. Εχω ένα πολύ σοβαρό θέμα ακοής, πολύ υψηλή βαρηκοΐα. Ο,τι δεν σε σκοτώνει, σε κάνει πιο δυνατό».

Μετά την παραπάνω θαρραλέα δημόσια εξομολόγηση, σύντροφοι και επιστήμονες τινές αναζητούν ποια επίδραση έχει η βαρηκοΐα στη γραφή της αγγλικής γλώσσας. Γιατί η εν λόγω γράφει στο «twitter» ότι «στον πρωινό καφέ τα λύνεις όλα. 6.30 pm, καλημέρα!»! Και βρήκαν αφορμή οι κακοπροαίρετοι να σχολιάσουν την αντίφαση «πρωινού» και «6.30 pm». Μπορεί να εννοούσε prime minister βρε παιδιά (πρόκειται για -επιθυμητό- ύψος 1,92 με αναγωγή σε αγγλοσαξονικά πόδια). Σκεφτείτε λίγο βαθύτερα, όλα εμείς οι Καντιανοί κρητικοί (από την Κάντανο στη Κρήτη) κριτικοί του καθαρού λόγου θα σας τα λέμε πια;

Πάντως, θα καταγράψουμε νέα του κάθε δούλου. Στήλη δε βγαίνει, σύντροφοι, μόνο με Νοτοπούλου.

Κι όποιος διαφωνεί, ευχαρίστως να κάνουμε μια ρομαντική βόλτα στον Προφήτη (εκ του «profit») Ηλία, να δούμε στο πιάτο (πριν από το πιάτο της συναγρίδας) το λεκανοπέδιο και να το κουβεντιάσουμε. Εμείς, μόνοι μας, χωρίς τον καμπούρη.

Κοκκινουσκούφισα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Οι μεταγραφές που «επιτρέπονται» και όχι οι μεταγραφές που «χρειάζονται»

Η εικόνα απαξίωσης του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου και η «φτωχή» αθλητική επικαιρότητα, σε συνδυασμό με τη γενικότερη πολιτική κατάσταση, δεν αφήνει περιθώρια αισιοδοξίας, παρά το γεγονός ότι βρισκόμαστε στην αρχή μιας νέας χρονιάς. Με στόχο να αλλάξουμε τη μίζερια (έστω και πρόσκαιρα) και να «ανεβάσουμε» λίγο τη διάθεσή μας, θα αναφερθούμε σε θέματα που επιτρέπουν αισιόδοξες σκέψεις.

Το πρώτο αφορά την ανακοίνωση των οργανωμένων οπαδών του Ατρόμητου, των γνωστών για την αντικαπιταλιστική και αντιφασιστική τους δράση Fentagin, οι οποίοι με ανακοίνωσή τους την πέφτουν στο δήμαρχο και το παπαδαριό της πόλης τους, επειδή ανέχτηκαν την παρουσία του νεοναζι Γερμενί κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων του δήμου για τα Φώτα. Στην ανακοίνωσή τους οι Fentagin ξεκαθαρίζουν ότι οι νεοναζι είναι ανεπιθύμητοι στην πόλη τους και ότι κάθε φορά που θα τους παίρνουν χαμπάρι θα τρώνε τις απαραίτητες φάπες, όπως είχε συμβεί στο παρελθόν (ο Γερμενής έφτασε στο χώρο της εκδήλωσης στη «ζούλα», με συνοδεία αρκετών μπάτσων). Δηλώνουν δε στο δήμαρχο και τους παπάδες, ότι δε θα ανεχθούν στο μέλλον αντίστοιχες κινήσεις εκ μέρους τους, αφού η ιστορία του Περιστερίου και τα διδάγματα των προγόνων τους τους δείχνουν τον τρόπο για να αντιμετωπίσουν τους νοσταλγούς του Χίτλερ.

Στην ανακοίνωσή τους, που τελειώνει με το σύνθημα «ούτε στο Περιστερί ούτε και πουθενά, τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά», αναφέρουν ότι «αυτά τα υποκείμενα μολύνουν την ιστορία της πόλης και καμία θέση δεν έχουν στην γειτονιά μας, με ό,τι αυτή πρεσβεύει διαχρονικά. Οι πλάτες στους ναζί και η ανοχή της παρουσίας τους σε δημοτικές ή άλλες εκδηλώσεις στο ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, αποτελεί πρόκληση για τους κατοίκους αυτής της εργατούπολης, που έχουν δείξει εδώ και δεκαετίες ότι ο φασισμός δεν έχει θέση πουθενά. Αποτελεί προσβολή και μόνο το γεγονός ότι η συγκεκριμένη παρουσία έγινε λίγα χιλιόμετρα από το μνημείο του μπλόκου στον Λόφο Αξιωματικών». Στέλνουν δε μήνυμα και προς τη διοίκηση της ομάδας, ότι δε θα ανεχθούν μέλη της να στέκονται δίπλα-δίπλα με νεοναζι βουλευτές.

Στη φωτογραφία, το πανό των Fentagin για το συγκεκριμένο θέμα, στην εξέδρα του γηπέδου

του Ατρόμητου.

Το δεύτερο θέμα έρχεται από τη χώρα των Βάσκων και αφορά την Αθλέτικ Μπιλμπάο. Την περασμένη αγωνιστική, η ομάδα-σύμβολο για τους απανταχού Βάσκους κατάφερε να κερδίσει τη Σεβίλλη, να πάρει μια βαθιά βαθμολογική ανάσα και να ατενίζει με περισσότερη αισιοδοξία την πορεία της στο ισπανικό πρωτάθλημα. Η Μπιλμπάο είναι μια από τις τρεις ομάδες που δεν έχουν υποβιβαστεί ποτέ στη δεύτερη κατηγορία (οι άλλες δυο είναι η Μπαρτσελόνα και η Ρεάλ Μαδρίτης), όμως το πιο χαρακτηριστικό της γνώρισμα είναι ότι το ρόστερ της ομάδας από την πρώτη μέρα της ίδρυσής της (πριν από 121 χρόνια) μέχρι και σήμερα αποτελείται αποκλειστικά από βάσκους ποδοσφαιριστές, που προέρχονται από τις βασκικές επαρχίες της Ισπανίας και της Γαλλίας. Η μοναδική «υποχώρηση» που έχει γίνει από τη διοίκηση και τους οπαδούς της ομάδας, η οποία είναι σε απόλυτη συνάφεια με την κουλτούρα του βασκικού λαού και αντικατοπτρίζει την αίσθηση της αλληλεγγύης τους προς τους μετανάστες που ζουν και δουλεύουν δίπλα τους, είναι να παίζουν στην ομάδα παίχτες που δεν είναι Βάσκοι στην καταγωγή, με την προϋπόθεση ότι έχουν μεγαλώσει στη χώρα των Βάσκων και προέρχονται από την ποδοσφαιρική ακαδημία της ομάδας, τη Λεθάμα, που

σταθερά ενισχύει την πρώτη ομάδα με νέες φουρνιές ποδοσφαιριστών.

Η φετινή πορεία, τουλάχιστον μέχρι πριν από τέσσερις αγωνιστικές, θυμίζει στους οπαδούς της Αθλέτικ την αγωνιστική σεζόν 2006-07, στην οποία η παραμονή της ομάδας στην Primera Division εξασφαλίστηκε με νίκη την τελευταία αγωνιστική. Όπως και τότε έτσι και τώρα, κανείς από την ομάδα δε σκέφτηκε να αλλάξει τη βασική αρχή της ομάδας, προκειμένου να γίνουν οι μεταγραφές «που χρειάζεται η ομάδα» και όχι οι μεταγραφές «που επιτρέπονται». Το κατόρθωμα της Μπιλμπάο είναι ότι αυτή η πολιτική στο θέμα της σύνθεσης του ρόστερ είναι συνειδητή και όχι εξ ανάγκης. Το αποθεματικό της ομάδας ξεπερνά τα 200.000.000 ευρώ και θα μπορούσαν να γίνουν μεταγραφές πρωτοκλασάτων παιχτών που θα εξασφάλιζαν μια άνετη παραμονή στην κατηγορία και μια καλή πορεία στο πρωτάθλημα, όμως αυτό διαχρονικά είναι έξω από τη λογική και την πολιτική των διοικήσεων της ομάδας.

Οι μεταγραφές αφορούν στην επιστροφή παλιών ποδοσφαιριστών της ομάδας, που πήγαν σε κάποια άλλη ομάδα και επιστρέφουν στις «ρίζες» τους. Έχοντας εξασφαλίσει την οικονομική ευρωστία και την ομαλή λειτουργία της ομάδας, οι διοικήσεις διαχρονικά λένε «όχι» στις προτάσεις για μετα-

γραφές βασικών παιχτών και η μεταγραφή πραγματοποιείται μόνο στην περίπτωση που η ενδιαφερόμενη ομάδα πληρώσει την προβλεπόμενη ρήτρα. Τα αποτελέσματα στους τελευταίους αγώνες δείχνουν ότι η πολιτική της διοίκησης της Μπιλμπάο δικαιώνεται. Η ομάδα βρίσκεται πάνω από τη ζώνη του υποβιβασμού και η αγωνιστική της εικόνα κάνει αισιόδοξους τους οπαδούς της.

Στον αγώνα κόντρα στη Σεβίλλη, η οποία βρίσκεται στην 3η θέση του βαθμολογικού πίνακα και έχει στόχο την ευρωπαϊκή έξοδο, πρωταγωνιστής και σκόρερ ήταν ο Ινιάκι Γουίλιαμς. Το παρουσιαστικό του παίχτη δε θυμίζει Βάσκο (μόνο το μικρό του όνομα), όμως όλοι στην ομάδα είναι περήφανοι γι' αυτόν. Μαύρος στο χρώμα, με γονείς από τη Λιβερία, γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Μπιλμπάο και έμαθε μπάλα στη Λεθάμα, από την οποία προωθήθηκε αρχικά στην τρίτη ομάδα και από το 2014 στην πρώτη ομάδα. Εξαιτίας της ταχύτητάς του βρήκε θέση στην ομάδα και στον αγώνα με τη Σεβίλλη κατάφερε να σπάσει την «κατάρ» του εντός έδρας γκολ (είχε πετύχει 15 εκτός έδρας) και με δυο δικά του γκολ οδήγησε την Αθλέτικ σε μια πολύ σημαντική νίκη.

Όσον αφορά την επόμενη μέρα, άπαντες στην ομάδα δηλώνουν αισιόδοξοι. Σύμφωνα με το νεοεκλεγέντα πρόεδρο Αϊτόρ Ελιζέγκι και τον νέο αθλητικό διευθυντή και παλιά δόξα της ομάδας Ραφαέλ Αλκόρτα, η φιλοσοφία της ομάδας δεν πρόκειται να αλλάξει. «Η φιλοσοφία μας θα παραμείνει ανέγγιχτη, επειδή από αυτήν πηγάζει η δύναμή μας. Είναι μέρος της περηφάνιας μας και ένα από τα χαρακτηριστικά αυτού του συλλόγου. Κανένας δεν αγγίζει τη φιλοσοφία μας. Είναι αυτή που είναι εδώ και 100 χρόνια και θα παραμείνει ίδια και τα επόμενα 100». Αντί για σχόλιο θα τους ευχηθούμε η φιλοσοφία της Αθλέτικ να μην αλλάξει ούτε μετά από 1.000 χρόνια.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Οι συνηθισμένες εικόνες στο ελληνικό ποδόσφαιρο αφορούν συμπλοκές οπαδών και επεισόδια εντός και εκτός των γηπέδων. Το μήνυμα στο πανό των οπαδών του ΟΦΗ προς την οπαδό του Πανιώνιου είναι μια νότα αισιοδοξίας σε ένα χώρο που σε προδιαθέτει για το αντίθετο.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«Η θεωρία ότι η “Μακεδονία είναι μία και ελληνική” διατυπώθηκε για πρώτη φορά, ως επίσημη κρατική γραμμή, στα χρόνια της χούντας –και μάλιστα στο επισημότερο δυνατό επίπεδο, από τον ίδιο τον δικτάτορα Παπαδόπουλο... Μαζί με τη συνέχιση των ειδικών προγραμμάτων... ο δικτάτορας πραγματοποίησε δύο τομές: στο ζήτημα της ονοματολογίας, με την ολοκληρωτική “ελληνοποίηση” των όρων Μακεδονία και Μακεδόνες, αφενός· στον εκσυγχρονισμό των αστυνομικών φακέλων, αφετέρου, με την άτυπη αμνήστευση του απώτερου παρελθόντος... και την επικέντρωση του φακελώματος στην ατομική στάση κάθε ντόπιου Μακεδόνα απέναντι στο ζήτημα της γλώσσας και της ταυτότητάς του»

► Απεξάρτηση παιδιών από κινητά και tablet. Χωρίς σχόλιο.

► ΜΑΤ κατά αναπληρωτών. Χωρίς σχόλιο.

► Πρωτογενές πλεόνασμα. Χωρίς σχόλιο.

► «Την περασμένη εβδομάδα, μία απογευματινή εφημερίς (= η Εστία), σαν σεμνό-τυφος γεροντοκόρη τεθείσα προ πολλού στο ράφι, επετέθη αγρίως εναντίον όλων των εβδομαδιαίων περιοδικών “ως τους νέους διαφθείροντα και καινά δαιμόνια εισάγοντα”. Ίσως οι κύριοι αυτοί της εφημερίδας να πάσχουν από πονό-ματο και δεν μπορούν να ιδούν πιά πέρα από τη μήτη τους, τι γίνεται εις τους δρόμους και τα θέατρα. Ενα πράγμα μονάχα μάς φαίνεται περίεργο πως, αφού η αστυνομία, κατόπιν των εισηγήσεων της ρηθείσης εφημερίδας, απηγόρευσε την κυκλοφορία των περιοδικών των ολίγων ελαφρού περιεχομένου, επιτρέπει την κυκλοφορία των Γαλλικών τοιούτων, εξών τα Ελληνικά περιοδικά αντιγράφουν τας εικόνες, αι οποίαι είναι, κατά την αντίληψήν των, τόσο άσεμνοι; Στην απογευματινή δε εφημερίδα δεν έχομε να ειπούμε τίποτε, παρά μόνον το εξής: Εάν ηθέλαμε να στηρίζομε την κυκλοφορίαν μας σε ψεύτικες συνεντεύξεις, σε φραγγέλια και κολοκυθορίγανες, το κάναμε με σίγουρη την επιτυχία. Δεν το κάνομεν όμως, γιατί σεβόμεθα κατά πρώτον λόγον τον εαυτόν μας και κατά δεύτερον λόγον την ηθικήν υπέρ ης κόπτεται η γεροντοκόρη εφημερίς». Κ. Καρυωτάκης, «Για να κλαίτε και να γελάτε». Περιοδικό «Η γάμπα», 22/9/1919.

► Ενα από τα... θαύματα της Φινλανδίας: «30% των Φινλανδών επηρεάζονται από τον αλκοολισμό. Και οι περικοπές

κάνουν όλο και πιο δύσκολη την πρόσβαση σε θεραπεία... Ο πληθυσμός της χώρας είναι 5,5 εκ. (business insider nordic, 2/8/2016).

► «Κάποιος νόμος της χημείας / και της Φυσικής προσέτι / ξεύρεις, φως μου, λέγει ότι / η τριβή παράγει ζέστη. / Ελα τώρα πούνε κρύο / αγκαλιά να κοιμηθούμε / να με τρίβεις να σε τρίβω / στη στιγμή να ζεσταθούμε». Περιοδικό «Η γάμπα», 13/10/1919.

► «Τα ψέματα, σύντροφοι, δεν ταιριάζουν στην Αριστερά και η συκοφαντία είναι δοκιμασμένη πρακτική, άλλων πολιτικών χώρων» - Αγγαία Κυρίτση - Ευαγγελία Μαρώλια σε από-κλιση ανακοίνωσης της Τ.Ε. Σάμου του «Κ»ΚΕ. Και τώρα η Αγγαία είναι υποψήφια με τον Περισσό στην Ικαρία. Τον... Κα-ραγκιόζη ποιος τον παίζει σε αυτήν την παράσταση;

► Εκλογες - Εκλοπο!

► Από συνδρομητικό κανάλι: «η δικάστρια»... Dirk = Ντιρκ (χωρίς το ρο...).

► Το (λεγόμενο) ΚΚ Αυστραλίας είναι φίλος και σύντροφος των Περισεών. Έχει όμως πιο προχώ αντιλήψεις π.χ. περί Κίνας: «Γιατί η Κίνα πρέπει να υποστηρίξει τα κομμουνιστικά κόμματα στις ιμπεριαλιστικές χώρες». Καινοτομία... (Ο τίτλος, μετάφραση από την αγγλική στο τεύχος Δεκέμβρη 2018, αριθμός 69, του θεωρητικού περιοδικού του ως άνω κόμματος «Australian Marxist Review»).

► «Ο διχασμός έφτασε στο κατακόρυφό του το 2015... Αλλά το σύστημα άντεξε, η ένταση εκτονώθηκε, οι διαδηλώσεις μειώθηκαν...» (από συνέντευξη του Ν. Αλιβιζά-του - tanea.gr, Μ. Μητσός, 12/1/2019).

► Ενας έρωτας πέθανε: «Χρυσοβελώνη - Η σχέση μου με τους ΑΝΕΛ δεν είναι αυτή που ήταν».

► Η Κουντουρά ψηφίζει τη συμφωνία που δε θα ψήφισε.

► Πώς λέμε μένουν οι βάσεις που φεύγουν και φεύγουν οι βάσεις που μένουν.

► Οι υπερπατριώτες δεν δίνουν μία για το εργοδοτικό έγκλημα στο εργοτάξιο του Μελισσανίδη.

► Μόρια: ΚΑΙ πυρκαγιά. Χω-

ρίς σχόλιο.

► Κακοκαιρία (σύμφωνα με τα ΜΜΕ) = κακοτυχία...

► «Το ελληνικό κρασί κα-τακτά τις ΗΠΑ» - tanea.gr, 16/1/2019. Μεθύσαμε από υπερ-ρηφάνεια...

► Το shutdown στις ΗΠΑ συνεχίζεται.

► Brexit or Bremain?

► Goodbye, Mrs May?

► Ο Ν. Χουντής λέει πως «στον ΣΥΡΙΖΑ είναι καρφωμέ-νοι στις καρέκλες...». Μάααα-στα. Τον Σύριζα που ο ίδιος ενδομύχως ηγάπησεν και τώρα ζεσταίνει (ο Χουντής) τη θέση του ευρωβουλευτή.

► «Μοσκοβισί: Η Ελλάδα επιστρέφει τώρα στην κανονι-κότητα». «Ερχονται νέες αυξή-σεις στη ΔΕΗ».

► Από το λεξιλόγιο των ημε-ρών (δηλώσεις πολιτικών προ-σώπων): Παζάρι, διχασμός, τραγωδία, εφιάλτες, συμφέ-ροντα, κλύσμα διχασμού, αμαυρώνουν, απειλές και άλλα ηχηρά.

► Συριζοστρατόγαβλοι.

► Νέας κοπή;

► Διαβάσαμε για «ανθρω-πιστική βοήθεια» της ΕΕ προς τρίτες χώρες. Οι θύτες (θέλουν να φαίνονται ότι) ενισχύουν τα θύματά τους.

► Ο Παναγιωτάκης (όχι ο Κανελλόπουλος...) δήλωσε: «Η ΔΕΗ δεν μπορεί πλέον να απορροφά τις επιβαρύνσεις. Χρειάζεται αύξηση στα τι-μολόγια η οποία θα είναι όσο το δυνατόν μικρότερη και δικαι-ότερη». Ήταν αύξηση, έγινε πράξη.

► Μησωχέ.

► 16/1/2019: Αύξηση στις τι-μές διοδίων στον αυτοκινητό-δρομο Πατρών-Αθηνών. Μπο-ναμάς στην «Ολυμπία Οδό».

► Ατομικά εκκαθαριστικά: Μας εκ-καθαρίζουν κανονικά.

► Και για να μην ζαλιστούμε πολύ (με τα «δώρα» της κυβέρ-νησης) δώο και η συνέχεια: Οι φόροι που θα πρέπει να πλη-ρώσουμε το Γενάρη.

► Δώρα που καίνε.

► Σε αντίθεση με τα καλο-ριφέρ.

► Και ενώ η ανεργία έχει φτάσει στο υψηλότερο επίπε-δο σε μια οχταετία (18,70%) ο δήμαρχος της πρωτεύουσας Αμμάν δίνει προτεραιότητα στην καταπολέμηση του... κα-πνίσματος. Αμάν, δηλαδή!

► 100% πάνω η αύξηση της τιμής εισόδου στο μου-σείο της Ακρόπολης (από 5 στα 10 ευρώ). Υπερθεματίζει (αλλοίμονο...) η Καθημερινή: «... ο διπλάσιασμός της τι-μής του εισιτηρίου... ήταν όχι μόνο σωστός αλλά μικρός». kathimerini.gr/1005027/article/epikairothta/ellada/mouseio-akropolis-anagkaios-diplasiasmos. Κοστίζει ο... πα-τριωτισμός.

► «Εικόνα πλήρους στασι-μότητας στη χρηματιστηριακή αγορά». Συνεκλονίσθημεν.

► Ωστε το «ΕΘΝΟΣ ΥΠΟ-ΚΛΕΙΝΕΤΑΙ», πρόεδρε Πάνο; (Σιγά μην γνώριζε ορθογραφία ο εκ των «αρίστων»).

► Αριστοφάνης, «Ιππής».

► Αντρέ Ζιντ, «Φιλοκτήτης».

► Για μελέτη.

► Το εργοδοτικό έγκλη-μα (της ανακοίνωσης του Περισεού) «υποβιάστηκε» σε «θανατηφόρο εργατικό “ατύχημα”» στο Ριζοσπάστη (16/1/2019). Μιλάμε για το γή-πεδο του Μελισσανίδη. ΚΑΙ: «θανατηφόρο ατύχημα», 902.gr, 15/1/2019, Ομοσπονδία Οι-κοδόμων (Η ανακοίνωση του Περισεού στις 9/1/2019).

► Ως τώρα άλλο τίποτα απ’ το δικό μου χέρι, / παρά πολ-λούς νερόβραστους και κρύ-ους στίχους είδες. / Αλλά κι οι στίχοι που και που, καμιά φορά, ποιος ξέρει, / αν έχουν δώρα ζηλευτά και ζωντανές ελπίδες. (Γ. Σουρής, «Λίγο Μελάνι...», αφιερωμένο στην μετέπειτα γυναίκα του Μαρία, πρωτοχρονιά 1878. Πάντα (αυ-το)σαρκαστικός).

► Ο νεκρός δεν δεδικαίωται (αφιερωμένο στους παλαιούς και πρώιμους οπαδούς του Σ. Καργάκου, κυρίως δε σε αυ-τούς που ΔΕΝ έχουν διαβάσει έργα του...).

► Και πάντα «κι εσύ φάε σκατά, λαέ». Πανταχόθεν.

► «Ζήτη η Μακεδονία, καλός κι ο Παπαδόπουλος» - αγκαλιά πάνε αυτά.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Δεν είναι η πρώτη φορά που εργαζόμενοι ή μέλη κινημάτων εισβάλλουν σε κάποιον τηλεοπτικό ή ραδιοφωνικό σταθμό, καταλαμβάνουν για λίγο το στούντιο και αποχωρούν, αφού προηγουμένως απαιτήσουν τη μετάδοση κάποιου μηνύματος. Οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί που έκαναν «ντου» στην ΕΡΤ φέρθηκαν πολύ ευγενικά. Τόσο που αντί να απαιτήσουν να παρεμβληθούν αμέσως στο εν εξελίξει δελτίο ειδήσεων, δέχτηκαν να κάνουν ένα γύρισμα σε άλλο στούντιο, το οποίο μεταδόθηκε μετά. Αντί για «ευχαριστώ», η διοίκηση της ΕΡΤ έβγαλε μια κατάπυστη ανακοίνωση, με την οποία τους ζητούσε και τα ρέστα! «Η εισβολή ήταν απολύτως αδικαιολόγητη. Μπορούσε να είναι πλήγμα για την δημόσια τηλεόραση και την ΕΡΤ και δεν προσέθεσε απολύτως τίποτε στην ενημέρωση για τα αιτήματα των εκπαιδευτικών», έγραφε η ανακοίνωση. Και κατέληγε: «Η διοίκηση της ΕΡΤ συχαίρει τους εργαζομένους της, που, όπως και σε άλλες μαύρες εποχές, υπερασπίστηκαν το κύρος και την τιμή της ελεύθερης δημόσιας τηλεόρασης». Δηλαδή, ταύτισε τη διαμαρτυρία εργαζομένων που αγωνίζονται για τη δουλειά τους, με το «μαύρο» που έριξαν στην ΕΡΤ οι Σαμαροβανιζέλοι! Τόση αλητεία.

◆ Πόση ξεδιαντροπία! Η συριζοφυλλάδα, που επί τέσσερα χρόνια έκλεινε τα μάτια σε όλες τις «χοντροκοπιές» του Καμμένου και σε κάποιες περιπτώσεις δε δίστασε να του πλέξει ακόμα και ύμνους, δηλώνει τώρα ανακουφισμένη για την αποχώρησή του από την κυβέρνηση. Θεωρεί αμνήμονες ή μειω-μένες νοημοσύνης τους αναγνώστες της; Μπα, δε νομίζουμε. Απλά προσπαθεί να τους καλλιεργήσει αίσθημα συνεχότητας: εντάξει, τον σιχαινόμασαν τον Καμμένο, αλλά δεν μπορούσα-με να κάνουμε χωρίς τις έδρες του. Τώρα που μπορούμε, τον ξεφορτωθήκαμε και... πάμε γι' άλλα (τα «νέα δεδομένα» που γράφει ο υπέρτιτλος). Πρόκειται για την ίδια εφημερίδα που στις 11 Απριλίου του 2014 κυκλοφορούσε με άρθρο του Τσίπρα με τίτλο «Η με τον ΣΥΡΙΖΑ ή με την κ. Μέρκελ» (φωτογραφία κά-τω) και στις 11 Γενάρη του 2018 κυκλοφορούσε με μια τεράστια φωτογραφία μιας χαμογελαστής Μέρκελ και τίτλο: «Η Μέρκελ απέδωσε τα εύσημα στην Ελλάδα και αναγνώρισε τις θυσίες του λαού - Εμπιστοσύνη στον Αλέξη, μομφή στον Κυριάκο»!

◆ Λες και είναι από ταινία επικαίρων για γεγονότα που συνέβη-σαν πριν από πολλές δεκαετίες η φωτογραφία από τη Γαλλία.

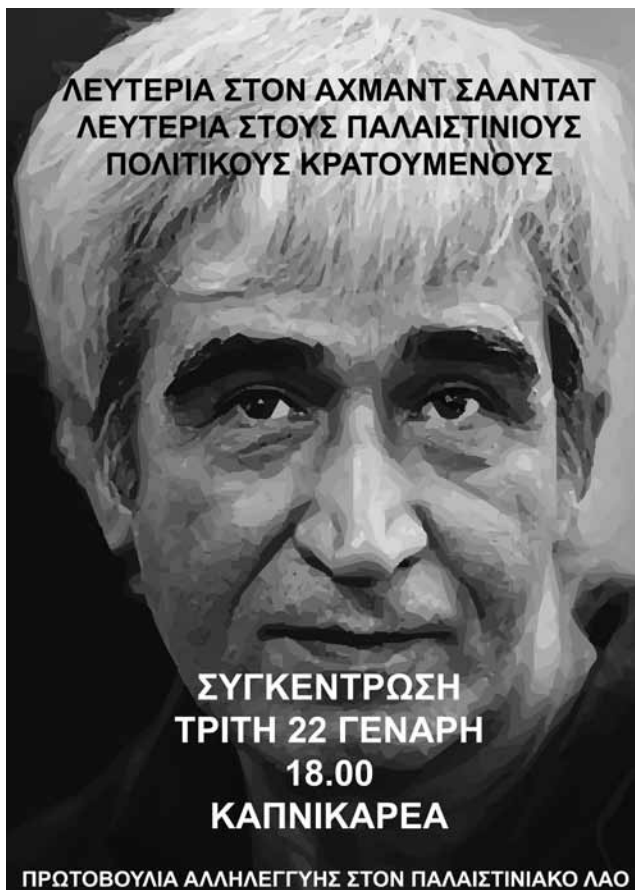

Η «Κόντρα» δεν έχει άλλο στήριγμα εκτός από τους αναγνώστες της. Η δική σας οικονομική ενίσχυση εξασφαλίζει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της.

Στο πλαίσιο του διεθνούς καλέσματος αλληλεγγύης στον Αχμαντ Σααντάτ, τον φυλακισμένο γενικό γραμματέα του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό καλεί σε συγκέντρωση αλληλεγγύης την Τρίτη 22 Γενάρη, στις 18:00 το απόγευμα, στην Καπνικαρέα.

Ο Αχμαντ Σααντάτ, αιχμάλωτος στα ισραηλινά κάτεργα εδώ και δεκατρία χρόνια, κρατάει πάντα ψηλά τη σημαία της Παλαιστινιακής Αντίστασης. Κόντρα στα μέτρα πολυήμερης απομόνωσής του, που στόχο είχαν να σπάσουν το ηθικό του και να εκμαιεύσουν απ' αυτόν δηλώσεις υποταγής στην «ειρήνη της κατοχής», ο Σααντάτ παρέμεινε αλύγιστος, υποστηρίζοντας δημόσια το μαχητικό αγώνα ενάντια στην κατοχή. Κόντρα στις προσπάθειες της κατοχής να τσακίσει το κίνημα των παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων, συμ-

Ο Σααντάτ βρέθηκε έκτοτε στις ισραηλινές φυλακές.

Ο Αχμαντ Σααντάτ είναι ένας απ' τους πολλούς επαναστάτες ηγέτες ενός λαού που δεν υποκύπτει στην κατοχή, όσο και να ματώνει. Αιχμάλωτος στα κελιά της κατοχής, στέλνει με κάθε ευκαιρία το μήνυμά της συνέχισης του αγώνα και της διεθνιστικής αλληλεγγύης σε όλους τους καταπιεσμένους που αντιστέκονται διεθνώς:

«Ο παλαιστινιακός λαός είναι αποφασισμένος να συνεχίσει την Ιντιφάντα για όλα τα εθνικά δικαιώματά μας. Αυτή η θέση είναι φυσικά συνεπής με τον αγώνα όλων των προοδευτικών δυνάμεων διεθνώς, που αντιμετωπίζουν την παγκόσμια αυτοκρατορική αλαζονεία και αγωνίζονται για ανεξαρτησία, αυτοδιάθεση και απελευθέρωση, για κοινωνική δικαιοσύνη, ισότητα και τον σοσιαλισμό, που βασίζεται στη δίκαιη κατανομή του πλούτου και στις ανθρώπινες αρχές της ειρήνης,

Συγκέντρωση αλληλεγγύης, Τρίτη 22 Γενάρη, 18:00, Καπνικαρέα

Λευτεριά στον Αχμαντ Σααντάτ και σε όλους τους παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους

μετείχε ενεργά και πρωτοπόρα σε όλους τους αγώνες τους με πολυήμερες απεργίες πείνας στο ενεργητικό του.

Ο Αχμαντ Σααντάτ ανέλαβε την ηγεσία του ΛΜΑΠ κατά τη διάρκεια της δεύτερης Ιντιφάντα, λίγο μετά τη δολοφονία του Αμπού Αλί Μουσταφά, γενικού γραμματέα και ιδρυτικού στελέχους του ΛΜΑΠ, μέσα στο ίδιο του το γραφείο στη Ραμάλα από δυνάμεις του ισραηλινού στρατού κατοχής. Σε αντίποινα για τη δολοφονία του Αμπού Αλί Μουσταφά, μαχητές του ΛΜΑΠ εκτέλεσαν τον υπουργό Τουρισμού του Ισραήλ Ρεχαβάμ Ζεεβί και η οργάνωση ανέλαβε την ευθύνη της εκτέλεσης. Ο ηγέτης

του ΛΜΑΠ Σααντάτ θεωρήθηκε από την ισραηλινή κατοχή υπεύθυνος για την οργάνωση της εκτέλεσης του ισραηλινού υπουργού και άρχισε η καταδίωξή του στη Δυτική Οχθη.

Όταν ο κλοιός της καταδίωξης άρχισε να σφίγγει, ο Σααντάτ μαζί με άλλα στελέχη της Παλαιστινιακής Αντίστασης βρέθηκαν στο αρχηγείο του Αραφάτ στη Ραμάλα. Ο ισραηλινός στρατός πολιορκήσε επί δέκα μέρες το αρχηγείο του Αραφάτ το 2002, προκειμένου να αποσπάσει τους καταδικασμένους αγωνιστές, αλλά ο τελευταίος αρνήθηκε να παραδώσει τα στελέχη της Αντίστασης στους κατακτητές. Προκειμένου, όμως, να σταμα-

τήσουν την πολιορκία τους, οι ισραηλινοί πραγματοποίησαν παρασκηνιακή συμφωνία να καταδικαστούν σε κάθειρξη από την Παλαιστινιακή Αρχή οι καταδικασμένοι αγωνιστές. Ο Σααντάτ οδηγήθηκε σιδηροδρόσιος στην παλαιστινιακή φυλακή της Ιεριχούς, όπου βρετανοί και αμερικάνοι παρατηρητές ανέλαβαν την επιτήρηση της αιχμαλωσίας του, αντί των ισραηλινών κατακτητών. Δύο χρόνια μετά το θάνατο του Αραφάτ, το 2006, οι ευρωπαίοι και αμερικανοί παρατηρητές αποχώρησαν εκτάκτως από τη φυλακή και ο έλεγχος πέρασε αυτόματα, προφανώς κατόπιν συνεννόησης, στα χέρια των σιωνιστών.

της απόρριψης του πολέμου, του ιμπεριαλισμού και όλων των μορφών καταπίεσης και εκμετάλλευσης».

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηπλιάς 5, Μεταμόρφωση

βαθύ κόκκινο

Η Διεθνής του φασισμού

«Η Βραζιλία δεν είναι πια μια χώρα παρανόμων. Ματέο Σαλβίνι, το δωράκι έρχεται». Μ' αυτή την πανηγυρική ανάρτηση στο Twitter, ο Εδουάρδο Μπολσονάρου, γιος του φασίστα προέδρου της Βραζιλίας και βουλευτής, ανακοίνωσε τη σύλληψη και την έκδοση στην Ιταλία του Τσέζαρε Μπατίστι.

Ο Τσέζαρε Μπατίστι γεννήθηκε στην Τιστέρνα ντι Λατίνα το 1954. Μέλος της οργάνωσης Ενοπλοί Προλετάριοι για τον Κομμουνισμό, συνελήφθη το 1979. Δύο χρόνια αργότερα, καταδικάστηκε σε κάθειρξη 13 ετών για συμμετοχή σε ένοπλη οργάνωση. Μερικούς μήνες αργότερα, κατάφερε να αποδράσει από τις φυλακές της Φροσινόνε με τη βοήθεια της οργάνωσής του και να καταφύγει στο Μεξικό.

Το 1990, ο Μπατίστι κατέφυγε στη Γαλλία. Ήδη, από το 1985 ο Μιτερράν είχε διαβεβαιώσει πως η Γαλλία θα έπαυε να εκδίδει στην Ιταλία φυγάδες της εποχής των «μολυβένιων χρόνων», αρκεί να μην ευθύνονταν για ανθρωποκτονίες. Ο Μπατίστι πήρε άδεια διαμονής στο Παρίσι και έπιασε δουλειά ως θυρωρός. Αρχισε να γράφει αστυνομικά μυθιστορήματα, τα οποία έγιναν ενθουσιωδώς δεκτά από το κοινό και την κριτική.

Τρία χρόνια μετά την καταφυγή του στην (τότε) φιλόξενη Γαλλία, η ιταλική «αντιτρομοκρατία», που λειτουργεί στο όνομα του ιμπεριαλιστικού κράτους, ανεξάρτητα από τις κυβερνήσεις που το διαχειρίζονται, απηύθυνε στον Μπατίστι κατηγορίες για συμμετοχή του στην εκτέλεση τεσσάρων ανθρώπων. Ο Μπατίστι αρνήθηκε τις κατηγορίες, όμως αρνήθηκε να εμφανιστεί στο ιταλικό δικαστήριο, γνωρίζοντας ότι η τύχη του εκεί ήταν προδιαγεγραμμένη (όπως και όσων αγωνιστών βρέθηκαν σ' αυτά τα δικαστήρια). Το 1995, το ιταλικό δικαστήριο τον καταδίκασε ερήμην σε ισόβια.

Ο Μπατίστι εξακολούθησε να ζει στο Παρίσι και να γράφει. Όμως το λεγόμενο δόγμα Μιτερράν για τους ιταλούς πολιτικούς φυγάδες άρχισε να γίνεται σουρωτήρι. Διαισθανόμενος τον κίνδυνο, κατέφυγε στη Βραζιλία το 2004. Εμεινε τρεις μήνες στη φυλακή, αποφυλακίστηκε, μπήκε σε μια μακρά δικαστική διαμάχη και μόλις στις 31 Δεκέμβρη του 2010, την τελευταία μέρα της θητείας του, ο πρόεδρος Λούλα απέρριψε το ιταλικό αίτημα έκδοσης. Τον περασμένο Δεκέμβρη, ο πρόεδρος Τεμέρ ενέκρινε το ιταλικό αίτημα και υπέγραψε απόφαση έκδοσής του στην Ιταλία. Ο Μπατίστι εξαφανίστηκε.

Δώδεκα μέρες μετά την ανάληψη της προεδρίας από τον φασίστα Μπολσονάρου, τη νύχτα του Σαββάτου 12 προς Κυριακή 13 του Γενάρη, ο Μπατίστι συνελήφθη στη Σάντα Κρους ντε λα Σιέρα της Βολιβίας «από βολιβιανούς αστυνομικούς της Ιντερπόλ», όπως ανακοινώθηκε. Παραδόθηκε αμέσως στη Βραζιλία, διότι «είχε εισέλθει στη Βολιβία με πλαστά έγγραφα».

Ο Μπολσονάρου κάλεσε τον Σαλβίνι να παραλάβει το «δωράκι». Ο Σαλβίνι οργάνωσε αποστολή με ειδικό αεροπλάνο, γεμάτο με ασφαλίτες και πράκτορες, που πήγε στη Βραζιλία για να παραλάβει τον κρατούμενο. «Ευχαριστώ με όλη μου την καρδιά τον πρόεδρο Ζαΐρ Μπολσονάρου και τη νέα κυβέρνηση της Βραζιλίας για την αλλαγή του πολιτικού κλίματος», δήλωσε. Κι όταν το αεροπλάνο επέστρεψε στην Ιταλία, πανηγύρισε από το Twitter με μια φωτογραφία από το αεροδρόμιο και μια δήλωση χαρακτηριστική της εποχής που διανύουμε: «Σε απευθείας σύνδεση με το αεροδρόμιο του Τσιαμπίνι, τελικά ο κομμουνιστής δολοφόνος Τσέζαρε Μπατίστι επιστρέφει στη φυλακή της πατρίδας. Ιστορική μέρα για την Ιταλία, μέινετε μαζί μας».

Η Διεθνής του φασισμού κάνει τη βρόμικη δουλειά του αστικού συστήματος. Υπό τη βουβή (ενίοτε και φανερή) επιδοκμασία ολόκληρης της αστικής πολιτικής. Θα παραμείνουμε απαθείς;

Π.Γ.